

SLPC. Biblioteca St.Hilari Sacalm
1358081220

Posa't Sant Hilari a la butxaca !

LA TEVA TARGETA DE CRÈDIT/DÈBIT AMB DENOMINACIÓ D'ORIGEN PER OPERAR ARREU DEL MÓN

C/ J. Ximeno, 6 - Tel. 972 868 023 / 972 868 487 - Fax 972 869 683

MASÓ PASTISSER

CINPA, S.A.

CONSTRUCCIÓN INFRAESTRUCTURAS Y PAVIMENTOS

C/ Barcelona, 26-28, bajos
08397 PINEDA DE MAR (Barcelona)
Tel. 93 762 35 18 - Fax 93 767 18 14
cinpasa@telefonica.net

Recuperacions Marcel Navarro i Fills, S.L.

Programa de la Festa Major de Sant Hilari Sacalm 2003

Editat per les àrees de Cultura i Festes de l'Ajuntament de Sant Hilari.

La portada és de Núria Ripoll Parés, guanyadora del Concurs d'Il·lustració per la portada del Programa 2003. El veredicte es donà el 18 de juliol i el jurat era format per: Josep Ramon, Joan Comas, Isabel Font i Joan Mir.

El programa ha estat coordinat per Àngel Serradesanferm i Valls.

De els fotografies antigues se n'indica la procedència o són de l'arxiu A.S.V. Les fotos de fons són de Salvador Bosch i Vivers Tortadès.

El dipòsit legal és: 1221-03

L'Ajuntament ha convidat a participar totes les diferents entitats del poble i s'han publicat tots els escrits que han arribat.

L'Ajuntament no comparteix, necessàriament, l'opinió dels col·laboradors en aquesta publicació.

És prohibida la reproducció total o parcial dels escrits i fotografies d'aquesta publicació sense el permís per escrit dels autors dels articles i de les fotos.

S'ha acabat d'imprimir el dia 14 d'agost de 2003 a Gràfiques Offser de Sant Hilari i s'ha editat amb la col·laboració de la Diputació de Girona.

Font Vella

salutació de l'alcalde

Ha passat un altre any i ja tornem a tenir al damunt la Festa Major, una festa que cada vegada és més participativa i més engrescadora. Sens dubte un reflex fidel de l'estat d'ànim de la nostra gent. Una festa de comunicació i de retrobament, una festa, en definitiva, on es referma l'amistat i la família.

El nostre programa de Festa Major, a banda dels interessants articles històrics i d'opinió dels col·laboradors habituals o ocasionals, esdevé un resum de l'activitat anual del nostre poble. Un aparador on totes les entitats exposen el que han dut a terme durant l'any que acaba de passar i ens anuncien els projectes de futur.

En primer lloc, em plau enormement donar-vos les gràcies per la vostra participació a les darreres eleccions municipals, la més alta en unes eleccions d'aquesta mena, i també per la confiança que heu atorgat a la nosta llista. Aquesta confiança em permetrà ser el vostre alcalde durant els propers quatre anys. Tota una responsabilitat i, alhora, tot un honor. Moltes gràcies!

La valoració de la nostra tasca al capdavant de l'Ajuntament, en darrer lloc, l'haureu de fer vosaltres. Només vull incidir que amb el treball fet dia a dia es va definint l'orientació del poble en tots els àmbits. Us puc assegurar que respondrem a la vostra confiança i que esmerçarem tots els nostres esforços per aconseguir el nivell i la qualitat de vida que, sens dubte, tots ens mereixem.

No em vull oblidar de cap manera del "Música i humor contra el Càncer". Vull agrair a les persones que s'han mobilitzat per organitzar una festa lluïda i participativa sens dubte, però, sobretot, una festa solidària on l'únic interès era lluitar contra aquesta malaltia. Gràcies als actors, magnífics tots ells, i al públic, s'ha demostrat un cop més que Sant Hilari és un poble participatiu i solidari i ha donat una bona imatge de poble unit.

Cal donar les gràcies també, un any més, a totes les entitats i a totes les persones que, de manera desinteressada, fan que el nostre poble sigui dinàmic, emprenedor i participatiu.

Els companys de la Comissió de Festes ens han preparat actes d'allò més engrescadors. Ara cal que hi participem i que hi convidem els nostres amics i coneguts. Que els carrers de Sant Hilari s'omplin d'alegria, de gresca, de música i de color. Que la Capital de les Guilleries esdevingui, com sempre, un poble animat, divertit i acollidor.

Compto amb tot i per tot amb la vostra complicitat i el vostre suport.

Bona Festa Major!

Robert Fauria Danés

El vostre alcalde

Pregó DE LA FESTA MAJOR 2002

El Dr. Figueras fa el pregó de la festa

Dijous, 29 d'agost de 2002

Senyor alcalde, regidors municipals, hilariencs i visitants tots.

Fa dos mesos, viatjant per Portugal després d'assistir a un Congrés de Pediatria, sonà el meu mòbil. El senyor Fauria, l'alcalde de Sant Hilari aquí present, em proposava fer el pregó de la Festa Major d'enguany. Jo, que tan sols estic acostumat a donar classes als estudiants de medicina i a fer xerrades mèdiques, just em vaig sorprendre amb dos sentiments contradictoris davant de l'encàrrec: per una banda, em sentia afalagat que s'hagués pensat en mi, però per l'altra, em preguntava si seria capaç d'escriure un pregó per llegir-lo davant de tots vosaltres i que donés suport, de manera digna, a les celebracions.

Ara que m'he posat a la feina, sóc conscient que potser us parlaré d'allò que ja sabeu i que, amb més autoritat que jo, ho teniu a l'abast de magnífiques publicacions que, tant pel text com per les fotografies, són documents molt importants del nostre passat immediat. Però no puc estar-me, amb la vostra benevolència, d'incidir en la història local del nostre poble, invocant fets i vivències que cada cop se'm fan més presents i precisos.

"Qui oblida els seus orígens perd la seva identitat" diu el president Jordi Pujol, i com que les meves arrels són a Sant Hilari, la meva identitat comença aquí. Quan em pregunten d'on sóc sempre dic que de poble, i del poble de Sant Hilari Sacalm. I ho dic orgullós, perquè crec que ser de poble atorga personalitat en contra de la despersonalització que es pateix a les grans ciutats. En aquests indrets la gent circula cada cop més, però es troba cada vegada menys, per culpa de l'individualisme, l'acceleració en el viure i la manca de contactes. Per això sempre m'he sentit un hilarienc més, identificat amb la terra i amb tots vosaltres, entre els quals, molts amics, m'heu confiat allò que més s'estima i que és la salut dels vostres infants.

Sóc conscient que en mi hi ha un abans i un després envers la nostra petita comunitat. L'abans, i del que puc donar testimoni, comença a les dècades dels anys 30 i 40, anys difícils, especialment per a la gent d'aquest poble que tenia el mal endèmic de les comunicacions deficients. Malgrat aquest aïllament, i pels que no em coneixeu, us diré que amb dos anys vaig arribar a Sant Hilari, on el meu pare s'establí com un dels dos metges de la vila. Els meus germans, el Xavier i la Maria Antònia, ja van néixer aquí. El fet era que la meva família venia de Madrid i això sovint em va fer mereixedor d'alguna batzegada, com quan els nens més grans venien a copejar-me només per veure com es plorava en castellà. No cal dir-vos que el català el vaig aprendre ràpidament convivint amb molts de vosaltres, essent des de llavors la meva primera llengua.

Recordo la plaça Gravalosa com escenari dels meus primers jocs i en especial els sons del flabiol d'en Jaumet. Aquest petit món es va alterar durant la guerra en esclatar dues bombes a can Puntí, a pocs metres de casa. Per lliurar-nos de possibles nous bombardeigs aeris, al meu germà i a mi ens acolliren al mas del Polich. El bon tracte i l'alimentació que vàrem rebre de la mestressa d'aquest mas no l'oblidarem mai.

D'aquell temps, que és quan es miren les coses per primera vegada, recordo l'arribada, els dissabtes cap al tard, dels treballadors del bosc; traginers, carboners, llenyataires, roders, que junt amb els seus matxos i muls eren testimoni d'uns oficis molt durs, que exercien una setmana rere l'altra i que ja han passat gairebé a la història. També recordo amb satisfacció anar a cal ferrer i penetrar en el secret de treballar el ferro roent per donar-li forma o veure encuriosit ferrar els cavalls i bous. És en les coses petites on la gent es mostra tal com és, i encara que entro en confusió per

La font del Pic als anys quaranta

Carrer Dr. Morales

poder fixar quines són les coses petites, el fet és que en la més tendra infància enriqueixen les nostres experiències amb un punt de màgia, i posseeixen un valor innegable per a la resta dels nostres dies. Fa anys, em va sobtar llegir una estadística on es deia que un alt percentatge de nens de Nova York no sabien que la llet, que arribava a casa seva embotellada, la produïen les vaques. Aquesta falta de contacte amb la natura, sortosament, no es dóna en pobles com el nostre.

Continuant amb l'abans, veig mossèn Francisco, el mestre de l'escola de la rectoria, avui de Sant Josep, que, malgrat ser un bon pedagog, administrava, quan calia, una dosi de xarop de bastó copejant els palmells de les mans. Tot s'oblidava en sortir de classe, fent curses pels carrers del poble o saltant la riera d'Osor impulsats per un aspre, llarg i flexible, que ens oferia l'emoció i el perill de caure dins de l'aigua si l'aspre es trencava, de la qual cosa més d'un en pot donar testimoni. O quan obríem la porta de la perruqueria d'en Sánchez perquè sabíem que sortiria esperitat darrere nostre.

Les vivències d'un nen dins la casa d'un metge, que estava de guàrdia les 24 hores del dia, donaven lloc a viure situacions extremes dels habitants del poble i rodalies. La població de Sant Hilari, abans de la guerra, era d'uns 2.700 habitants, gran part de la qual vivia a pagès. Això obligava els dos metges, el doctor Soucheiron i el meu pare, a anar a tots els indrets on hi havia un malalt, un accidentat o una partera. A les cases de pagès, algunes de difícil accés, només s'hi podia arribar a peu o a cavall, tant si plovia com si nevava. A mi em sobtava veure la fortesa d'aquella gent envers les malalties o els accidents, com aquells bosquerols que sovint arribaven a la consulta del metge amb grans ferides, degudes a una esquitllada de la destral, i comprovar com aguantaven la cura sense sentir-ne un sol esglai.

Era un temps en què els nens naixien a casa ajudats per la llevadora i només es cridava el metge quan la cosa no es presentava bé. Recordo un part a pagès, de nit, il·luminats per un llum de carbur i que el nadó es va haver de treure amb fòrceps. Sentir aquell plor de vida va fer oblidar, a tots els presents, les difícils hores passades.

Estar a l'aguait de tot tipus d'urgències obligava els metges de poble a ser especialment traçuts, ja que ciutats com Girona o Barcelona, amb equips mèdics més adients, quedaven aleshores molt lluny. Jo també em vaig haver d'espavilar algun cop que vaig reemplaçar provisionalment el pare, ja acabats els estudis. Podríem dir que alguns hilariencs o hilarienques, d'aquell temps, varen córrer el perill de passar per les meves mans.

Us he parlat d'una època que ja ha passat, l'abans, com deia al començament. I ara, amb la vostra benevolència, voldria parlar-vos del temps que és el nostre, el d'ara, el després d'aquest inventari de moments viscuts i que els més grans recordaran. Es diu que el vell mira el passat, l'home adult el present i el jove el futur. Després del petit exercici de nostàlgia que tot just acabeu d'escoltar, voldria que les meves paraules fossin un record per agrair a totes les dones i els homes d'avui que, amb el mateix entusiasme, esforç i voluntat que els nostres avantpassats, han fet progressar i assolir els alts nivells de qualitat que el poble de Sant Hilari té actualment. I ho dic així perquè tant des del punt de vista històric i cultural, com en el camp de la docència, de la sanitat o de l'esport no hem d'envejar res a ningú.

Com diu el poema:

Tenim un heroi històric
Josep Moragues i Mas
Tenim un munt d'herois anònims
Aquells que amb el seu braç
Dia a dia porten el pa als seus homònims
Tenim l'aigua que dóna vida
I l'aire pur que a tots anima
I l'ombra del bosc que ens apaivaga
Tenim el poble amb la gent més ferma
Que enlaire i ennobleix l'heroi històric.

En un poble on abans gairebé mai no passava res, avui dia m'ha corprès veure la quantitat de tasques que es fan a Sant Hilari: Via Crucis Vivent, activitats a la Casa de la Cultura (la bona formació literària dels nens, joves i adults queda reflectida en els premis literaris de cada any), Nois Alegres, amb la qualitat dels seus cants i també la ironia dels seus popurris, grups d'Arquers, Pescadors, Motoristes, Excursionistes, Atletes... És veritat que el cultiu del camp i la població d'estiuejants han anat minvant, però en canvi s'ha produït un creixement molt important de la indústria de l'aigua, de la fusta i del metall. Sant Hilari s'ha estès geogràficament i ha crescut en població, encara que el millor de tot per als seus habitants ha estat el desenvolupament de les entitats culturals, que és el que més enriqueix les persones. També vull recordar les institucions i les infraestructures, que quan es tenen i se'n gaudeix no se'ls dóna la importància que mereixen: Museu de les Guilleries, poliesportiu, geriàtric, Centre d'Assistència Primària, deixalleria, escoles, antiga cooperativa, etc. Els que viviu aquí sou uns privilegiats. Com diu el poema abans esmentat, esteu envoltats d'una terra regalada, amb boscos poblats de castanyers, alzinars, rouredes i fagedes on es poden escoltar el xiuxiueig dels pardals i verderols i els cants dels passerells, pinsans i caderneres. Tot això ho dic, entre altres raons, perquè és envejable l'aire que es respira, la qualitat d'aigua que trobem arreu i, per damunt de tot, poder gaudir d'aquesta tranquil·litat. No malmeteu el que teniu.

Per als que ens toca viure fora d'aquí vull recordar el que diu el poeta Miquel Martí i Pol:

Aquí també és a casa i també el temps
hi transcorre lentíssim, entre dubtes,
plàcids enyors i algun escadusser
somni que els dies dallen, implacables.
Tant se val aquell rastre que vaig perdre.
Sense saber-ho, una tarda llunyana,
embadalit com una criatura,
i tant se val aquesta fosca absència
i que se m'entortolliga a les entranyes.
Tant se val tot. Aquí també és a casa.

Per la meva dedicació a la infància gosaria fer una recomanació al senyor alcalde: continueu donant el suport, com ja feu, als nens i joves del poble que són el futur de Sant Hilari. Aquesta és sempre una excel·lent inversió que, junt amb la il·lusió de futur, tindrà pes en la voluntat de persistir i avançar joves, grans i vells, a ritme dels nou temps, i així farà créixer en tots sentits aquest entorn estimat.

Bé, jo no sé si he acomplert les expectatives que el senyor alcalde ha posat en mi quant a fer un pregó, però us sóc sincer si dic que em sento molt emocionat per l'avinentesa que m'ha donat d'estar aquí entre tots vosaltres i de ser el pregoner de la Festa Major.

Per acabar, desitjo que el temps acompanyi les celebracions i que us divertiu amb alegria, cordialitat i en bona companyia.

Visca la Festa Major!

Visca Sant Hilari!

Dr. Gonçal Figueras i Figueras

XXVII CONCURS LITERARI DE NARRACIÓ CURTA

CATEGORIES, NOMBRE DE PARTICIPANTS I OBRES GUANYADORES.

CATEGORIA	EDAT	PARTICIPANTS	AUTOR	OBRA
A 1r premi	de 12 a 14 anys	33	Es declara desert	
B 1r premi	de 15 a 17 anys	10	JORGINA BUSQUETS	***Pluja***
C 1r premi	a partir de 18 anys	22	JOAN CARLES CARDONA	***Una petita vida***

EL JURAT ESTAVA FORMAT PER LES SEGÜENTS PERSONES:

JOAQUIM BAYÉ I FERRER — DOLORS GARCÍA I CORNELLÀ
MARTA CLOS I JORDANA — LLUÍS MUNTADA I VENDRELL

Pluja

Caminava sense rumb fix pels carrers de la meva ciutat, mirant-los com si fos la primera vegada que els veiés. La pluja ho banyava tot. Ningú era immune a les seves aigües, ni tan sols la façana a mig pintar que es descoloria a poc a poc. Les gotetes de tint regalimaven, barrejant-se amb les de l'aigua que queia i unint-se a les interminables carreres al llarg de les parets. Travessava carrers deserts, rambles concorregudes, barris abandonats, places curulles de gent, però poc m'importava; jo continuava abstret en els meus pensaments, sense ni tan sols adonar-me que acabava de posar els peus al bell mig d'un bassal. Tic, tac, tic, tac, feien les llàgrimes del cel en xocar contra l'asfalt. Tic, tac, tic, tac, feia també el rellotge del meu cap, recordant-me que el temps passava, inexorable. Hauria deixat escapar l'esgarip agonitzant? M'aferrava a creure que no.

Ni tan sols sabia què hi feia jo, deambulant per tota la ciutat, com tampoc sabia per què la Pluja havia de ser en aquell hospital, batent-se en duel entre la vida i la mort. Abatut, constatava que res no era coherent, ni just.

15 anys, jove, en la flor de la vida, i a punt de morir en un intent, potser fortuït, de suïcidi.

Un munt de preguntes s'aglutinaven un cop més al meu cap, ressonant-me a les parets del cervell i jo era incapaç d'assumir encara una situació que m'embolcallava massa de pressa, sense deixar-me temps per digerir tot el meu entorn. Tot plegat em depassava, la immensitat m'allunyava de tota raó. La mort intencionada era una ona salvatge enmig de la taca d'oli on havia navegat el meu vaixell.

Havia sortit de la clínica per deixar que les boires que envoltaven la meva ment es dissipessin amb la tramuntana, per permetre que es recuperessin uns ossos que cruixien a cada passa per culpa de la nit en vetlla, per fugir de l'ambient carregat, però, sobretot, de tanta pulcritud enmig de misèries i malalties terminals. Un

cop lluny, però, em lamentava sense remei, ja que la incertesa em tenallava l'esperit, més que quan li feia costat en el seu llarg camí de patiment.

No m'atrevia a fer-li cap retret car temia perdre-la del tot, si no ho estava ja ara. Quelcom en el fràgil entramat de les relacions humanes s'havia trencat i ara era quan era conscient del mal que li havia fet, de les exigències inhumanes que l'havien enfonsat...

Ara m'adonava que el que jo trobava just, l'ofegava; deixant-la sense poder respirar. L'havia dut a l'abisme. La caiguda només era la punta de l'iceberg, la ratificació que un foc la cremava per dins, consumint-la, a poc a poc...

Pluja...

Sempre havia dit el seu nom però mai l'havia trobat tan carregat de sentit. Tan bonic i tan dolorós. I potser la meva filla ja no hi era per lluir-lo.

En la memòria, vaig tornar a sentir la seva escalfor quan seia a la meva falda; a riure amb ella quan li feia pessigolles; a entonar les cançons que li ensenyava la meva dona. I el record em va fer mal, se'm va clavar al pit, com un corc enganxós, una cadena invisible que m'obligava a arrossegar per sempre la culpa a la consciència.

Pregant perquè no ens hagués deixat encara vaig arrencar a córrer cap a l'hospital. No podia perdre-la. No ara, no així.

Vaig alçar els ulls per deixar que l'aigua que duia el seu nom segellés la meva súplica.

Al volant del meu cotxe, em saltava semàfors i sentia blasfèmies de conductors cauts, però no podia perdre més temps.

Quan era a mig camí del trajecte, va parar de ploure. Així, de sobte. I va donar pas al sol més radiant que havia vist des que tenia ús de raó. L'astre rogent, dominant, que regia el món des de dalt de tot, va originar un calfred que em va fer estremir. Vaig tenir el mal pressentiment que ens havia abandonat. No vaig haver d'arribar a la cambra per saber que ja havia deixat de respirar.

La follia es va apoderar de mi, però no em va impedir veure l'espectre de set colors que tallava el cel: l'arc de Sant Martí em mostrava el camí. Vaig saber que la Pluja era on havia de ser; al cel, lliure, sense que les argolles de la Terra l'encadenessin.

Vaig parar el cotxe i allí, en un camí al costat de l'autopista, poblat de les plantes de la seva creació, amb les gotes de pluja mullant-me el rostre, vaig sentir que la meva filla m'acaronava, com ho feia cada dia abans d'anar a dormir. Només hi havia una diferència, avui: el descans seria infinit, només davallant a la Terra per donar-nos la vida, la que nosaltres li havíem arrabassat.

Jorgina Busquets
Guanyadora de 15 a 17 anys

Una petita vida

Mentre em distrec imaginant d'on vénen, on van, qui són o en què treballen els ocupants del vagó, els meus ulls, sempre inquiets, entreveuen unes mans entre la multitud. Immediatament, sé que amb aquestes mans podria viure tota una petita vida. Fixo la mirada cap a elles, en un intent desesperat per descobrir-ne el posseïdor, però tan sols veig com les mans avancen cap a la sortida. I quan les portes ja són a punt de tancar-se, salto del vagó i, sense poder-ho evitar, els peus no poden fer més per seguir-les.

Alterada, amb la certesa d'haver provocat cops i empentes al darrere, confosa, perplexa, infantilitzada pel desig, l'ansietat augmenta a mesura que m'hi apropo: Quan ens coneixerem? Voldrà el destí, amb la seva mà juganera, fer que s'aturi i, sense motiu, es giri cap a mi? Sigui com sigui, penso que els nostres camins ja van units des d'ara.

Aconsegueixo col·locar-me només a tres o quatre metres al darrere, quan arribem al caminador elèctric que connecta Montparnasse amb el món. Des d'aquí, no puc fer-me una idea precisa de tots els trets del meu amor, però sí que puc veure un clatell emmarcat en un coll de camisa impecable. Camina decidit; jo també. Tanmateix, no sembla tenir pressa; jo tampoc.

Arribats al distribuïdor, s'atura per escoltar un quartet de corda que en aquells moments interpreta el tercer moviment en fa menor de Johan Sebastian Bach. El meu preferit. Em situo quasi a tocar d'ell i, emocionada, em dic que és el nostre primer concert. Tanco el ulls, deixant-me emportar per la música i per la indescriptible sensació de sentir-lo tan proper. Quan els obro, però, m'adono que ha desaparegut entre la gent.

Amb el cor a punt d'esclatar per la pèrdua, com si expectatives i somnis es convertissin en paranys, alço el cap, miro a un costat, a un altre, em poso de puntetes i fins i tot convenço un jove perquè em pugi a les espatlles... uns instants abans d'abandonar tota esperança, percebo el coll de la seva camisa en direcció a la línia 6.

I, malgrat que les sabates no són les adequades i que els peus comencen a fer-me mal, sense alè, corro. Els passadissos són plens; una nena plora perquè l'he trepitjada i la mare m'increpa violentament. No puc aturar-me. És la nostra primera crisi; ell continuarà caminant i hauré de ser jo qui la superi per tots dos.

Mentrestant, ja m'imagino la primera cita. Serà en un cafè. Amb espelmes a la taula i una flor que m'hau-

rà regalat. Ell parlarà. Jo parlaré. Coincidirem. No en tot. Però coincidirem. El cinema és una gran cosa, dirà ell. El cinema és fantàstic, diré jo. Més tard, altres temes. Noves coincidències. T'agrada la lectura?, li preguntaré. No qualsevol, dirà ell.

Després de salvar la relació, l'únic que desitjo és descansar a l'andana on s'ha aturat el meu amor. Però el comboi arriba en uns segons i ell hi puja per una porta i jo per la del costat. S'asseu en l'últim seient que quedava lliure i, dempeus, envoltada de gent, tan sols puc percebre les seves sabates, dins les quals imagino uns peus forts i estilitzats que ja tinc ganes d'acariciar.

Faig un ràpid cop d'ull al voltant: dos àrabs, tres negres, vint-i-vuit blancs. Tots parlen i riuen, i jo invento les seves vides. Entre els àrabs, una florista i un pastisser; entre els negres, una excursionista i dos dependents; entre els blancs, set escolars, vuit ciclistes, onze llibreters... i dos enamorats.

Passades quatre estacions, observo com les sabates que vigilo es comencen a moure, just en el moment en què quedava lliure un seient. Qui ha dit que l'amor és senzill? Tots dos baixem a La Motte Picquet i ell, decidit, es dirigeix a les escales mecàniques de la dreta. Em situo cinc graons al darrere i observo com una velleta, potser a causa del meu ímpetu, cau escales avall.

Aprofitant una obstrucció al passadís central, intento vèncer la timidesa i em poso quasi al costat d'ell. Però, desafortunadament, tothom comença a dispersar-se. No em rendeixo i, en el proper embús, m'hi torno a posar frec a frec. Els dos mirem endavant, com si esperéssim un semàfor que es posés verd, i em dic "estúpida!", perquè no m'atreveixo a mirar-lo ni tan sols de reüll.

Tot i així, durant uns instants el meu braç esquerre ha entrat en contacte amb el seu braç dret i això m'ha provocat un pessigolleig que encara em recorre tot el cos. El nostre primer contacte. Quasi de manera instintiva, fixo en la memòria l'indret exacte on s'ha produït l'esdeveniment i sé que aquest serà un dels meus llocs preferits, inviolats, immutables, un d'aquests llocs que indiquen referències, punts de partida o d'arribada, com la ciutat natal o el barri on has crescut.

Ja sense embussos, contemplo con avança: em resulta divertit el ritme dels malucs, el moviment dels seus braços quan camina. Després d'interminables passadissos arribem a una nova andana. Esgotada, observo com s'instal·la al costat d'una noia. També intueixo que no actua amb normalitat. Ara sembla que el seu cos (que amb prou feines puc distingir) faci posicions estudiades. Abans que arribi el comboi, la noia gira i se somriuen. Pugen al vagó i jo, indignada, pujo darrere d'ells.

Tres estacions més tard, ell s'incorpora del seient (des d'on sóc, entreveig els quadres de la seva camisa) i es prepara per sortir. Ella, astuta, es disposa a fer el mateix. Quan s'obren les portes, però, pego una manotada al portafolis de la noia i tots els papers

cauen volant pel vagó. I com que ja tinc experiència, just abans que les portes es tanquin, salto del comboi. Entre insults, constato com el metro desapareix de Javel... li dic adéu amb la mà.

Reacciono i, mirant al voltant, m'adono que una altra vegada he perdut el meu amor. Tan sols desitjo que això no sigui una constant entre nosaltres, que no ens hàgim escollit per fer-nos mal. Neguitosa, corro per un passadís en contradirecció. Algunes persones m'increpen; la majoria fa moviments negatius amb el cap. No en faig cabal.

Desesperada, arribo a un distribuïdor completament buit. Dono voltes sobre mi mateixa i, quan ja he pensat en els possibles missatges que publicaré a "Libération" ("Vostè era jove, tenia unes mans amb les quals hauria pogut viure tota una petita vida; jo era tímida, insegura..." o, "...¿... sabia vostè que en francès als transbordaments se'ls diu correspondències, però que en italià, més poètic i rigorós, se'ls anomena coincidències...?"), quan ja sóc a punt de decidir-me, tinc una revelació.

Miro les possibles direccions i, d'immediat, m'observo les línies de les mans. Semblen coincidir. També hi veig un distribuïdor i passadissos laterals. Observo les línies amb més atenció: una d'elles no porta enlloc; una altra porta a un indret massa inhòspit per ser la direcció que ha triat el meu amor; tan sols me'n queda una que sembla tenir un final.

Em col·loco en posició, fent coincidir amb exactitud les línies de la mà i les direccions dels passadissos per confirmar la decisió. I avanço. Més escales. Nous distribuïdors. I quan, exhausta, vaig a seure en un banc, veig com una de les seves mans consulta el plànol electrònic, alguns metres més enllà. Apropant-m'hi m'adono que marca l'itinerari que ja hem recorregut. Després, prem, amb uns dits tan ben formats que quasi semblen esculpits, l'estació a la qual, imagino, pretén arribar: l'última de la línia 10.

Ara, però, ni tan sols aquestes poques escales aconsegueixen matisar l'esgotament. Les pujo, tanmateix. I quan encara em queden tres graons, percebo la mateixa estació d'abans i la seva silueta corrent per arribar al comboi. Hi entra. Faig un esforç sobrehumà, però les portes ja s'han tancat. Impotent, intento obrir-les, mentre vagó i ell comencen a avançar.

Crido. Ploro. M'esquinço per dins. Però conscient que no puc abandonar-lo, decideixo saltar a la part exterior del darrer comboi. Tanco els ulls, em llanço al buit i, miraculosament, aconsegueixo agafar-me a una barra lateral, al temps que sento com, des del darrere, algú ha fet sonar un xiulet.

Aleshores, es produeix un miracle a Javel: el metro surt del túnel per travessar un riu meravellós. El nostre primer gran viatge. A l'aire lliure, i malgrat el vent i l'amenaça d'un comboi que em ve de cara, saludo un parell de ciclistes, una dona seductora, una parella que s'estima com nosaltres i tres capitans de vaixell.

A la propera estació, fujo de la mirada inquisitiva d'un guàrdia de seguretat (suposo que dubta que jo hagi accedit a l'andana pel lloc habitual) i, controlant que el meu amor no baixi (tot i que crec saber-ne el destí, ha demostrat que no puc refiar-me'n), entro a l'últim vagó. El guàrdia, sense deixar d'observar-me, rep una trucada de telèfon i, quan toca el xiulet per aturar el comboi, aquest ja ha arrencat... li dic adéu amb la mà.

Amb mi han pujat dos nois que comencen a tocar els seus tambors. Ningú no els fa cas. A la dreta, totes les persones llegeixen; a l'esquerra, alguns miren el túnel per la finestra i altres, com hipnotitzats, miren endavant: tots ells rostres impenetrables en els quals és difícil sorprendre la mínima emoció, impossible, en aquest cas, identificar desigs, deliris o il·lusions.

Dono als nois l'únic que puc oferir-los per la música (el passi mensual del metro), quan arribem a la que, espero, sigui la darrera estació. Ell baixa; jo, uns segons més tard. Em disposo a seguir-lo, però un parell de borratxos, asseguts a l'andana, m'agafen de la cama i la cintura: "Ei, nooooia, dónaaa'ns al... gu... na... co... sa...". Sense pensar-hi, els tiro la bossa i aconsegueixo distreure'ls i lliurar-me d'ells.

Dèbil, quasi rendida, m'adono que l'esquena del meu amor –vigorosa i forta– es perd al final de les escales. Torno a córrer, però les maleïdes sabates m'impedeixen anar tan de pressa com voldria. Quan per fi arribo a les escales mecàniques, veig al final un guàrdia de seguretat que demana bitllets amb una porra a la mà i un gos lligat a l'altre costat.

Baixo les escales en direcció contrària i m'adono que a l'altra punta de l'andana també hi ha un guàrdia amb una porra i un gos lligat al costat. No sé què fer, però, amb una seguretat encomiable, penso que és massa tard i que només puc penedir-me'n o continuar. Decideixo pujar les escales de nou.

El guàrdia em demana el bitllet. Li dic que no el tinc, que l'havia comprat, però que uns músics que tocaven... Somriu. Després rep una trucada de telèfon. Més seriós, em demana la documentació. Li dic que no la tinc, que la tenia, però que uns borratxos... Somriu. Miro al darrere i observo com per les escales comença a pujar l'altre guàrdia amb el gos.

Sembla més terrible que el primer, i també somriu com si la meva simple presència mitigués, almenys en part, la decepció, la por i el buit que sent. Però jo tan sols penso en el meu amor, sol, potser perdut per sempre més. Aquest pensament em dóna prou forces per clavar una puntada de peu als genitals del guàrdia del davant i sortir corrent.

No tinc el coratge de girar-me. I com que em conec molt bé aquesta estació, recorro passadissos per despistar els possibles perseguidors. Alhora, pregunto a tothom qui em creuo si han vist un noi amb uns braços molt forts, unes espatlles amples, un clatell emmarcat en un coll de camisa impecable, uns dits de les mans que quasi semblen esculpits i unes mans amb les quals podria viure tota una petita vida.

Ningú no pot donar-me'n notícies, fins que arribo al vestíbul de l'estació... "Crec que és allí", diu una veu. Quasi morta d'emoció, em giro amb lentitud, simulant indiferència tan sols per sentir, en veure'l, un sobresalt major... I novament és amb mi! Assegut, es pren un cafè, molt provablement esperant-me (mil petits indicis m'ho confirmen). Aquesta posició em permet percebre'l de perfil: altiu, segur, amb un perfecte domini dels moviments i un ull... sí, un ull verd al qual infinites vegades demanaré que em miri. Ara observo com allarga les mans (aquestes mans que un dia ens van unir) per pagar la consumició.

Decideixo deixar de banda la tristesa que sempre em provoca separar-me'n, i pujo les escales mecàniques per situar-me just a la sortida del metro. Així, quan pugi, els seus ulls no podran fer més que mirar-me i, d'aquesta manera, continuarem el que ja fa temps que hem iniciat.

L'estic esperant tan cansada, però tan ansiosa... En breus segons, l'home de la meva vida, aquell que fins i tot abans de conèixer ja intuïa, aquell que sempre he esperat, sempre he estimat, sempre he volgut, pujarà majestuós les escales, i els anhels més secrets es convertiran en realitat.

Dono un cop d'ull a l'entorn: els escombriaires han netejat el carrer; dos agents de policia no semblen regular el trànsit, sinó els ocells; hi ha un cafè obert amb una espelma a cada taula; una florista regala roses a la gent; i una parella es fixa en una estrella que quasi ningú no mira.

Penso que tot és com ho havia somniat i torno a fixar els ulls al davant. Quan el vegi, no sé com actuaré. Que fàcil seria donar una raó per cada fet, un motiu per cada acció. Però és difícil saber com reaccionaràs quan portes tota una vida esperant el que t'està a punt de succeir.

De sobte, tinc la intuïció que ell ha començat a pujar les escales, que és a prop d'aparèixer al davant. I quan ja sóc a punt d'entreveure'l, quan fins i tot ja puc percebre'n els cabells, m'ajupo, em descordo les sabates, les tiro lluny i, amb les poques forces que em queden, amb les escassíssimes forces que em queden, fujo corrent carrer enllà.

Joan Carles Cardona
Guanyador de més de 18 anys

Fa dos anys començàrem a fer un recull del que havia passat cinquanta anys enrere. Enguany toca el 1953. Amb aquestes pàgines només es pretén refrescar una mica la memòria amb un aplec de fets succeïts en aquell any. Les fonts d'informació són els llibres d'actes municipals, molt poc explícits en aquells moments, i retalls de premsa pel que fa al poble, i la premsa en general per aspectes de la resta del món.

A ESCALA GENERAL, I PER ORDRE CRONOLÒGIC, PODEM DESTACAR:

El mariscal Tito és proclamat president de Iugoslàvia

Entra en vigor la Comunitat Econòmica del Carbó i l'Acer (CECA), model i nucli de la futura Comunitat Econòmica Europea i Unió Europea. La formen França, Itàlia, Luxemburg, Bèlgica, Holanda i la RFA.

Mor Stalin, dictador de l'URSS, el substitueix, Khruščov.

Científics britànics descobreixen l'estructura de l'ADN.

El neozelandès Edmund Hillary i el xerpa Tensing Norgay arriben al cim de l'Everest (8.848 m) per primera vegada.

Coronació d'Elizabet II com a reina del Regne Unit.

Armistici de la Guerra de Corea i l'URSS té la bomba d'hidrogen.

Surten els primers SEAT construïts a la factoria de Barcelona.

Un pilot nord-americà arriba a dues vegades i mitja la velocitat del so.

La dècada dels 50 suposa per a Espanya canvis importants. Davant la confrontació no armada, "Guerra freda", entre EUA, economia capitalista i política democràtica, i l'URSS, economia comunista i règim no democràtic, Franco, atenent les demandes nord-americanes, opta, evidentment, per alinear-se amb els Estats Units; ell dirà que per fer front al comunisme maçó. Això reporta la represa de les relacions internacionals i l'entrada a l'ONU. També diríem allò de bases americanes a Espanya a canvi de diners.

També hi ha un nou concordat amb el Vaticà, on es manté "el principio de la unidad religiosa de la nación española".

Al maig es diu que el subministrament de pa està assegurat...

El Barça, amb Kubala, renova el títol de campió de lliga.

La dècada s'acabarà amb bones perspectives econòmiques derivades de la inversió exterior, del turisme i dels diners que envien els milions d'espanyols repartits per Europa. Pel que fa a canvis en la vida política, res de res. Tot ben controlat, tant, que a Espanya no passava res, segons vèiem en els únics mitjans de comunicació estatals.

A Sant Hilari, el 1953 és un any que comença a obrir perspectives per aquells que veuen en el treball de la torneria possibilitats de canvi i que pot deixar de ser la feina de quatre homes grans al voltant del torn. Els estiuejants començaran a venir i gaudir de bons hotels, bon servei i millor vianda, llocs idíl·lics per a passejar i diversió assegurada. El Solterra serà un gran reclam publicitari per al nostre poble. També els pagesos seguiran traient bones anyades de patates a la zona de la Muntanya i algunes plantes continuen embotellant garrafes...

Econòmicament es començarà a aixecar el cap i la vida social també agafa volada, però sempre sota el control d'Acción Católica, que és qui fa i desfà en molts aspectes. Cal recordar que era des de l'Església que es potenciava el futbol, el teatre, el cant coral i moltes coses més que voltaven entorn del calendari litúrgic.

Mn. Pere Portell beneeix els cotxes per Sant Cristòfol

i la gent s'ho mira... No tothom en tenia

La ditocràcia havia elegit com a membres de l'Ajuntament, el dia 3 de febrer de 1952, el següent consistori: Salvador Tarradellas Gurt, alcalde; Jaume Fàbrega Arola, 1r tinent d'alcalde; Tomàs Carbonell i Jover, 2n tinent, i com a regidors Honest Masnou Massaneda, Joan Solergibert Colomer, Ramon Muntalt Pagespetit, Pere Serrat Masó, Ramon Llopis Roca, Josep Planas Vilaró i Josep Pla Torrent.

CURIOSITATS

El poble tenia 2.892 habitants de dret i 2.800 de fet, 1.393 homes i 1.407 dones, amb 773 homes caps de família i 148 dones. Al llarg de l'any es casarien 17 parelles, moririen 21 persones i naixerien 43 infants, tots originaris del poble.

El parc de vehicles era molt reduït. Només tenien cotxe particular, Jaume Fàbrega, Enric Rossell, J. Serrano, F. Ruíz, Lluís Dalmases i Ignasi Puig. Tenien taxi, que equivalia a vehicle propi, J. Fuguet, Ll. Fuguet, L. Roca, J. Rovira, A. Sabatés, A. Masó, La Hispano, J. Planas i R. Fauria (tots eren Fiat, excepte un Chevrolet) i hi havia 6 motos "grosses".

Els vehicles que més abundaven eren les bicicletes, 235, i els de tracció animal, 153.

Pel que fa a camions n'hi havia 13 igual que d'autocars (9 eren de La Hispano Hilariense).

Durant aquell estiu hagueren problemes d'aigua els Campaments, on hi havia les nenes de la Sección Femenina ("les cuques de les patates").

Es demana a Campsa que instal·li un magatzem de gasoil i carburant, que s'ubicarà a can Casals.

Les nenes del Campaments van a la Roca d'en Pla... Al fons, Villaret

i els «mandos» de la Sección Femenina a Mansolí nou

Pel que fa a creixement urbanístic, es continua urbanitzant el tram del Torrent d'en Serras, el carrer Est, el sector de Ca l'Úrsula (can Belluga) i el dels carrers St. Josep i Vallclara. A la fonda Brugués, s'hi fan moltes i importants obres.

En Francesc Fauria passa a ser auxiliar administratiu de l'Ajuntament, es jubila per edat l'agutzil Pere Fauria i en Manel Mollfulleda agafa la plaça definitiva de sereno.

Es posen quatre bancs de pedra al passeig de la Miranda.

Encara que sembli un contrasentit, es feien moltes audicions de sardanes, sovint subvencionades per l'Ajuntament. Es donen 500 pessetes a Ramon Pons en compensació per haver deixat l'orquestra contractada el 18 de juliol, per acompanyar les autoritats i jerarquies als actes públics, i 1.500 a Ignasi Puig.

Se celebrà el VIII Homenatge a la Vellesa. A l'església cantà "El coro de las Hijas de María" i a la plaça la coral "Flors de maig", de Barcelona, que interpretà *L'emigrant* i *l'Empordà*. Al mateix dia es reté un homenatge a Pau Ridaura, fundador de la coral local "Guilleria" que havia mort. Els avis i acompanyants tingueren un vi d'honor al Tívoli.

Solterra
SAN HILARIO SACALM

Día 29 - Verbena de Santa Rosa

GRAN CENA A LA AMERICANA

O TICKET CON DERECHO A CONSUMICION

SOLTERRA

presenta las máximas figuras de la Revista Española

América Imperio - Antonio Amaya - Alady

con su espectáculo «ALEGRIA PARA USTED»
del que forman parte las lindísimas vedettes

Paquita Omar y Mari-Carmen Hurtado

El Cantante **Pepe de los Ríos** — La Actriz Cómica **Isabel Estorch** — La Bailarina **Pilarín Velasco**

y el magnífico conjunto de bailarinas, tiples y vicetiples.

ALEGRIA DISTINCION BIENESTAR

NOTA: Durante la celebración de la fiesta se organizará el Baile Atómico o del Buen Humor, siendo obsequiados los vencedores con diversos trofeos.

Es otro fin de semana de SOLTERRA

Para informes en el mismo
HOTEL SOLTERRA - Avda. Generalísimo, 22 - Teléfono 37
SAN HILARIO SACALM

y en BARCELONA:
HOTEL GRANVIA - Avda. José Antonio, 642 - Tel. 211407 (6 líneas)

Els Nois Alegres a l'Arc de Berà, camí de València

El rector era mossèn Pere Portell i a través de la parròquia es feien cicles de conferències de temes de moral religiosa catòlica.

Va cantar missa Mn. Josep Mas, fill del poble.

Eren freqüents les campanyes de recollida de diners per a col·laborar en els ingressos del Frente de Juventudes, Sección Femenina de Gerona.

El consistori aprovà construir tres jocs de fletxes de fusta, símbols de la Falange, per a les entrades a la població. També acordà la subscripció per un any al diari de Madrid *Arriba*, adquirir el llibre *El movimiento político español* i posar un anunci a la revista de la Guàrdia Civil.

Al llarg de l'any es va debatre i dictaminar el plet de l'ocupació, l'any 39, de la casa del carrer de la Rectoria, número 2, propietat de Narcís Corbera i Gordó, per part de l'ajuntament que hi allotjà la Guàrdia Civil.

El tema el portà la seva vídua Carme Solanells i Duran, que la recuperà l'any 1954.

Mn. Josep Ma Mas Bayés cantà missa aquell any (25-3-53). L'apadrinen el seu pare i M. Antònia Robert

La colònia estiuenca organitzà la tradicional festa benèfica a favor de les famílies pobres de la població, segons un llistat que feia l'Ajuntament.

La comissió de Setmana Santa va rebre la subvenció de 1.000 pessetes pels actes programats.

El governador civil, Felipe Acedo, visità "El Albergue de la Sección Femenina", els Campaments, detall que ocupà fotos i mitja pàgina del *Diario de Barcelona*.

Finalment, podem dir que l'Hotel Solterra tirava la casa per la finestra amb la finalitat de captar estiuejants, amb uns programes de festes que portaven el bo i millor del moment musical; s'obria a partir del primer d'abril i també s'hi celebraven el Nadal i la nit de Cap d'Any.

Nota: aquest senzill recull no tindria cap mena d'interès si no fos per l'aportació gràfica de Salvador Bosch, amb material propi, que forma part del seu extens i ric arxiu fotogràfic.

Àngel Serradesanferm i Valls

En Jaumet porta càntirs mentre "la Hispano" se'n va

NO PODEM OBLIDAR

Els primers mesos d'aquest any no els oblidarem pas tan fàcilment. Ja feia setmanes que sentíem les amenaces prepotents i malintencionades d'ocupació de l'Iraq, per part dels Estats Units, retrunyint per tot el món. I que ara, malden per lluitar contra un suposat Eix del mal. L'objectiu que perseguien a l'Iraq era molt clar, sobretot, pels països que denunciaven la sospita sobre la tinença d'armament químic, en mans dels iraquians. Tot i que ha estat impossible demostrar-ho, a hores d'ara. El control i l'explotació dels pous de petroli de l'Orient Mitjà va entrar en joc amb l'ocupació de l'Afganistan i, ara, calia continuar la partida.

Darrere unes transparents i altruistes intencions, suposadament per assegurar l'estabilitat i la pau al món, s'amagava i s'amaga una voluntat poc confessable i gens generosa per tal de dominar un recurs natural, no pas escàs als Estats Units, i que és molt ric a la zona, l'anomenat or negre. I, alhora, procurar la dependència del mercat mundial globalitzador i la submissió social i política, manipulat tot plegat pels mateixos americans. Els esforços titànics per trobar una via diplomàtica i de diàleg, per part de l'ONU, van ser en va.

Però continuarem tenint present durant molt de temps a la nostra memòria, els infructuosos i menystinguts crits i les sorolloses i reiterades cassolades de "No a la Guerra", d'una bona part dels ciutadans del món. I tampoc no deixarem de retenir a la nostra ment les imatges desoladores, ni ens desprendrem dels sentiments d'impotència, veient com les primeres bombes queien sobre l'Iraq. No ho oblidarem.

Han passat dies, setmanes i fins i tot mesos, i no ho hem oblidat. I no ho hem de fer, i encara menys, en un any tan electoral.

Si, és veritat, ha passat molt temps. I hi ha el perill d'oblidar. Però, amb la distància, els raonaments en contra de la guerra de l'Iraq ens han d'ajudar a reflexionar sobre les causes i les conseqüències d'aquest i de tots els conflictes bèl·lics. Aquesta no ha estat l'única guerra, ni la més injusta, immoral i il·legítima. La Guerra de Rwanda, a la regió dels Grans Llacs que va ocórrer el 1994 i que és tan present en la memòria dels hilariencs i les hilarienques, n'és un exemple. Com també ho són els actuals conflictes armats de Palestina, Sierra Leone o Costa d'Ivori, per anomenar-ne només tres.

Hem de ser conscients que aquesta guerra, com totes les guerres protagonitzades pels americans, ha tingut suport mediàtic i ha utilitzat estratègies comercials, com qualsevol campanya de màrqueting d'una multinacional. Fent oblidar, això sí, les altres guerres que, com dèiem, no són pas menys importants. Actualment, al món, hi ha més de 30 enfrontaments bèl·lics tant o més sagnants i importants que el de l'Iraq.

Quantes persones hem sortit al carrer per protestar o per manifestar la nostra indignació, per aquests conflictes tant o més denunciables que la guerra d'Iraq?

Hem de ser conscients que el poder mediàtic juga a favor dels països de l'hemisferi nord. Els països del primer món ens en valem per vendre les raons i les justificacions, per iniciar o participar en un conflicte, sense confessar els veritables motius i les intencions que ens porten a prendre-hi part. Aquests motius sempre són callats i soterrats davant l'opinió pública, a qui sempre es ven una voluntat moral i ètica, políticament correcta, per a justificar qualsevol implicació. Mai no s'expliquen els negocis, sempre bruts, que hi ha per part dels països participants, durant i, sobretot, després de les guerres. I, per descomptat, tampoc no es manifesta obertament, la voluntat del domini i control dels països menys desenvolupats econòmicament, sempre del Sud, per part dels països rics del Nord. És el nou model de colonialisme que aprofita les desigualtats econòmiques, polítiques, socials i culturals dels països del Sud, per creure's amb el dret d'entrar a un país per la força de les armes.

Ara bé, tot i reconèixer la gran mobilitat social que han aconseguit les manifestacions, moltes d'aquestes protestes contra la intervenció militar de l'Iraq, han generat més aviat odi. Han provocat un cert rebuig cap als americans, i també cap als governants de l'Estat espanyol, que han recolzat cegament una intervenció amb unes acusacions poc fonamentades. D'altres, ho han aprofitat per sumar-se a la crítica de l'actual política del PP, davant les eleccions municipals. La protesta per una nova guerra no hauria d'haver generat uns sentiments com aquests.

Aquestes actituds tenen poc a veure amb el veritable pacifisme que predicaven i portaven fins a les últimes conseqüències Ghandi o Martin Luther King. Ells van lluitar amb la paraula, amb el diàleg, raonant més que discutint, conscienciejant uns i altres, argumentant els seus posicionaments, per tal d'aconseguir un món sense desigualtats. Possiblement és el camí més llarg per arribar a la Pau, i no pas el de les armes. És, però, amb tota seguretat, el camí més segur, i el que millors resultats aporta a la Humanitat. Tots en som responsables.

Tanmateix, aquesta responsabilitat, no ho hem d'oblidar, recau tant en els nostres polítics com en nosaltres mateixos.

Els polítics són els primers que tenen l'obligació d'assegurar la pau i de lluitar contra les desigualtats. Han de procurar que el món sigui un lloc més just per a tothom; aplicar polítiques socials més afavoridores; ajudar a la globalització

de la ciència i la tècnica; condonar el deute extern i afavorir les inversions en els països en vies de desenvolupament. També facilitar l'accés a la formació, als medicaments genèrics...

I nosaltres, no únicament hem de fer ús del nostre dret com a ciutadans i votar polítiques més humanitzadores i solidàries, sinó també recordar als nostres polítics els seus compromisos durant les campanyes electorals i prendre actituds crítiques davant la seva gestió; convé participar en la millora dels països menys afavorits potenciant projectes de codesenvolupament; adquirint productes de Comerç Just; usant els serveis d'una futura Banca ètica; essent membres d'una societat acolliidora... Això, tampoc ho hem d'oblidar.

Lluís Puigdemont i Reverter
oscarmtzg@hotmail.com

SANT HILARI sota les bombes

Parlar de la guerra civil a Sant Hilari no resulta fàcil, almenys pel que fa a investigació i divulgació. De documentació escrita a l'arxiu municipal n'hi ha molt poca, perquè se'n cremà tot el que en feia referència d'una manera particular. L'any 1971, un secretari nou, que per cert hi estigué molt poc temps, vingué amb una missió concreta: recollir i destruir el que fes referència a aquells anys, cosa que els funcionaris obeïren diligentment.

Encara recordo el dia en què uns nens petits vingueren al col·legi a les tres de la tarda amb un arxivador de metall, pintat de color caqui, amb documentació de l'any 40, amb informes polítics de gent del poble i altres papers d'interès. L'havien trobat a la riera del darrere de l'Ajuntament. Els vaig dir que ho portessin a les oficines municipals, perquè era important. Gran va ser la meva sorpresa en dir-me que el secretari ni se l'havia quedat i els comentà que allò, intranscendent, s'havia escapat del gran fogaró de papers que havia fet a l'hort de la Casa de la Vila. En plegar les classes, em faltà temps per anar amb un lot a mirar el que em temia que havia passat. Feia poca estona que ho havien anat a recremar, només hi havia cendra i res per poder aprofitar. Vaig quedar baldat.

És com si aquell home hagués vingut a complir una estranya missió.

Per tant, cal basar-nos més en documentació de fora, d'organismes i institucions, més que no pas del poc material que es pot trobar a l'arxiu. També hi ha les fonts orals, que normalment han de ser contrastades i ponderades.

Fa uns mesos, ran del tema de la recuperació de la memòria en aspectes com les morts violentes durant i després del conflicte civil, semblà que hi havia un intent de programar unes trobades per parlar del tema, encara que només fos dins l'àmbit local i per saber-ne més. L'intent no reeixí i és una pena perquè encara que només fos per a parlar-ne els que la visqueren, els que no som de la guerra i aquells que ja no en senten a parlar ni a les aules, ja tindria el seu interès. Amb aquestes pàgines només voldria refrescar la memòria d'uns fets que commogueren la gent del poble i els milers de refugiats i soldats que aquell darrer dia de gener del 39 eren a Sant Hilari i als environs. De jutjar, en té cura el temps, però convé conèixer la nostra història per no perdre tota la identitat.

Aquestes ratlles volen detallar un fet puntual viscut cinc dies abans que a Sant Hilari s'acabés la guerra, amb l'entrada de les tropes franquistes, el diumenge 5 de febrer de 1939, i es tracta del bombardeig del poble, el dimarts dia 31 de gener.

Bimotor alemany Heinkel He-111

Trimotor alemany Junkers

ASPECTES GENÈRICS

Cal dir, en primer lloc, que sempre es farà referència a aspectes dels bombardeigs sobre Catalunya. A la Guerra Civil espanyola va ser on per primera vegada l'aviació jugà un paper decisiu en les missions de bombardejar les zones de la rereguarda enemiga.

Les millores tècniques introduïdes després de l'experiència de la Guerra del 14, principalment per part dels alemanys, augmentaren la potència i autonomia dels avions i també la seva capacitat destructora.

Com que aquestes circumstàncies no eren previstes (tampoc no es creia que la guerra durés més enllà d'uns mesos), les ciutats i els pobles catalans no disposaven de refugis i s'hagué d'anar actuant sobre la marxa. La manca de recursos econòmics i la gran presència d'homes al front no en facilitaren la seva construcció.

Els vertaders protagonistes foren els avions italians i alemanys, al servei de les tropes de Franco, conegut com a bàndol nacional. Hi havia els aparells italians, Savoia 78, 79, trimotor, i 81, hidros Cant Z, 50 i 68; els alemanys Dornier, 17, Heinkel 59, 60, 111 i 112 i els Junkers i altres. Del cantó republicà els Polikarpov, 16 i Katiuska, russos.

És molt evident que la guerra d'Espanya va ser un banc de proves i lloc d'entrenament real del que posteriorment serien les grans batalles aèries de la Segona Guerra Mundial. El cas més clar és la brutal agressió i actuació de la Legió Cóndor, alemanya, sobre la indefensa Guernica, que quedà totalment arrasada.

Com a anècdota, els atacs més violents sobre Catalunya es feren els dies 16, 17 i 18 de març de 1937 sobre Barcelona, on es produí el 20% de les morts per bombardeigs del total de la guerra, xifra, aquesta, que s'apropa als 5.000 morts. Com a contrapartida, els morts provocats per l'aviació republicana arribaren a 18 baixes i encara originades en la defensa del territori. La fase de més intensitat de l'aviació franquista fou durant el 1938 perquè l'ofensiva d'Aragó apropava i introduïa la guerra a Catalunya.

Un fet que s'ha de tenir molt en compte és que les tropes revoltades, en ocupar les Balears, de seguida disposaren de Mallorca com a base d'operacions per a l'aviació italiana i es convertí en plataforma per atacar la rereguarda republicana de Catalunya, la qual cosa tingué enorme repercussió.

A l'esquerra d'aquests pallers, al camí i prop del pont, caigueren les bombes que mataren tres nenes

QUÈ ES PRETENIA?

En general l'acció de l'aviació s'anticipa a l'ocupació. El pas de l'Ebre, per part de les tropes revoltades, anticipava que la guerra no duraria i que el resultat era més que previsible. De ben segur que es podien haver evitat destrucció i morts inútils, però no sempre en les guerres es tenen en compte aquests objectius.

Tanmateix, el que bàsicament es pretenia era desmoralitzar una població mal alimentada i cansada del conflicte. La cosa s'accentuava quan es veia que es causaven moltes baixes entre dones i criatures perquè els homes eren als camps de batalla en enfrontaments absurds entre ciutadans que pensaven de manera diferent, o amagats.

Durant les últimes setmanes del 38, i fins a la derrota final, a Catalunya no hi havia exèrcit republicà ni govern, es pot dir, i no hi havia cap manera d'aturar l'ofensiva franquista per més mesures que es prenguessin. Era una situació caòtica i, per tant, els atacs aeris innecessaris, tant sobre poblacions, com contra les llargues i llastimoses columnes de milers de refugiats, amb dones i canalla i soldats mig malalts, que fugien cap a la frontera.

Per què bombardejar, doncs, com es va fer?

Moltes foren les veus d'organismes internacionals condemnant els atacs aeris amb bombes i bales sobre poblacions a la rereguarda sense ser cap objectiu militar. Aquest, per exemple, podia ser el cas de St. Hilari i de molts indrets de la província gironina.

Maria i Josep Pla Molins i Ramon i Angeleta Sotés Pla, que passaren la guerra a Sant Hilari; plaça Gravalosa (1938).
(Foto cedida per Maria Pla)

Franco havia ordenat al general Kindelán, cap de l'aviació nacional, que només es fessin bombardeigs sobre pobles quan fos imprescindible i aquest ho digué al general Dávila. El fet, però, és que només s'acabaren amb el darrer comunicat de guerra franquista del 10 de febrer de 1939, *"Nuestras fuerzas han alcanzado victoriosamente, en el día de hoy, todos los pasos de la frontera francesa desde Puigcerdà a Portbou. La Guerra en Cataluña, ha terminado"*.

ASPECTES CRONOLÒGICS

La tasca d'ocupació de la província de Girona fou qüestió de dies. Si ens atenem a la marxa del conflicte, els nacionals, entre el 31 de gener i el 10 de febrer, avançaren de Blanes a Portbou. Per contra, en aquestes mateixes dates, 400.000 refugiats de Catalunya i de la resta de la Península passarien a França: 240.000 soldats destrossats, 40.000 homes civils i 170.000 dones i criatures, tots ells famolencs i en situació deplorable. I no parlem de la rebuda que donaren els amics francesos...

L'u de febrer, al castell de Figueres hi hagué sessió de Corts. Hi assistiren el president de la República, Manuel Azaña i el president del Govern, Dr. Negrín, que eren a la Vajol. El president de la Generalitat, Lluís Companys, era ja a Agullana, a un pas de la frontera.

Pel que fa a l'ocupació de la nostra zona, el dia 2 de febrer, entre altres pobles, cauen Riudarenes i Vidreres. El 3, Girona és intensament bombardejada i són ocupats Santa Coloma i Viladrau. El 4, Girona i Arbúcies, i el dia 5, Sant Hilari, Osor i Anglès, entre altres. El 10 del mateix mes tot el territori era en mans dels revoltats; Llívia seria el darrer lloc en ser ocupat.

Pel que fa als bombardeigs de pobles i zones properes tenim les dates següents:

28 de gener: Girona i Caçà de la Selva
29 de gener: Girona i Sant Celoni
30 de gener: La Bisbal, la Garriga i Figueres
31 de gener: Maçanet, Sils i Sant Hilari
1 de febrer: Girona i Sant Feliu de Guíxols

LA SITUACIÓ AL POBLE

A final de gener, Sant Hilari és un poble pràcticament ocupat per una massa de gent que ja està en plena retirada. Són centenars els civils refugiats a diferents hotels i encara més els soldats, que els darrers dies s'ubiquen a l'escola pública i a diferents edificis i cases particulars. El balneari continua essent la Clínica Militar núm. 10, de carrabiners, amb molts i molts joves soldats d'arreu d'Espanya, que van morint de tifus miserablement. La situació és caòtica perquè tothom fuig per totes direccions cap a l'est, cap a Girona, la majoria a peu i amb escassos recursos. Els nacionals s'acosten implacablement i les vies de comunicació s'emplenen de gent que fuig com pot i amb el que té. És part de la riuada humana que va en direcció a França.

Aquest bell edifici era can Puntí i quedà totalment destruït.

Que durant el gener hi havia molta gent ho demostra que al poble s'hi enterraren 15 persones, la majoria refugiats i soldats, quan la xifra normal era de 4 o 5.

Amb aquest panorama, quin sentit tenia bombardejar Sant Hilari si no presentava cap interès militar? Al mateix dia ho havien fet a Sils (estació de tren i cruïlla de carreteres) i a Maçanet (enllaç ferroviari), que encara mig s'entén pels elements estratègics de comunicació, però, a Sant Hilari què podien dir? Que can Pau Torner era una cruïlla de carreteres important? Que se solia bombardejar abans d'ocupar? D'acord, però no ho feien pas a tot arreu perquè els nacionals no trobaven cap mena de resistència enlloc. La prova és que al cap de cinc dies ja havien arribat a Sant Hilari les tropes franquistes del cos d'exèrcit de Navarra, amb el general Solchaga de comandament.

Era el diumenge 5 de febrer de 1939 i per això la plaça de l'Església passà a dir-se "plaza del 5 de febrero" i la data esdevingué dia destacat en el calendari festiu local, ja que fou el dia de l'alliberament...

ELS FETS

Segurament no hi té cap relació, però el 26 de gener, al castell de Montsolís, residència temporal del President de la Generalitat Lluís Companys, es prepara un bon sopar perquè hi haurà reunió amb diferents consellers, com Tarradellas, Pi i Sunyer, Sbert i altres. De Barcelona, que té línia directe amb Saleta, es comunica la trista notícia que la ciutat ha caigut en mans dels franquistes i, com és de suposar, la situació canvia radicalment. Hi ha una desbandada general. Els dies del president a Montsolís també seria un tema d'estudi interessant.

El dia 29, diumenge, uns avions alemanys, Heinkel 111, fan un vol de reconeixement. El dia 30 les condicions meteorològiques no són les més adequades. Finalment, el dia 31 de gener, cap a les tres de la tarda, una flota de cinc avions en formació, Junkers, fan acte de presèn-

REGISTRE CIVIL D — DISTRICTE D — Foli

Número 16. A Santa Coloma de Farners (Catalunya) (1), a les dotze — hores — minuts del dinou del mes de febrer del mil nou-cents trenta-nou, davant del Sr. Josep Pedra Juge popular, del Sr. Ildefons Casanova Rius Secretari, és inscrita la defunció de Rosa Rabionet Garolera, de onze anys d'edat, natural d'Aiguafreda, fill del Sr. Pere i de la Sra. Maria, domiciliat a aquesta vila, núm. —, pis —, de professió — i estat (2) —.

mort a la seva habitació (3) el dia — d'abast —, a les onze, i — minuts, a conseqüència de ferides d'esquirolades de bombardeig segons resulta de la certificació facultativa i reconeixement practicat; el seu cadàver haurà de rebre sepultura al Cementiri d'aquesta vila.

Aquesta inscripció es feta en virtut de manament judicial de data de dinou de febrer, ordenant l'enterrament d'aquesta vila, cal consignar, encara, que no s'ignora cap altre circumstància. Ho han presenciada com a testimonis el Sr. Enrique Feria Gomas i el Sr. Josep Pujol Amargant majors d'edat i veïns d'aquesta.

Llegida aquesta acta, la marcada amb el segell del Jutjat i signada pel senyor Jutge, els testimonis (4) i el manifestant. Jo el Secretari, en certifico. (5)

L'Alcalde = Buscarons = Rotllan

Josep Pedra

Ramon Gonzalez — Enric Bigas — Miquel Casanova

Full del llibre de registre de defuncions de l'ajuntament.

cia pel cantó del Montseny-Serrat, seguiran en direcció nord-oest, cap a Sant Miquel i sembraran el pànic al seu pas.

Els testimonis parlen dels potents xiulets que feien els projectils en caure, del fum i desastres que deixaven allà on impactaven. També del pànic i de les escenes esfereïdores que es podien veure. Tothom campava per allà on podia, la gent s'estirava a les cunetes i es posava un pal a la boca mig clavant-hi les dents...

Cal tenir en compte que el que va succeir poc s'assembla amb el que veiem avui per televisió, allò que es programa un objectiu i el míssil hi esclata de ple. En aquell temps es deixaven anar uns enormes projectils que queien, generalment, amb poca precisió.

Per explicar el que va passar ens hem de refiar de la informació oral i aquí hi ha petites discrepàncies, però la situació es podria resumir així.

Varen caure unes primeres bombes prop del Turó Petit, al camí que enllaçava el Serrat amb la carretera, i després sota can Batlle, prop de can Benigne, on una no explotà.

Unes altres, prop de l'antic taller d'en Rosquelles i de can Torrent, on moriren dos soldats i resultà ferida la Pepita Jordana, que fou hospitalitzada a l'hotel Suizo per l'impacte de la metralla.

Més en causaren les que esclataren a can Puntí, on ara hi ha can Vernet. Allà hi havia el local de les Joventuts Llibertàries i també soldats allotjats. El nombre de soldats morts podrien ser, un mínim de 2 i un màxim de 8, segons les fonts, però no consten en el registre de defuncions perquè no eren d'aquí. Foren enterrats al cementiri, però sense saber qui eren. Sí que consta que aquí hi morí la dona de ca l'Ànima, que residia al carrer Montsolís, Concepció Serrat Mosull, de 53 anys i que la seva filla Pietat quedà sense braços. També produïren víctimes les que van caure a can Tarrer, únic edifici que hi havia, prop del pont del Torrent d'en Serres, on ara hi ha can Tordera. Hi morí Rita Lleonart Moragas, de 4 anys, que havia marxat de Barcelona per por de les bombes i tenia parents aquí, i les germanes Antònia i Rosa Rabionet Garolera, de 16 i 11 anys respectivament, que estaven jugant al carrer. No gaire lluny, també moria Jaume Busquets Ferrer, de 62 anys, que treballava el camp, prop de la bassa de can Mascarbó, en direcció al pla del Vent, carrer St. Jordi. El total fou de cinc morts de la població i diversos soldats de fora. Per un poble petit com el nostre, una catàstrofe.

A Catalunya, la major part dels bombardeigs els protagonitzaren avions italians, procedents de Mallorca, però sembla ser que els que ho feren a St. Hilari vindrien de la base de Garrapinillos (Saragossa) i serien alemanys, Junkers, (són els que ataquen Figueres els dies 26 i 30 de gener i 3 i 4 de febrer).

El total de víctimes a la comarca de la Selva va ser de 29 morts, 10 a Blanes, 4 a la Cellera, 2 a Maçanet, 2 a Vidreres, 6 a Sils i 5 a Sant Hilari.

Can Puntí, un bonic edifici de principi de segle, quedà totalment destruït i es tardà bastants dies a netejar-lo. Durant molts anys fou com el "Belchite" local, ja que quedà com un solar maleït, com terra de ningú. L'actual edifici és de l'any 1978.

Hi ha qui parla d'altres bombes, però la informació no és prou clara. Es parla d'una bomba prop de l'actual benzinera, però devia ser l'explosió per fer volar el pont, igual com s'aterrà el de can Serrano. Així mateix es podia dir de la zona del costat del forn d'en Llúcia, en aquella esplanada davant de la plaça del Mil·lenari, però resulta que s'hi havien acumulats uns canons que algun dia dispararen.

Finalment, faig cas de la versió que dóna la Dolors Planiol, de cal Gras del Serrat, que diu que recorda perfectament un segon bombardeig sense víctimes, que el podríem situar entre el 3 i el 4 de febrer, dia en què s'ocupà Arbúcies i l'endemà els nacionals havien d'arribar a Sant Hilari. Prop del Serrat, pel cantó d'Arbúcies, hi havia instal·lacions de comunicacions i soldats que hi treballaven per a mantenir-ho i resulta que tres avions arribaren a les envistes del Serrat, sempre pel cantó sud, i bombardejaren aquestes línies de comunicació i se n'entornaren. Els soldats diu que feren el següent comentari: "Demà ja tindreu el fatxes aquí...". No hi hagueren ferits, però sí destruïren el que pretenien. Un artefacte caigué prop d'un galliner i no explotà. Al centre del poble ni se n'assabentaren.

Aquesta imatge presentava la Gran Via de Barcelona al març de 1938

Em sembla obligat afegir-hi un aspecte que té relació amb el tema. Encara que fos en un altre lloc, dues persones més de Sant Hilari moriren com a conseqüència dels atacs aeris, Conrad Miralpeix Cantal, de 36 anys, nascut a Osor i casat amb Soledat Ridaura, i la seva filla, Amèlia Miralpeix Ridaura, de 10 anys. Quan la família es trobava en plena retirada per anar a França amb uns parents, en les columnes de refugiats, prop del Far d'Empordà, a Figueres, patiren el bombardeig de l'aviació. La mare sortí per un cantó del vehicle en què anaven i el pare i la filla per l'altre i aquests hi deixaren la vida. Era el 29 de gener de 1939.

EL DIA DESPRÉS

L'impacte al poble fou indescriptible i accentuà la fugida cap allà on fos augmentant considerablement el pànic. Es provocà un èxode en direcció nord i est. Hi ha qui diu que aquest era l'objectiu que pretenia el bombardeig de Sant Hilari, espantar i fer fora tota aquesta massa humana de refugiats, amb dificultats sanitàries i de tot tipus, i centenars de soldats desmoralitzats, ferits i amb ganes de fugir, mentre alguns tenien la missió de destruir ponts per endarrerir l'avenç enemic. D'aquesta manera es podrien evitar accions de saqueig que fins aquells moments no s'havien donat i que havien estat habituals en immobles i interessos locals. Feia temor aquella aglomeració. Molta gent no tenia res més a perdre que la vida i un futur incert.

Acabada la guerra fa més de 64 anys, encara ens continuem preguntant el perquè. Si les tropes d'ocupació tenien el camí fàcil i sense obstacles, per què aquells desastres? A la lògica li costa trobar respostes coherents.

Ens en podríem fer més, de preguntes, però és clar que el conjunt d'aquella tràgica guerra i el seu final va ser el preludi d'una situació de violència que es viuria al poble a partir d'aquell 5 de febrer. S'originà una venjativa i violenta repressió que, en cap manera, havia d'ajudar que Sant Hilari tingués una avinençada postguerra, ans al contrari.

Tanmateix, ens podem qüestionar el sentit de la dura repressió. El fet de convertir el conflicte en un litigi de bons i dolents no podia ajudar a la reconciliació. ¿No havia estat prou sagnant la guerra fratricida com per afegir-hi nous episodis tràgics a la vida de les dones i homes d'aquell Sant Hilari?

I podríem acabar amb la mateixa pregunta, i el perquè de tot plegat?

Aquelles mateixes realitats plenament viscudes i presents en la memòria, més individual que col·lectiva, fan que encara no sigui fàcil el diàleg després de tants anys.

Per què no el comencem els que no l'hem viscuda i n'hem sentit a parlar?

Àngel Serradesanferm i Valls

NOTES: Part de la informació és del llibre *Catalunya sota les bombes 1936-1939*, de Josep M. Solé i Sabatés i Joan Villarroya i Font, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona, 1986.
Algun material gràfic és del llibre *Armas y pertrechos de la Guerra Civil española* de José Armero i Manuel González, Historia 16, Madrid, 1986

Dono les gràcies a les moltes persones que m'han facilitat informació per poder fer aquest petit treball, especialment a Miquel Gisbert, que també m'animà a fer-lo.

Mn. Cinto Verdaguer i Sant Hilari

El centenari de la mort de Mn. Cinto Verdaguer ha acabat suara, havent celebrat, al llarg de l'any, diversos actes relacionats amb el poeta: recitals de poesies, història, populars, visites als llocs verdaguerians, exposicions, musicals, etc. Tot el país, i també el nostre poble, ha volgut homenatjar el Poeta-Sacerdot de Folgueroles, el nostre Poeta nacional.

L'any 1981, *Annals de l'Institut d'Estudis Gironins,* (pàg. 269-281) publicà una llarga i detallada ressenya de la visita que Verdaguer féu a Sant Hilari. Folgueroles no és lluny de les Guilleries. La citada revista gironina ens diu que *"el gran poeta de Catalunya demostrà un interès i simpatia especials per les comarques gironines amb preferència les de muntanya, potser a causa de llur proximitat a la plana de Vic i de l'afició seva a pujar als cims més prominents."*

Ben conegudes són, però, les dificultats i malentesos entre Mn. Cinto i el bisbe de Vic, Dr. Morgades. I fou, precisament en plenes Guilleries, al nostre poble, Sant Hilari, on es trobaren els dos per fer les paus.

Era l'estiu del 1899, que Mn. Cinto, tot sol i molt discretament, hi féu una visita breu i callada. El Sr. Bisbe passava aquí uns dies de repòs. Fou acollit a Sant Hilari, un capvespre, per un seminarista; *"De la diligència ambdós anaren a la fonda d'Espanya, on Verdaguer fou objecte de totes les atencions, i allí el deixà el seminarista Rovira, fill del poble".*

"L'endemà, a l'hora que tot just el sol començava de besar amb els seus llavis de foc la crestalluda montanya de Solterra, ...el seminarista li feia d'escolà a la Missa que celebrà a l'església arxiprestal, ...i acabada la celebració, Mn. Cinto anà a trobar el Sr. Bisbe".

D'aquesta visita, *"l'única versió que en tenim, de portes enfora, és la publicada per mossèn Rovira i Coll, que fa així: "L'entrevista durà uns tres quarts d'hora... vegí que sortien per la porta forana el senyor bisbe, el canonge Corbella i mossèn Cinto, tots tres amb la joia pintada a la cara. Prova palesa de que l'entrevista havia sigut coral, i que l'ànima del bisbe de Ripoll i la del cantor del Canigó, deposades*

Font Vella

totes les diferències que per un temps, si bé massa llarg, els havien tingut distanciats, batien de nou a l'unísson d'amor i de pau."

Aquell mateix dia, Mn. Pons, capellà hilarienc, acompanyà Mn. Cinto a visitar el paratge de la Font Vella. És el mateix Mn. Pons que ens narra la visita. *"Allà a la font Vella li demanaren al poeta una improvisació poètica, i com a reflex de la seva situació d'esperit després de la visita al Sr. Bisbe Dr. Morgades, improvisà incontinenti aqueixes dues estrofes al contemplar la bellesa de la seva aigua:*

Tenia set d'aigua pura
el meu cor enfebrosit,
i anyorava la dolçura
de la deu de l'infinit.

Com el raig d'eixa Font Vella,
aboqueu vostra canella
en mon cor que s'esbadella,
i em veureu, Jesús, guarit."

Breu visita, i breus versos els de Mn. Cinto, però bon record. Aquests versos els podem llegir gravats al monument de pedra de Domènec Fita a la Font Vella.

Sovint el nostre cor, ja en parla Jesús a la samaritana, té set de pau, d'amor, de perdó, de joia...

Mn. Carles Giol

Associació de Pares de Família de Sant Hilari (APFSH)

Un any més, Festa Major! I això, pel que fa a l'escola, vol dir que també s'ha esmunyit un curs escolar i que ja ens estem preparant per al pròxim perquè el tenim ben a prop.

Tanmateix, és un bon moment per a fer balanç de la tasca realitzada i de les diferents experiències que dia a dia ens enriqueixen. Quan es tracta d'avaluar sempre es tenen en compte aspectes positius i no tan positius. Per a fer-ho es disposa d'un equip directiu i un claustre de professors, d'un Consell Escolar i de la Junta de l'Associació, titular en aquest cas del Col·legi Sant Josep. Per tant, aquesta funció de valorar ateny a tots els estaments de l'escola.

Fa només un any que ocupo el càrrec de presidenta de l'Associació i ara que veig les coses des de dins, val a dir que hi ha un aspecte que em sorprèn i és el fet de la consideració de "col·legi privat", amb el que el concepte comporta, que encara avui alguns donen al Sant Josep.

La definició literal de privat és: "relatiu a un simple particular", la qual cosa implica que hi ha una persona que n'és l'amo que, traslladat a un centre d'ensenyament, també vol dir que aquest mateix particular en trauria un benefici, o sigui que, parlant clar, seria el seu negoci o el d'un grup o una institució, si convé.

Si analitzem el funcionament del nostre col·legi sabem que el titular i propietari és l'Associació de Pares de Família de Sant Hilari (APFSH), nom amb què es designà en aquells moments, per a poder fer la construcció del que és l'actual edifici del col·legi Sant Josep (1965), i que està formada per tots els pares i mares que hi porten els fills i les filles. El Sant Josep és l'antiga escola parroquial que funcionava des de la segona meitat del XIX. Aquests pares atorguen el poder de decisió a uns representants elegits, amb un president o presidenta que es va canviant cada quatre anys o quan ho considerin necessari.

És així que els responsables de l'administració i gestió són els membres de la Junta, que o bé són escollits per la resta de pares o manifesten la voluntat de formar-ne part. Ells confien l'aspecte docent a un equip directiu i a un claustre de professors, amb un director que s'elegeix cada quatre anys. Des del Consell Escolar i la Junta s'intenten copsar les opinions i els interessos de les famílies per tal de tenir un projecte d'escola, que és el que avui tenim al Sant Josep. Es tracta de valorar i, si cal, incorporar o modificar el que es cregui convenient sempre, evidentment, seguint les directrius del Departament d'Ensenyament.

És per això que el cas de la nostra escola és singular perquè no és gens freqüent que els pares siguin els amos del col·legi; altra cosa són les cooperatives de pares, de mestres o de tot plegat. Per tant, la voluntat d'aquests pares és vetllar i procurar que el centre funcioni de la millor manera possible. L'Associació, en aquest cas, dóna un servei al poble en substitució de l'administració pública –és evident que, si no hi hagués el Sant Josep, s'hauria de fer una escola nova per encabir els dos-cents i escaig d'alumnes que aténi per aquest motiu té un concert amb la Generalitat, que paga el professorat i dóna una quantitat per manteniment per aula. Com que aquesta quantitat no cobreix tot el cost de les necessitats d'escolarització de l'alumnat, es permet que els pares, per acord d'assemblea, facin una petita aportació per atendre el que més convé. Per exemple, l'actual escala d'incendis que s'està fent la paguem entre tots els pares per evitar que mai passi cap desgràcia, però també tenim una aula d'informàtica molt ben equipada...

Els pares també són els que aproven un horari determinat, pel que fa a complementàries i és el que estem fent. Ells mateixos acorden i aproven una petita quota que paga tothom i que dóna dret a les complementàries i a totes les extraescolars que es vulguin, com cross, atletisme, patinatge, ceràmica, tennis taula, tennis, escacs, bàsquet. En les complementàries es fan tallers d'estudi, de lectura, de raó i lògica, mecanografia, etc.

I no devem anar tan errats en fer més hores quan ara es demana amb molta insistència que els alumnes dels centres públics hi romanguin fins a les 6.

Per millorar l'ensenyament de manera global a St. Hilari, l'any 1965, un gran col·lectiu de pares aixecaren el nou edifici del Col·legi Sant Josep

I el que és més important, tots tenen els mateixos drets perquè tothom paga igual i d'aquí que la xifra sigui molt reduïda. El que pot pagar menys ho fa i si algú no pot pagar res, no paga. Aquest tema l'han tingut molt clar sempre els membres de la Junta de l'Associació: la qüestió econòmica mai no serà un obstacle per anar al Sant Josep.

Això que he explicat, és el que fa que el Sant Josep sigui privat? Que no hi pot venir tothom qui vol? No estem oferint un servei públic a les famílies de Sant Hilari? No donem una opció de llibertat d'elecció de centre als pares? Hi ha alguna empresa, institució o el que se'n vulgui dir al darrere?

Em sembla que des de fa temps és molt clar qui som i què pretenem. I ens empeny a seguir el fet de continuar tenint molts pares que confien en aquest projecte de fer l'escola una mica a la nostra mida, amb un caràcter i identitat propis, que és el que ha de pretendre tota escola, tant pública com concertada.

Com podeu veure som una entitat més del poble i no tenim cap afany de lucre perquè no ens mou altra intenció que treballar pel bé dels nostres fills i filles i tothom, sigui qui sigui, hi és benvingut.

Voldria afegir una cosa. Els membres de l'Associació, tots els pares, mantenim uns edificis que són de la nostra propietat, però, en el cas que un dia es deixés d'impartir ensenyament, l'Associació cediria totes les instal·lacions al municipi.

Sempre em pregunto quina diferència hi ha entre el Sant Josep i els altres centres del poble. ¿No fan tots la mateixa feina envers els nens i les nenes del poble tan bé com poden? ¿No és una escola formada per gent del poble que treballa perquè els nostres alumnes del present siguin futurs adults de Sant Hilari?

Així ho crec personalment i entendre-ho d'una altra manera és no voler veure la realitat actual. És moment de mirar endavant i deixar els fantasmes d'un passat ja molt llunyà.

Que tots plegats passem una bona Festa Major.

Ma Àngels
Presidenta de l'APFSH

Societat de Pesca esportiva la Gorga

Des de la Societat de Pesca esportiva la Gorga voldríem fer arribar unes reflexions als nostres polítics d'avui.

En aquests dies d'estiu es parla molt dels incendis forestals. De fet, ara fa ben poc hi ha hagut, per exemple, l'incendi de Sils a la comarca de la Selva i el de Castellbell i el Vilar a la comarca del Bages. Sovint, per apagar aquests incendis, es mouen molts mitjans com ara helicòpters, camions de bombers, policies, veïns de les poblacions afectades... Apagar-los comporta que es destinin molts de mitjans i diners per tal de moure tants de serveis.

La meva reflexió està en què, per evitar i prevenir els incendis, ¿no seria millor fer una política de prevenció i destinar realment aquests mitjans i diners a fer unes veritables neteges del sotabosc i així conservar amb més garanties els nostres boscos?

Per altra banda, nosaltres, els pescadors, que caminem sovint per les vores dels rius, els observem i descobrim amb molta tristesa que no tenen un futur gaire prometedor. No sé si buscar la causa en el canvi climàtic, però el que sí és cert, és que cada cop hi ha menys cabal d'aigua en els afluents d'aigües pures. Als rius més grans cada cop hi baixa aigua més tèrbola. A causa de l'augment de la població i el desenvolupament industrial, cada cop hi ha més demanda d'aigua potable i, en conseqüència, més aigües residuals.

De fet, a principi dels anys noranta, es varen construir depuradores arreu de Catalunya, però després de fer aquestes grans infraestructures, no s'han millorat ni s'hi ha fet cap control de qualitat continuat i eficaç. Bé, de fet, només cal veure l'estat dels rius just a tocar alguna depuradora: sovint hi ha rates, parpers de vàter, deixalles, brutícia, col·lectors que van directes al riu, escumes que no desapareixen...

Crec que de totes les grans obres socials, com són les depuradores, hi hauria d'haver un seguiment exhaustiu i continuat, que durés tota la vida d'aquesta infraestructura, per assegurar-ne un funcionament correcte; i no com s'està fent fins ara, que amb prou feines hi ha un funcionament, diguem-ne, passable.

Crec que de la mateixa manera que es destinen mitjans i diners per a l'extinció dels incendis forestals i se n'assegura l'obtenció de dispositius adequats, se n'haurien de destinar més en assegurar la vida i puresa dels nostres rius. Amb això es pot aconseguir que els boscos de ribera no siguin un espai natural anecdòtic, sinó que als voltants dels nostres rius hi sigui habitual l'existència de la gran exuberància dels boscos de ribera, amb tot el seu ecosistema, on es pot observar la seva gran diversitat d'espècies i el que això comporta.

Vull fer una crida a tota la població de Sant Hilari en concret, i a tot el món, en general, per dir-los que cal apreciar l'aigua com si fos or. L'aigua és el mateix que dir vida. Millorem el nostre món.

Des de la Societat de Pesca esportiva la Gorga us desitgem una molt bona Festa Major a tots.

Casa de Cultura

EXPOSICIONS

- "Anem a veure llibres", per escolars de primària del poble.
- Exposició d'obres del VIIIè Concurs de Pintura Ràpida.
- Exposició de treballs de Kati Moragas i Anna Moreno, a Can Rovira.
- Exposició fi de curs de treballs d'alumnes de l'Aula d'Art: "Una exposició de nassos", a Can Rovira.
- Exposició de treballs del Curs d'Estampació sobre roba i d'esmalt.

Curs d'esmalt

CURSOS I CURSETS

- Curs de Tai-xí, per l'Emma Romeo.
- Curs de Ioga, per Cristina Corredor.
- Curset de balls d'envelat: 2n nivell, amb Jaume Collbatallé.
- Curs de cuina natural de tardor, per Uli Udina.
- Curs de meteorologia, amb Daniel Ramírez, meteoròleg de TV3.
- Curset *d'Art de la comunicació*, per Toni Bardera.
- Curset de com millorar la teva autoestima, amb Toni Bardera.
- Curset d'Ergonomia i Higiene Postural, per Estel·la Nevado, Jordi Moragas i Teresa de Ribot.
- Curs de plantes remeieres, amb Joan Ramon Tornés, Anna Agulló, Núria Busquets i Pepeta Estragués.
- Curs *Coneguem la Bíblia*, organitzat per la Parròquia.
- Curset de lectura de mapes topogràfics, organitzat pel Grup Excursionista Forces, Forts i Ferms.
- Curs d'astronomia, amb Lluís Verdaguer.

CENTRE DE FORMACIÓ D'ADULTS

CURSOS IMPARTITS.

Ensenyament reglat:

- Formació Bàsica

Ensenyament no reglat:

- Català per a no catalanoparlants.
- Català nivells B, C i D.
- Suport de llengua per a immigrants.
- Anglès nivells I, II i III.
- Francès nivells I, II i III.
- Aula d'art.
- Restauració de mobles.
- Tai-xí.
- Ioga.
- Estampació sobre roba.
- Esmalt.
- Cursos d'informàtica (realitzats al Telecalm).

Videoconferència amb l'Escola d'Adults de BERG EN DAL (Holanda)

Casa de Cultura

Presentació del curs 2002-03 del Centre de Formació d'Adults a càrrec de Robert Fauria, alcade, i Xavier Colon, regidor de Cultura.

Els alumnes matriculats als diversos cursos han estat 324.

- Activitats realitzades al llarg del curs:
  - Sortida al Liceu de Barcelona a veure l'obra *Norma*, al mes de desembre.
  - Sortida al Teatre Nacional de Catalunya a veure *El cafè de la Marina*, de Josep Maria de Sagarra, al mes de febrer.
  - Sortida al Palau de la Música Catalana a un concert a Capella *De Bach als Beatles*, amb el grup The Swingle Singers, al mes de maig. Organitzat pels Amics de la Música i l'Àrea de Cultura.
- Activitats realitzades per l'Aula d'Art:
  - Revetlla de l'artista, a la Discoteca Villaret.
  - Festival Performance a la Sala Noble.
  - Mercat d'Art a la plaça Jacint Verdaguer.

CONCURSOS

Arnau Parareda, guanyador del VIIIè Concurs de Pintura Ràpida infantil

- VIIIè Concurs de Pintura Ràpida
  - Premi Infantil: Arnau Parareda
  - Premi Juvenil: Anna Nogué
  - Premi "Intermarché" Local: Anna Moreno
  - Premi "La Caixa": Jordi Pons
  - Premi "Font Vella" d'aquarel·la: Cesc Farré
  - Premi Ajuntament d'oli: Àngel Asensio

Curs d'autoestima

- XXVIIè Concurs Literari de Narració Curta
  - Premi Infantil: Desert
  - Premi Juvenil: Jorgina Busquets per "Pluja"
  - Premi Adult: Joan Carles Cardona, per "Una petita vida"
- XXVIIè Concurs d'Il·lustració per a la portada del Programa de Festa Major'03
  - Premi: Núria Ripoll Parés
  - 2n Premi: Anna Valls Creixans
  - 3r Premi: Jordi Saurina Cros

XERRADES

- "L'art rupestre de Sluguilla Lawaj –Sàhara Occidental– Patrimoni de la humanitat", a càrrec de Joan Escolà.
- Jornades Verdaguerianes "Verdaguer al Montseny i les Guilleries"
- Lliurament de premis del XXVIIè Concurs Literari de Narració Curta, amb l'escriptor mallorquí Gabriel Janer Manila, a la Sala Noble.
- Xerrades-col·loqui sobre: "Les dones i la salut, els seus drets i el món laboral", amb motiu del Dia Internacional de la Dona.
- Audiovisual sobre l'Expedició a l'Aconcagua, amb del Grup Excursionista Forces Forts i Ferms, a la Sala Noble.
- Presentació de la *Guia de Sant Hilari Sacalm*, a la Sala Noble.
- Xerrada "De les drogues, parlem-ne", per Eva Massó, psicòloga del Centre d'Atenció i Seguiment de Drogodependències.
- Audiovisual "Paisatges de Verdaguer", amb els Amics de la Unesco de Girona, a la Sala Noble.

SARDANA i LITERATURA

La sardana, des de la seva naixença, ha merescut l'atenció d'historiadors, literats, científics i intel·lectuals que han dedicat elogis, establert semblances o escrit estudis, globals o particulars, sobre la dansa, la cobla i la música. Tots han coincidit a qualificar-la d'element representatiu de Catalunya i vull posar en dubte que cap altra dansa d'arreu del món hagi merescut tanta dedicació i tants elogis.

Frederic Soler, *Pitarra*. La poesia titulada *La Sardana*. Menció honorífica en els Jocs Florals de Barcelona de l'any 1875.

"Lluny de la vila,
prop de la platja,
sota la tenda
de l'enramada,
fadrins i noies
canten i ballen,
riuen i xisclen,
criden i parlen
oint la música
de la sardana."

Jacint Verdaguer va ser el primer gran poeta català que va cantar la dansa catalana. Ja des de l'any 1886 en el cant I del poema *Canigó* hi podem llegir:

"Encaixen los fadrins amb les donzelles
les parelles galants amb les parelles,
flors que l'amor enfila per fer-se'n un collar."

i la rotllana esdevé un marc perfecte per manifestar l'estimació que senten mútuament Gentil i Griselda:

"Al desencadenar-se la sardana,
com enfilall de perles que s'esgrana,
ne surt també Griselda, la rosa del ramell,
amb gentilesa arranca de sa testa
la corona de reina de la festa
i en mans corre a posar-la del cavaller novell."

I a *L'Empordà*, Verdaguer faria una bellíssima descripció de la nostra dansa, d'un ball que, segons les seves paraules, li era totalment desconegut. L'admiració per la sardana i la connexió que el poeta va establir-hi, des del primer moment, queden ben palesos en aquests versos:

I en una plaça de no sé quin poble
per primera vegada viu rodar
el ball de la sardana airós i noble;
mai més l'he vist i encara el puc pintar.

Era un cercle de joves i donzelles,
un enfilall de roses i clavells;
amb quin aire, bon Déu, dansaven elles;
amb quin delit sardanajaven ells!

I la roda de flors donava voltes
com la roda d'un torn de terrisser,
i voleiaven cabelleres soltes
com raigs de llum damunt d'un claveller.

(Pàtria. Fragment)

És **Joan Maragall** qui, en *La Sardana* (1892 i 1894) veu la dansa com el ball propi de Catalunya, un ball que manifesta certament l'esperit de poble català:

"és la dansa sencera d'un poble
que estima i avança donant-se les mans."

La tornada del poema ha esdevingut un veritable eslògan de la nostra dansa. Difícilment trobarem persones que no l'hagin sentit o no l'hagin llegit alguna o altra vegada:

"La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan."

I Maragall refermava aquesta transcendència i deixava ben clara la seva manera de pensar sobre la relació entre la sardana i el poble català:

"l'esperit de la sardana és l'esperit mateix de Catalunya."

Seguint aquesta mateixa tendència, al començament del segle, **Frederic Rahola**, parafrasejava el poema de Maragall:

"Avui sembla que l'ara manqui a la sardana
per moure nostres passos amb ancestral desig,
més no és així, que sempre la terra catalana
hi te la seva imatge fixada en el bell mig."

Els sardanistes ens vanagloriem sempre del fet democràtic i solidari de la sardana, de la dansa tancada on el que compta és la suma d'esforços i el fet d'anar tots a una, però alhora oberta i disposada a acollir tot aquell que vulgui formar-ne part i sumar esforços. Llegiu el que deia en **Joan Llongueras**:

"Un a un ens trobem i ens dem les mans,
i tot vibra i tot canta! És la sardana
que ens uneix i ens fa forts, i ens fa contents
en la gesta sens fi que el cor demana."

Josep M. López Picó, representant destacat del noucentisme, la presenta com una dansa cordial, mesurada i lliure, però sempre dintre d'uns límits, tal com ha de considerar-se qualsevol llibertat:

"Dansa numerada, la teva mesura
és franca penyora de cordialitat;
ens aculls a tots, però restes pura
perquè saps els límits de la llibertat."

La sardana seguint el tarannà del poble català, és mesura, és seny, és harmonia... i així ens ho descriu l'**Agustí Esclasans**:

"Marquen els punts l'enllaç de les petjades
i de les mans el joc albirador
frena i cedeix les crides mesurades
del contrapunt que fita la claror."

Altres com **Jesús C. Petit** ens parlen de sensibilitat:

"No és pas del cos tan sols; és de l'esperit
que mira amunt, somriu, estima i balla."

I **Joaquim Ruyra**, mestre de la prosa catalana, va molt més enllà:

"la sardana és amor, és germanor, és caritat."

Alguns escriptors interpreten la música de la cobla i la dansa de la sardana com a senyal de festa i com a desvetlladores de sentiments. **Guerau de Liost** la veu així:

"Revetlles, sardanes, la fe que ens encunya,
la gralla sonora i el gai flabiol,
un eco desvetlla que plana i s'allunya
i aplega gentades en ample redol."

En molts casos, desvetlladora de sentiments. Mireu com la sent **Josep M. de Sagarra**:

"Des de la platja m'arriba aquest so
agredolç que sospira i s'exalta...
un so que fa que jo em senti més jo,
que em posa una punta de febre a la galta
i em posa a la nina una punta de plor."

I, per acabar, uns fragments de *La Sardana*, de **Lluís Maria Xirinachs**. Una descripció senzilla i entenedora que reflecteix fidelment el tarannà de la nostra dansa i que va més enllà quan, al final, en fa un clam, un desig universal i compartit:

Rodona, sense presidències, sense darrers llocs.
Tancada, comunitària, íntima.
Oberta a tots els qui hi vulguin entrar,
sempre creixent.

Assenyada al principi, amb serenor i mesura.
Arrauxada al final, folla i disbauxada.

Dona i home, home i dona, ambdós iguals sense privilegis.
Al cor dels pobles i ciutats, al bell mig de la plaça major.

Així vull que sigui la meva pàtria.

Així somnio la companyonia universal de tots els homes.

"De quin cel hauràs caigut, sardana,
de quin somni d'artista t'han creat."

Julià Gual

X.C.A.

LLUÍS LLOANSÍ i MARILL

Escut d'Or del Grup Sardanista Sant Hilari 2003

Lluís Lloansí i Marill va néixer a Sant Feliu de Guíxols el 25 d'agost del 1914. Va ser el petit de cinc germans i va encarrilar els seus estudis cap a la feina administrativa, de la qual n'ha estat professional fins a la seva jubilació.

A la seva família no hi havia cap músic professional, però el seu pare i el seu germà sí que n'eren grans afeccionats. El pare, sobretot, a la música de Garreta. El seu germà, amb estudis elementals de solfeig però amb una gran intuïció musical, tocava el piano amb bastant bon gust. Aquest ambient va desvetllar en Lluís Lloansí una inclinació vers la música. Després de diversos intents autodidactes amb el piano de l'escola va aconseguir que el mestre Josep M. Vilà i Gandol l'acceptés com a alumne. Mentre anava treballant amb el mestre Vilà se li va despertar l'esperit compositor, tot i que la seva producció es limitava a cobrir determinades necessitats derivades de les seves obligacions com a organista de la capella del col·legi Sant Josep, de Sant Feliu de Guíxols, on estudiava. El mestre Vilà Gandol el va introduir aleshores a les classes d'harmonia. A partir d'aquell moment la seva vida musical lliscava sobre rodes.

El 1934 va formar part d'una orquestrina anomenada "Modern Jazz" integrada per set músics, on ell feia de pianista. El conjunt fou contractat com a orquestra oficial del Casal Llevantí per actuar i amenitzar els actes que organitzava aquella societat. El fet de tocar sempre en el mateix local obligava a variar contínuament el repertori. Aquesta experiència, unida al fet que dos components del conjunt procedien del desaparegut "Quintet Garreta", l'enriquí en gran manera.

Però va arribar el fatídic 1936. L'esclat de la guerra va truncar la seva carrera musical i es va traslladar a Sant Joan les Fonts per fer-se càrrec de la comptabilitat d'una empresa. Allà va fer-hi amistat amb la filla d'una família barcelonina que s'havia traslladat per raons de feina. Un cop acabada la guerra aquesta noia va esdevenir la seva muller. La guerra, la inevitable incorporació a files i la preocupació, un cop acabat el conflicte bèl·lic, de trobar una feina sòlida per poder formar una família, van fer-li perdre el contacte amb la música. Es traslladà a Barcelona i s'hi domicilià. De la seva etapa guixolenca recorda amb especial intensitat la seva relació amb el mestre Vilà i Gandol. Tant pel que fa al mestratge musical com pel que fa a les llargues converses sobre innombrables temes musicals.

A finai del 1940, el retrobament amb un antic professor del col·legi de Sant Feliu el va retornar a la música i es va integrar a l'Orfeó i al Centre Catòlic de Sants. A partir del 1942 va tornar a compondre i el 1946 va escriure la seva primera sardana *Sol de maig*, amb l'inestimable ajut del mestre Antoni Pérez i Moya, director de l'Orfeó. Van seguir sardanes com *Mar bella, Hivernal*... interpretades per les cobles més importants del país. El 1960, va ser guardonat al Concurs Barcino per *Flordeneu* i *Gentil*. Gràcies a aquests guardons va fer coneixença amb un gran nombre de músics de renom: Ros Marbà, Rafel Ferrer, Josep Gravalosa, Pere Masats i Domènec Moner, dels quals va poder fruir, no solament de la seva amistat, sinó dels seus coneixements.

El 1960 va començar la seva relació amb la cobla Barcelona com a director. Tot i que mai no va ser nomenat director titular va col·laborar assíduament amb ells en tots els concerts i va acompanyar-los com a director en les actuacions que realitzaven fora de Barcelona. Aquesta relació durà fins al 1976, quan va dirigir una gravació de la cobla en un disc dedicat a sardanes de Garreta.

Les seves sardanes són ben a to amb la seva persona, de maneres correctes, elegants i tracte afable i delicat. A part de les esmentades cal destacar diverses sardanes premiades: *Tardoral* (Premi Banyoles-Ceret, 1995), *Dues roses i un clavell* (Accèssit Joaquim Serra, 1981), *Vila blanca de Lloret* (Lloret 1980), *Les Borges Blanques Ciutat Pubilla* (1980), *Albada a Lloret* (Lloret 1978), entre altres.

El 1999, al Saló Sant Jordi, va rebre la Medalla al Mèrit Musical per la seva trajectòria professional al servei de la sardana. Una trajectòria que si bé no és gaire àmplia en la producció de sardanes, sí que ho és en qualitat i en selectivitat.

X.C.A.

Grup Sardanista Sant Hilari

casalxjoveshs

Quan ens disposem a fer polítiques de joventut, és evident que el primer que cal fer és conèixer els problemes i les necessitats dels joves del nostre poble, per a poder definir uns objectius i unes accions adients per assolir-los, fins a la consolidació en la vida adulta. Entenem l'àmbit juvenil com un cicle continu, cicle que a partir de la formació, l'educació i la vivència de les pròpies experiències socials, culturals, lúdiques i, per què no, polítiques, ha de poder generar ciutadans conscients i activament compromesos amb la societat.

La regidora de Joventut, els tècnics i tot el món implicat en la política de joventut hem de tenir clar que estem fent futur i que l'estem construint conjuntament amb i per als joves.

Però la joventut és també plena de potencialitats, d'il·lusió i de força per al canvi social. Es tracta, doncs, que des de l'àrea de Joventut, i treballant transversalment amb la resta d'àrees i regidories de l'Ajuntament de Sant Hilari, facilitem la incorporació dels joves en la societat en què ens trobem.

Una política de joventut eficaç ha de ser capaç de partir de la macrorealitat per a arribar a la microacció. De ben segur que entre tots aconseguirem que les polítiques de joventut del nostre poble i del nostre país siguin millors dia a dia.

Regidoria de Joventut

El CasalxJoveshs

Ja gairebé fa dos anys de la inauguració del CasalxJoveshs. Aquest espai de trobada, per als joves de Sant Hilari, ha estat i ha de ser un dels referents en el seu desenvolupament personal. Per això, i amb l'experiència d'aquest temps, hem d'intentar millorar aquestes instal·lacions per tal que la joventut hi estigui a gust i pugui trobar-hi tot allò que necessita.

Millores:

- S'ha ampliat la xarxa telemàtica amb l'adquisició de nous ordinadors. Actualment ja comptem amb 5 ordinadors a disposició dels nostres joves.

- Hem creat un bonus d'Internet, per tal que els més assidus puguin tenir descomptes a l'hora de connectar-se.
- Adquisició d'una nova Play Station2, disponible els dimecres, divendres i dissabtes, prèvia inscripció.
- Adquisició d'una enciclopèdia multimèdia, diccionaris, etc.
- Ampliació de l'horari d'obertura del CasalxJoveshs: els dimecres i els divendres obre les portes els matins de 12 a 14 hores.
- Nou panell informatiu.

ACTIVITATS amb el poble

Des del CasalxJoveshs, vam promoure i participar en la concer
ció Contra la Guerra de l'Iraq i vam col·laborar amb els volun
que van organitzar una Consulta Social Contra la Guerra, on tot
que ho volia podia votar-hi a favor o en contra.

Concentració contra la guerra de l'Iraq

El desembre es va fer una trobada amb motiu de la presentaci
l'Agenda Llatinoamericana, on van participar alumnes de
Sant Hilari i el grup local Encarahisom. També es va fer un ta
de plats típics de diferents països en representació de les
rents cultures que convivim a Sant Hilari.

Cursos:

Capoeria
Danses mediterrànies i d'arreu del món
Guitarra clàssica
Percussió africana
Dansa creativa
Country
Monitors del lleure
Graffits
Breakdance

Curs de Tam

Curs de Capoeira

Curs de Gu

Taller de tatuatges amb henna

T
C
Còctels sense alc
Taller d
Braçalets

Sortides

Al llarg de l'any hem organitzat diverses sortides ludicoculturals. Hem anat al teatre, a la televisió, a veure partits de futbol de la Selecció Catalana, a esquiar...
També s'han fet sortides a festes majors d'altres pobles amb el Bus de la Festa.

Partit de futbol Catalunya-X

ler d'escalèxtric

Taller de futbol

ctivitats amb els instituts

esentació als alumnes del que és el CasalxJoveshs: activitats i rtides que s'organitzen, serveis que hi poden trobar...
rrades, exposició i tallers sobre sexualitat i la sida.
lada de Sant Jordi: es van organitzar, per als alumnes dels dos stituts, tot un seguit de tallers com: tatuatges amb henna, cuina, còdrom, futbol...
am fer una xerrada per als alumnes que han acabat segon de batllerat sobre les carreres universitàries, els cicles formatius, esco- s taller, preinscripció universitària i allotjament. Aquesta infornació es pot consultar al llarg de l'any al CasalxJoveshs.

ctivitats

ia Internacional de la Dona: es van organitzar diverses activitats, om el 2n Sopar de dones, una exposició de treballs de dones de ant Hilari, taules rodones sobre temes d'interès per a la dona...

sopar de les Dones al pavelló

«Noies» del poble amb les postres del sopar

Col·laboració en **La Marató de TV3**, amb la participació d'entitats del poble i l'organització de diferents actes: Campionat de Botifarra, "Córrer per la Marató", Partit de Futbol, Concert...

Campionat de Botifarra de La Marató

Nits d'oci alternatiu

Al llarg de l'any s'han organitzat nits joves, dedicades a la pràctica de diferents esports i tallers. Una d'elles va ser el Parc Juvenil de Nadal, on els joves van poder gaudir dels inflables instal·lats al pavelló.

Parc Juvenil de Nadal

Nit Jove de ping pong i futbol 2x2

El mes de juliol es va fer una Nit Jove relacionada amb el "Mulla't per l'Esclerosi Múltiple" a les Piscines Municipals, en què els participants havien de fer piscines per l'Esclerosi. Al llarg del cap de setmana es van recollir diners per aquesta causa.

Activitats d'estiu

Com cada any, s'organitzen les activitats de lleure d'estiu dedicades als més menuts: el Casalet (des de l'Àrea de Joventut) i les Estades Esportives (des de l'Àrea d'Esports).

Acampada final del Casalet i les estades Esportives '02

Nens i nenes del Casalet amb en Jaumet

Acampada del 1r torn de les Estades Esportives

Enguany hem participat en un Camp de Treball a Querós, organitzat pel Consell Comarcal de la Selva, on ha participat una vintena de joves, tres d'ells de Sant Hilari i dos voluntaris: l'Ester Polo, en una diada artística i en Lluís Verdaguer, en una nit astronòmica.

El Pla Local de Joventut

Aquest serà el tercer any en què l'Àrea de Joventut porta a terme el Pla Local de Joventut.
Aquest, dins el Pla Nacional de Joventut, és el projecte mitjançant el qual es fa la planificació de les activitats que tenim previst realitzar al llarg de l'any. Enguany, els temes que hi hem volgut emmarcar són els següents:

- Punt Jove de Salut.
- Potenciació del CasalxJoveshs com a espai propi per als joves de Sant Hilari.
- Realització de la Segona Trobada Jove.
- Difusió del Pla Local amb implicació ciutadana i creació d'un carnet jove propi del CasalxJoveshs.
- Formació als joves sobre l'accés al treball.

Conclusions de la Trobada Jove

Quins serveis ofereix el CasalxJoveshs?

— Borsa de treball: per a empreses i joves que busquen treball. Connectada a l'Ajuntament.
— Borsa d'habitatge: per a joves que busquen pis o volen compartir-lo.
— Sala d'ordinadors: connexió gratuïta a Internet en temes d'ensenyament i formació.
— Sala d'estudis: disposició d'una enciclopèdia multimèdia, diccionaris...
— Sala de reunions: tots els interessats/des poden sol·licitar una sala (per escrit) en el mateix CasalxJoveshs.
— Sala de televisió/Play Station 2

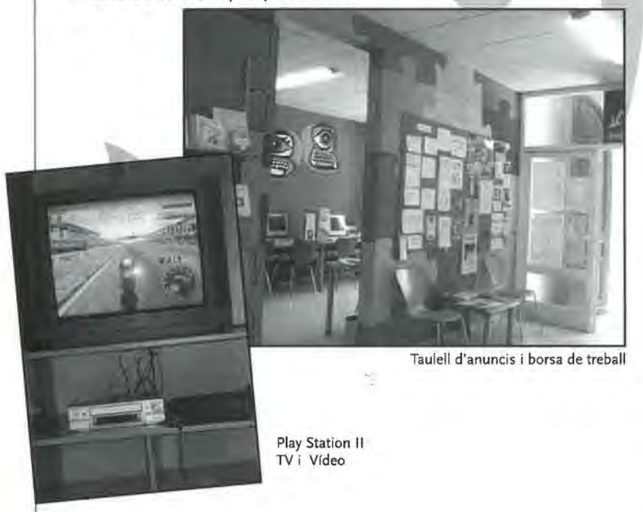

Taulell d'anuncis i borsa de treball

Play Station II
TV i Vídeo

PIJ (Punt d'Informació Juvenil)

Dins el CasalxJoveshs, volem destacar el paper del PIJ (Pun d'Informació Juvenil), un dels desconeguts amb més força dinamisme.

Els PIJ's són centres que informen i orienten els joves sobr tots els àmbits de la seva vida: ensenyament, treball, formació participació ciutadana, lleure, associacionisme, programes d mobilitat europeus, turisme juvenil...

És un servei obert i gratuït, adreçat a qualsevol persona que tin gui alguna necessitat informativa, independentment de l'edat

Cartellera d'informació

Serveis que podeu trobar al PIJ:
- Servei de préstec de guies, llibres, dossiers, revistes, jocs...
- Accés al Centre de Documentació Juvenil.
- Viatgeteca.
- Consulta a Internet: gratuït en temes de formació i ense nyament.
- Borses d'informació general.
- Gestió de carnets: jove, alberguista, estudiant internacional...
- Difusió d'activitats de Catalunya: tots els PIJ estem connec tats a través d'una xarxa, mitjançant la qual intercanvien informació de tot tipus: activitats que fem, dubtes qu tenim...

Activitats previste

2ª Trobada Jove
El mes de setembre

Nits joves
Cada mes, dedicades a la pràctica de diferents esports i amb la col·laboració de les diferents entitats

Cursos, tallers, sortides...
Consulta-ho al llibret d'activitats del CasalxJoveshs, a partir del mes de setembre

Taller de generació d'idee i creació d'empreses
A nivell d'Ajuntament

Consell de joves

Habitatge Jov

No t'ho deixis perdre!!

Per qualsevol proposta, suggerència o idea, passeu pel CasalxJoveshs
Ctra. d'Arbúcies, 6 / Tel. 972 86 88 79
e-mail: pijhil@ddgi.es / casalxjoves@santhilari.org

Vaig fer un pacte amb el Sr. Serradesanferm, vigilant amatent de la història d'aquesta Vila, que no he pogut portar a terme per manca d'informació, però que vaig burxant aquí i allà, quan m'ho permet la salut, per esbrinar detalls d'un bon mestre que exercí a Sant Hilari entre 1907 i 1910: el Sr. Antoni Montañola i Llort; el repte està en peu i espero poder-lo complir per la propera Festa Major.

QUIN GOIG LA FESTA MAJOR!... M'evoca tants i tants records de la infantesa, la casa del meu avi, *Can Carlos Pla*, que de manera lenta i mandrosa feia sabates, ja que el que realment li agradava era endinsar-se entre les boscúries que encerclen la Vila; de manera especial li agradava la cacera. Tenia quatre o cinc gossos que sempre estaven a l'aguait: *la Xula*, *la Tula*, *el Moreno* i d'altres que no en recordo el nom però sí els colors del seu pèl i aquella alegria avalotada quan l'avi agafava l'escopeta i al carrer es trobava amb altres caçadors.

Recordo especialment la gent de Can Jové; envoltats dels seus gossos, i els lladrucs d'alegria quan es trobaven amb els nostres i tiraven carrer amunt camí del bosc. L'avi era savi en les tècniques de la caça, els gossos saltaven i dringaven al seu voltant i des de la vorera del carrer Dr. Morales, on vivíem, els veia marxar amb una alegria festiva i serena.

L'oncle Joan i la tia Maria a la porta de la botiga de can Carlos Pla, 1962

A l'hora del retorn, recordo que sempre portaven aviram de diverses espècies: llebres, conills, esquirols, perdius i, de tant en tant, "una guilla". Em queda la imatge de l'avi amb la guilla morta al voltant del seu coll com si fos una bufanda. Jo la mirava amb una certa recança, amb una certa angoixa. Era una guilla? era un llop?... aquell llop del conte que va trobar la Caputxeta, o era la guineu que no podia abastar els raïms de la parra, o la guineu que "quan no les pot haver diu que són verdes", la guineu eixerida i enganyosa que es queda amb el formatge del corb, la guineu de tantes i tantes històries que a vegades l'avi ens explicava, algun vespre, a la vora del foc.

Hi havia una segona part de les arts de la caça i aquesta corresponia a la meva àvia Maria Torrent, que portava arrels i la transparència de les aigües de la font Vella, una dona seriosa i d'una gran bellesa. Recordo el seu rostre angelical, vestida amb els atuells de les àvies de pagès, sempre amb davantal, valona i mocador al cap.

Com deia, la segona part que protagonitzava l'àvia es desenvolupava a la cuina; pelar i netejar la caça, treure els perdigons, sentir, i de manera especial, el xup-xup de la cassola i els seus suquets deliciosos. Les seves mans

d'excel·lent cuinera i la bonesa de les aigües de Sant Hilari ajudaven en la tasca de llepar-nos els dits amb els seus cuinats.

Recordo, amb afecte i de manera especial, l'oncle Joan, el germà gran del meu pare, botiguer de queviures i altres i tota mena de coses, un colonial a l'antiga, com els de *l'Oest Americà*, en el que s'hi podia trobar des d'*els polvos pinos* per als porcs, les arengades *guardiacivil*, tan ben ordenades en aquelles caixes rodones, el molinet del cafè que tant m'agradava fer girar amb les seves dues rodes, espardenyes i esclops i el vi calent a l'hivern fins les anxoves que l'oncle preparava per algun aperitiu. Sembla que veig els pagesos que venien de Querós, alguns diumenges, a proveir-se de coses, amb els seus *matxos* i les *sàrries* que s'anaven omplint del que necessitaven.

Em deien que Querós era molt lluny i que eren uns pagesos molt pagesos, molt endinsats en el cor de la muntanya.

Els escoltava, mirava els *matxos* quan carregaven les *sàrries* i em deia: vénen de molt lluny –quina caminada que han fet!– Després, a primera hora de la tarda o cap a migdia, els veia marxar lentament al costat dels seus animals, les *sàrries* plenes i el goig d'haver passat una jornada a Sant Hilari, la Vila gran, curulla dels productes que mancaven a la seva pagesia.

Estàvem tots contents quan al matí els havíem vist arribar, especialment l'oncle Joan, perquè al calaix dringaven les monedes que aquells pagesos havien guanyat amb la seva suor treballant els boscos, les artigues, els horts, cuidant i fent créixer el bestiar.

Quanta gent i temps estimats que ja han passat, dels que en guardem el record i l'enyorança. També la Vila s'ha fet més gran, gairebé es menja les petites serres del voltant. Ens cal vetllar per la bellesa del poble, els racons més curulls, les seves fonts, aquest do de Déu que brolla per tants indrets i que guareix diverses malalties: *la font del Ferro*, que és bona per rentar-se els ulls, *la font Picant* que cura el mal de pedra.

Recordo com recitava la meva tia Maria, germana petita del meu pare, deia així, tal com jo ho recordo:

"pixaners i pixaneres
que aneu a la Font Picant
no hi aneu per veure l'aigua
sinó per menjar la carn..."

La Font Vella, que arriba a tots els racons del món en aquest haver esdevingut el nom de Sant Hilari d'abast universal.

I entre records i presència de tanta gent estimada s'hi ageganta la figura del meu pare, l'Enric, que emigrà a Barcelona per guanyar-s'hi la vida i establir una família al costat de l'estimada mare, la Gertrudis, filla de Montmeló, Vallès Oriental, i que, frec a frec, construïren la llar en què vaig créixer.

El pare estimava molt el seu poble, els seus pares i els seus germans i estava molt content quan podia passar-hi uns dies, –pocs– algun any per la Festa Major, al voltant de la taula familiar i gaudir de l'afecte d'uns i altres.

Conservo algunes postals que el pare havia escrit a la seva mare i als seus germans en festes assenyalades i que sempre comencen per:

Estimat germà...que ho passis feliç en la dolça companyia dels nostres pares i germans (1926)...
Reveu l'afecte del vostre fill (1923)

En alguna de les postals escriu: ***"Vindré per la Festa Major"***...i així el pare continuà escrivint als seus pares i germans fins que els camins de la vida es trencaren per sempre.

I això és el que he pensat avui: que no he pogut complir amb la recerca d'un bon mestre, que fou mestre del meu pare entre 1908 i 1910, un mestre que deixà molts valors, estimava el poble, la seva gent i de manera especial els seus infants. Ho explicaré en una altra ocasió.

A reveure i BONA FESTA MAJOR!

Maria Pla i Molin
Universitat de Barcelon

Avui recordo l'ahir

urgia ser la primera
abastar les cireres
la casa dels avis.
t lliuraves al pes de la branca,
balanceig, damunt les espatlles
eves que et sospesaven
un equilibri incert.
vegades, m'enfilava cuixes amunt
s arribar-te al melic de l'arbre.
o vaig poder mai abastar-te els llavis
roja melmelada que penjava
m un llamí, delerós d'ajudar-te
apagar el foc que ens cremava.
ens anàrem fent adults.
l cap anà pesant més que el cul
que els teus mugrons de maduixa.
fou aleshores quan sorgí l'escull
el lligam. Que res no s'immuta
avant del contracte social.
jo segueixo anant
la casa dels avis a abastar cireres,
s primeres,
amb tot un pes a les espatlles
ue m'ajoca sense tenir cap guany.

Lluís Serrano

Homenatge

Fores actor enamorat
de la pel·lícula de la vida.
I el Nil, travessant mil·lennis
no mesurables per cap rellotge
de sorra d'aquest desert
que rau ara a prop teu
i que t'acull com un déu
més en un últim silenci, Terenci.

Lluís Serrano

Poesia

Nana

Duérmete niña chica
que está tu madre
cantándote una nana.
Duérmete, ángel.

Duerme, que a la ventana,
la luna grande,
ya llegó con la estrella
para mirarte.

Duerme como se duermen
todas las aves,
cansaditas de vuelo
por el ramaje.

Duérmete niña chica
sin preocuparte
que al lado de tu cuna
vela tu madre.

Ríos, montañas, flores
no saben darme
grandeza y hermosura
com tú sabes.

Todo lo empequeñecen
tus ademanes.
No saben que en tus ojos
todo es más grande.

Duérmete niña chica,
vuela a contarle
al señor de los sueños
lo que tú haces.

Duerme, que ya se duermen
todas las aves.
Que al lado de tu cuna
vela tu madre.

Que en la ventana mira
la luna grande.
Duérmete niña chica,
duérmete ángel.

M. Ruíz

La cobla

Que bonica és la sardana
si la sentiu a tocar,
és airosa i alegre
l'orgull d'un bon català.

El ***flabiol*** ja refila
amb senyal de començar
aquestes boniques sardanes
que tots junts hem de ballar.

La ***tenora*** ja ressona,
que bonica que serà
és airosa i és trista
fins i tot ens fa plorar.

Els ***tibles*** ja redoblen
qui més fort pot tocar,
alegren nostra sardana
del nostre poble català.

Els ***trompetes*** tot joiosos
refilen com rossinyols,
juguen com orenetes
i a poc a poc com els cargols.

El ***trombó*** de la cobla,
seriós com ell mateix,
entona l'airosa sardana
composta per a ell mateix.

Els ***fiscorns*** fan ressonar
tot l'entorn de la plaça
d'aquest poble català
símbol de nostra raça.

El compàs de la sardana
el ***contrabaix*** la va marcant
de nostra dansa sobirana
unió dels catalans.

Heus aquí tota la cobla
que en conjunt ens fa ballar
units tots en la rodona
i donant-nos fort les mans.

Quim Fàbrega

QUADRE

Cada traç del pinzell
segueix l'esbós efímer del llapis.
i omple els fulls de colors
que dimensionen l'interior.

D'aquests en surt un quadre,
i del quadre el sentit,
del sentit la passió,
de la passió la força,
i d'aquesta un mar de marbre,
fred...

La fredor colpeja la silueta,
que es mou, insensata, en el fons
de la cambra, delimitada pel no res,
i que aguanta, subtil, la fusta.

D'aquesta en surt un moment,
i del moment el record,
del record el temps,
del temps la vida,
i d'aquesta una foguera malva i roja,
càlida...

Reneix amb cada cabdell de rosa...
Respira amb l'oreig que dóna cada pètal al
Punxa tenaçment com si l'arma d'un tany
Harmonitza els colors de l'espectre boreal.

Sigues un grapat de tot això...

però no dubtis en ser

...naturalment.

Na

Pensaments de febrer

Fins que de ben segur
tot no es regiri
i el temps ho permeti,
no em posaré dins de cap disfressa.

Puc estroncar el pas
ara, però no més tard.

I seguiré etzibant fuetades
zigzaguejant l'aire, si cal,
per respirar més bé.

***

Carena amunt
he pujat amb pas feixuc

i he sentit l'udol de llop
i he vist l'ombra fonedissa
d'un arbre immens
quan el sol, darrere
els núvols, s'esquinçava.

I tu, baixaves
com aquell que res,
ni t'adonaves,
seguies marges avall
fent salts de cabirol
deixant pols i rastre
i una dona que et mirava

***

Dels orígens vinc,
als orígens vaig
com transeünt fent via.

***

Hi ha sentiments tan profunds
que no poden ni expressar-se,

intentar-ho seria perdre's
i les llàgrimes regalimarien
galta avall per estroncar-se.

***

Indrets amagats
i el cor ple de passió,
que ningú no sàpiga on
ni cada pas que intento.
Sóc, i només ho dic ara,
un destí sense retorn.

***

Un projecte del demà
seria realitzar una il·lusió d'
i encara que l'esgotable tem
sembla parar-nos els peus.
la màquina corre
sense adonar-nos que
podíem haver estat la il·lusi
d'allò que somiàvem ahir.

***

Mig cansada
em deturo a pensar.

L'estació és un enllaç
que aplega gent d'arreu:
diversos destins que es tro
diversos destins que se'n

L'estació és un esperar,
és observar i meditar.

Fina Duran

COHERÈNCIA

La persona ha de ser coherent amb el que és, pensa, diu o fa. Ho serà quan hi hagi connexió, relació estreta d'idees que s'acorden entre elles. Tanmateix, és saber ser o saber estar. Cadascú desenvolupa aquesta noble actitud com vol, pot, sap i li deixen.

En aquest meravellós teatre del món tots hi representem o hi fem el nostre paper. Sovint és una divertida comèdia, una patètica tragèdia, força cops un sainet o un divertit i picant vodevil; gairebé sempre una òpera bufa.

Seria bo que hi hagués un aprenentatge per a tot. Òbviament no hi és, i així ens va. Aprendre a ser vell o jove demana molt de temps. A morir no se n'ensenya. El que s'ha d'aprendre és a sobreviure sense sofriment o almenys apavaigar-lo amb el que hom pugui.

Som éssers sociables i vivim en societat. Convivim amb altres persones i cal aprendre a educar per a la convivència. S'educa per una competència bestial. Una ullada per aquest nostre món i constatem que ens costa quisap-lo conviure: dictadures espantoses, governs corruptes i lladres, atemptats, guerres, terrorisme, violències verbals i materials, kamikazes, drets humans no respectats i trepitjats. Una minoria que té de tot i una majoria que amb prou feines té per a sobreviure. Vergonyós, irritant i inhumà, panorama immoral. I vinga reunions del G-7, que de poc serveixen.

Per a la convivència autèntica falta respecte, diàleg i sentit de la responsabilitat. No som depredadors per naturalesa. Quan ens acceptem els uns als altres, ens estimem i respectem. Convivència. Ens movem dins d'uns paràmetres de drets i obligacions. Cal exigir drets, per també, tant se val, exigir-nos obligacions. No és seriós, ni s'hi val, sempre reclamar drets.

Una segona condició per a la convivència és el diàleg.

Tenim el misteriós do de la paraula. El Verb es féu home. El pensament es fa paraula, del qual és el fruit. Cal pensar sempre el que hom diu? Sí. Dir sempre el que es pensa? No. Aquesta paraula ha de ser diàleg, comunicació. No un monòleg dictatorial. Cal contrastar opinions, respectant-les sempre. No hi ha cap dictadura bona: ni la política, ni la cultural, ni la religiosa. Cal escoltar i parlar. Costa més escoltar que parlar.

S'hauria d'educar per a la responsabilitat. Al cap i a la fi és fer un bon ús de la llibertat. Podem fer un acte bo o dolent. Quan hem obrat lliurament o responsable cal assumir dit comportament i no pas donar la culpa, que és negra, als altres, com s'acostuma a fer en aquest nostre país. Es carrega el mort al govern de torn o bé a l'alcalde del poble.

Siguem correctes i seriosos. COHERÈNCIA.

Joan Coma, Espinelves 2003

UNA SOCIETAT OPULENTA?

Tots som rics, tenim casa (i hipoteca), cotxes de molts euros (i préstecs) mil i un estris necessaris que mai farem servir. Internet per gaudir d'un temps que no disposem, utilitzem sexe com un producte més, consumim medicaments per tractar malalties que no ho són (per exemple el dol, la vellesa o la menopausa) ...i les emocions on les posem? La por, la tristor, l'enfadament i el goig, on és el somriure, la carícia, la conversa, la contemplació... Tots som rics i tenim i tenim i tenim i ens fan ciutats amb habitatges per a rics, construïm una societat que valora la imatge, el disseny i l'aparença i inaugurem edificis públics on s'ha tingut cura de la façana i el color de les parets. Desenvolupem programes d'atenció a la dona amb centres de planificació familiar que el jovent no utilitza i embellim les ciutats amb places, l'arranjament de les quals podria donar ocupació a persones amb disminucions (malgrat que en termes de gestió privada no sigui rendible) i el manteniment de la netedat i del material urbà d'aquestes places ser un motiu més per fomentar des de les famílies, l'escola i la ciutadania, el civisme i la convivència.

No oblidem la persona, totes les persones, aprenguem a escoltar i a escoltar-nos, a cercar dolors pendents i emocions antigues, a decidir lliurament com utilitzar el nostre temps. Descobrim que tota vida té un sentit, unes limitacions, una vulnerabilitat i finitat, busquem el desenvolupament ple de la sexualitat, la capacitat d'estimar i ser estimats, redescobrim l'espiritualitat i la capacitat de sentir noves i profundes experiències íntimes, comprometem-nos amb la vida i la llibertat, participem activament en els canvis socials. Aquestes riqueses difícilment les trobem en una societat globalitzada i prepotent.

Joan Castells Roca

APUNTS DE L'IES
Resum del curs 02/03

Aquí teniu un resum de diverses activitats en les quals els alumnes i professors de l'IES St. Hilari hem participat durant aquest curs. Els objectius que s'han assolit amb la programació de totes aquestes activitats són l'aprenentatge de continguts que sovint no es poden donar a les aules, la compartició d'inquietuds i del temps d'oci amb alumnes d'altres edats i d'altres centres i l'educació en el respecte de valors, com la pau, la solidaritat i el respecte al medi ambient.

Per totes aquestes raons, l'IES St. Hilari vol agrair molt sincerament la col·laboració de totes les persones (Montse Andreu del Casal x Joves, Sandra Torras del Portaveu,...) i les institucions (AMPA de l'IES, Ajuntament de St. Hilari, Museu Guilleries, Amics de la Música, Consell Comarcal de la Selva, Residència Geriàtrica de St. Hilari, Associació contra el càncer, CEIP Guilleries, Col·legi St. Josep...) que han fet possible el compliment d'aquests objectius.

ACTIVITATS A L'IES:

✔ Presentació del CasalxJoves:

La Montse Andreu presentà les activitats que s'havien programat per al curs i explicà les normes de funcionament del Casal. La presentació es féu per classes durant el mes d'octubre i al final els alumnes van poder fer propostes i resoldre els dubtes que poguessin tenir.

✔ Campanya de Vacunacions:

L'any 1997, davant l'increment de casos de meningitis per meningococ C, es va fer una campanya massiva de vacunacions. L'any 2000 va aparèixer una nova vacuna per protegir del meningococ C, la qual cosa ha determinat que el Departament de Sanitat la inclogui en el calendari de vacunes i la recomani des dels 2 mesos fins als 18 anys. Per tal que l'any 2003 es tingui una elevada cobertura vacunal, durant aquest curs es van vacunar tots els joves des de 6è de Primària fins a 2n de Batxillerat. L'IES vol agrair la paciència de l'Eva, la infermera de pediatria del CAP de St. Hilari, que fou la persona que va vacunar els nostres alumnes.

✔ L'IES contra la fam a l'Àfrica:

A principi de curs, el Departament d'Ensenyament es va adherir a la campanya "Catalunya contra la fam a l'Àfrica". L'objectiu de la campanya era doble: recollir aliments en resposta a la crida feta per la FAO i la UNICEF i sensibilitzar l'alumnat sobre les mancances d'una part molt important de la població d'arreu del món.

Els alumnes de l'IES van col·laborar fent la donació d'aliments necessaris: sucre, farina, pasta, arròs... A més, gràcies a la donació dels professors i de l'AMPA es va aconseguir donar 100 kg d'arròs.

✔ Sessions de treball de la Fundació SERGI:

Com que les sessions del curs 2001-2002 van ser valorades molt positivament pels alumnes i professors es va decidir demanar la col·laboració econòmica de l'AMPA per poder fer les d'aquest curs. La Gemma i en Mohamed, membres de la Fundació SERGI, van venir a l'IES a portar a terme les sessions mensuals de dinàmica de grups. Les classes participants van ser tots els cursos d'ESO i s'han treballat temes com la tolerància, el civisme, el racisme, la discriminació...

✔ Sessions d'informació sobre drogoaddiccions per a professors:

La Fundació Teresa Ferrer es dedica bàsicament a la prevenció de drogodependències i a la informació, assessorament en casos d'addicció a algun tipus de droga legal o il·legal.

Aquest curs ha realitzat algunes sessions de detecció de consum en diversos cursos.

Els professors de l'IES van participar en unes sessions informatives i d'assessorament per tal de conèixer millor els efectes i les conseqüències de les diferents drogues que hi ha al mercat i que poden arribar als nostres alumnes.

Totes aquestes sessions s'han fet gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament.

Viatge a Tenerife dels alumnes de 2n de batxillerat

✔ El Periódico de l'Estudiant organitza un taller per aprendre a fer un diari:

"Fem un diari" és el taller que va organitzar el diari *El Periódico* de Catalunya per als alumnes de 4t d'ESO, dins l'assignatura de Llengua Catalana i literatura.

Els monitors van venir el matí i a través de les explicacions i d'un vídeo van comentar com funcionava un diari. Durant la setmana següent els alumnes van estar preparant els articles que llavors utilitzarien per fer el seu diari. El dimecres següent els alumnes es van convertir durant tot el matí, en fotògrafs, redactors, maquetadors i periodistes. El taller començava a 2/4 de 9 i a les 2 ja tenien el seu diari a les mans.

✔ 2nB d'ESO manifesta la seva opinió a *El Periódico de l'Estudiant*:

Com cada curs, aquest diari proposa als alumnes d'ESO de tot Catalunya que participin expressant la seva opinió sobre algun tema en la pàgina titulada "El debat". En l'exemplar del mes d'abril va sortir publicada l'opinió de tots alumnes de 2nB d'ESO sobre el tema del mes: " ¿ La implantació de la repetició de curs farà que els alumnes estudiïn més ? " així com una foto de tot el grup.

Els alumnes que van participar en el tema-debat del mes d'abril reconeixien que hi haurà gent que s'esforçarà més a classe, que alguns seguiran passant de l'escola i que altres no poden aplicar-se més.

✔ L'IES contra la Guerra de l'Iraq:

L'enquesta popular que es va fer a St. Hilari sobre la Guerra a l'Iraq també es va fer a l'IES, tant als alumnes com als professors. Hi van participar 80 persones, 49 adults i 31 alumnes entre 12 i 15 anys. Les preguntes del qüestionari i els percentatges de respostes foren els següents:

* Estàs d'acord amb l'atac militar contra l'Iraq? (3 persones van opinar que sí i 77 que no)
* Creus que el govern ha de convocar un referèndum vinculant abans d'implicar-nos en una guerra? (72 persones van dir que sí i 8 que no).
* Creus que Aznar i el seu govern han de dimitir com a conseqüència de la seva actuació en aquest conflicte? (73 persones van dir que sí i 7 van dir que no).

A part de l'enquesta, a l'IES també es van fer altres accions contra la guerra, com diverses aturades per fer minuts de silenci i una jornada de protesta amb pancartes pels carrers de St. Hilari.

✔ El Dia de la Dona Treballadora:

El 8 de març es va celebrar el dia de la dona treballadora, organitzat per la Secretaria de la Dona de la CONC. En aquesta jornada es demanava l'increment de la participació de les dones en el mercat laboral, en totes les professions i categories i també com a delegades sindicals. També es denunciava la situació de violència domèstica i d'indefensió que viuen diàriament moltes dones, i que en els darrers temps ha fet incrementar la xifra de víctimes mortals.

Per aquest motiu els alumnes de 2nB i 3rB van fer un pòster que tenia retalls de notícies sobre injustícies en els drets de les dones, però també notícies positives sobre la integració de la dona al món laboral. Al pòster hi havia un llaç lila fet com un *collage* amb les firmes de totes les noies i professores de l'IES.

✔ Activitats per a batxillerat sobre el món empresarial:

Per a 2n de batxillerat es va organitzar un joc de rol sobre el tema "Com muntar una empresa" pel divendres 19 de desembre. L'organització fou a càrrec del Casal x Joves i l'AMPA de l'IES i l'Ajuntament finança-

Crèdit de Síntesi de 2n d'ESO

ren l'activitat. També hi van participar les alumnes de l'Escola de Turisme de St. Hilari.

Per a 1r de batxillerat, l'IES organitzà el mateix dia una jornada sobre el món del Cooperativisme. Va incloure xerrades i una part pràctica sobre com muntar una cooperativa.

✔ Festa de la Castanyada:

El dijous 31 d'octubre a la tarda vam celebrar la Festa de la Castanyada a la Font del Parc. Es va fer una Gimcana per a tots els alumnes d'ESO (160 en total) que van organitzar els alumnes de 1r de Batxillerat de l'IES. El grup guanyador va tenir un val de compra per a Can Rossell.

La torrada de castanyes i el servei de repartiment de begudes fou a càrrec dels alumnes de 2n de batxillerat. L'AMPA contribuí econòmicament amb la festa.

✔ Concurs de traducció de la Universitat Pompeu Fabra:

Alumnes de 1r de batxillerat i de 4t d'ESO es van presentar al concurs de traducció del francès al català organitzat per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona. No van guanyar cap premi, però dos d'ells, en Germán Fortuño i l'Eva Masó, van quedar finalistes i van rebre un diploma i un petit obsequi per la seva participació.

✔ Ajuts Botet Sisó de la UdG per als alumnes de 1r de batxillerat:

Els alumnes de 1r de batxillerat han presentat dos projectes de treball de recerca a la Universitat de Girona per tal d'optar als ajuts Botet i Sisó que concedeix aquesta universitat. Per tal de poder participar en aquesta convocatòria calia, com a requisit previ, una nota mitjana d'excel·lent a segon cicle d'ESO, a banda de presentar un projecte a desenvolupar en el treball de recerca. L'Alba Donadeu va presentar un projecte sobre la influència de la lluna en la vegetació. Els germans Oriol i Antolí Fauria van presentar un projecte de construcció d'un robot. Aquests alumnes tindran dos tutors del treball de recerca, un a l'IES i un altre a la UdG.

✔ Concurs *La Vanguardia*:

Els alumnes de 3r i 4t d'ESO van estar rebent cada dia durant un mes un exemplar del diari *La Vanguardia* per tal de treballar a l'aula el llenguatge periodístic. A canvi, els alumnes van participar en el concurs que organitzava aquest rotatiu, que consistia a enviar un article d'opinió per grup classe.

✔ Concurs ONCE "Idees per trencar barreres":

Els alumnes de 2nA i 3rA es van presentar a un concurs de cartells proposat per l'ONCE. És un concurs que té com a base la supressió de barreres arquitectòniques per fer més fàcil la vida quotidiana als invidents. Primer visualitzaren un vídeo pedagògic de com es fa un cartell (des de la primera idea a la resolució final), també parlava de les diverses tècniques, etc.

Els alumnes van participar amb moltes ganes i es van adonar que era realment difícil combinar idea i imatge. Només per participar els alumnes van rebre un mocador de regal.

✔ La Marató de TV3 de 2002:

El diumenge 15 de desembre es va celebrar l'edició anual de La marató de TV3, que va tractar de les malalties inflamatòries cròniques. La marató destina els diners recollits a la recerca mèdica per avançar en la prevenció, diagnosi, tractament i rehabilitació d'aquest conjunt de malalties tan poc conegudes. L'IES St. Hilari va contribuir a la difusió del coneixement d'aquestes malalties amb dues accions concretes: una xerrada per a tots els cursos d'ESO per part d'una metgessa i la participació d'alumnes de 2n i 3r d'ESO al concurs "Pinta La Marató".

Esquiada a la Masella

✔ Concurs de rodolins d'en Pi Net:

Els alumnes de 1r cicle d'ESO van participar en el I Concurs de rodolins d'en Pi Net, convocat pel Departament de Medi Ambient del Consell Comarcal de la Selva. El Nadal 2001 es va presentar en Pi Net, símbol de la recollida selectiva a la comarca. En Pi Net duu un missatge curt que convida a reflexionar sobre la conveniència de fer recollida selectiva. El tema del primer concurs era "Si traiem de la bossa de brossa tot allò que es pugui aprofitar, pot arribar a pesar quatre vegades menys". Malgrat que el rodolí guanyador va ser del CEIP St. Salvador d'Horta de Sta. Coloma de Farners, tots els alumnes participants van rebre un regal consistent en un clauer de metacrilat d'en Pi Net.

✔ Festa de final de curs:

El divendres 20 de juny fou l'últim dia del curs 02-03 a l'IES. Es celebrà amb una Gimcana al matí per als alumnes d'ESO i un sopar amb ball al vespre. El sopar del vespre fou organitzat per l'AMPA i el ball anà a càrrec del conjunt Xarop de Nit.

El director de l'IES tapant la primera pedra

ALTRES ACTIVITATS

✔ Col·locació de la primera pedra del nou IES:

Es féu a la 1 del migdia del dia 23 d'abril. Hi assistiren la Sra. Pilar Sancho (delegada d'Ensenyament a Girona), el Sr. Emili Pons (Director General de centres docents de la Generalitat), el Sr. Robert Fauria (alcalde de St. Hilari) i alguns regidors, professors, alumnes i pares d'alumnes de l'IES. Tothom qui va voler va col·laborar en la col·locació de la primera pedra i, al final, s'obsequià tothom amb un excel·lent aperitiu.

✔ Alumnes de 2n de batxillerat: Promoció 2003:

Tots els alumnes de 2n de l'IES han superat amb èxit les proves de selectivitat del mes de juny i tots podran accedir als estudis universitaris que desitgen.

Els mateixos alumnes van fer el viatge de final d'etapa a Tenerife (Illes Canàries) durant una setmana del mes de març i el dia 30 de maig van celebrar un sopar amb els pares, professors, membres de l'AMPA i representants de l'Ajuntament. Al final del sopar, el director de l'IES els va fer lliurament d'un record i de l'orla del grup i l'alcalde i la regidora d'Ensenyament els van regalar un pin de St. Hilari. L'IES desitja molta sort als nostres alumnes en els seus estudis universitaris o superiors.

Les obres del nou IES van endavant

Anna Bayés

Coses del

Col·legi Sant Josep

Resulta que el passat dia 5 de juliol, a Tarragona, en Toni Brugué, en nom del col·legi Sant Josep, va rebre una distinció d'àmbit provincial, junt amb l'escola l'Entorn de Porqueres i el GEiEG de Girona, pel seu treball en la promoció i pràctica de l'esport de base. El concedí la Unió de Consells Esportius de Catalunya i ho va fer, entre altres coses, perquè en els últims vint anys hem participat en cada una de les campanyes de Jocs Esportius que s'organitzen des del Consell Esportiu Comarcal; des de sempre.

L'Ester Elias rep un dels premis a l'esportivitat, a Lausanne (1995)

Aprofito el tema del premi atorgat al centre per parlar de l'esport escolar. Les ratlles que segueixen no voldria que s'interpretessin malament, ni tampoc que s'entenguessin com una crítica a aquelles persones que des del poble dirigeixen esports de masses com pot ser el futbol, per exemple. No és, ni molt menys, aquesta la meva intenció.

En general m'encanta tot tipus d'esport, però m'ha agradat molt jugar a futbol, més que veure'l, i el vaig practicar durant molts anys.

No en sóc cap entès, però considero que si segueix pel camí que veiem, el cas del futbol i l'economia que el sustenta, pot ser pitjor que la famosa bombolla immobiliària de la qual s'està parlant darrerament. Llegia que han augmentat els espectadors als camps de primera divisió, ha crescut la presència als grans estadis, aquests enormes coliseums que es converteixen en recintes on es poden exterioritzar i desreprimir les moltes tensions que la societat d'avui genera. Mai no s'havien vist tants incidents i greus en els camps de futbol del món, ni tanta violència manifestada, suposadament, per anar al darrere d'una pilota.

Recordo aquell espot de televisió de fa uns anys en què es veia un pare com cridava desmesuradament des de la grada contra no sé qui; el seu fill en veure'l a la pantalla des de casa deia "Qué bochorno, papi". L'haurien de tornar a fer i ben sovint.

Estem en ple Tour, amb Amstrong, veiem els grans premis amb en Shumaeker o les germanes Williams, o en Wood i em sembla que no sóc l'únic en dir que les xifres que cobren es poden considerar escandaloses, immorals. I és clar, es paguen amb els diners nostres a través de molts artilugis que els especialistes en economia s'inventen. Lamentablement el màrqueting i la globalització no haurien de ser els ingredients bàsics i primordials de la gastronomia futbolística. Que n'és de bonic anar una colla darrere una pilota per a fer gol, però, per a mi personalment deixa de ser-ho quan interessa i val tot, menys l'esport en majúscula.

No és així com s'hauria d'entendre la pràctica d'una activitat, física bàsicament, que hauria de millorar la convivència en general i ajudar a completar la formació física, mental i social dels nostres nois i noies. A l'antiga Grècia, per a poder celebrar els Jocs, abans es procurava una treva entre totes les polis que estaven en conflicte...

Aquest és el missatge que des de tots els centres educatius intentem transmetre als nostres alumnes. Que practiquin uns esports que els siguin atractius, que els distreguin i que , sobretot, hi actuïn correctament, amb respecte i honestedat. Si això ho amanim amb unes gotes d'esforç i sacrifici, d'educació, alegria i ganes de passar-s'ho bé, tindrem un plat que haurien de provar tots els nens i nenes de les escoles.

Sóc conscient que, en general, la cosa no funciona així, que això sovint no passa en l'esport en edat escolar i ho sé perquè m'ho expliquen els mateixos alumnes.

Tanmateix, visc de cara a les grades del camp de futbol i sento els molts improperis de la gent gran en partits de quitxalla, quan un partit hauria de ser com una classe de formació física i cívica per a tots els implicats, entrenadors, jugadors, àrbitre i pares.

Us recomano el següent exercici: deixeu-vos caure per un camp de futbol on no hi tingueu cap interès, on no us coneguin ni conegueu ningú, i us poseu darrere la banqueta dels entrenadors, prop del grup de pares acompanyants. Només heu d'escoltar i observar. Evito els comentaris. Però resulta que això és el que no s'hauria de produir pel bé de tots, principalment dels petits.

La culpa? Repartim-la. Abans solia anar a veure algun partit de petits, que solien ser alumnes, i em situava ben apartat. Vaig deixar d'anar-hi. Primer perquè em miraven com un intrús (allò no era l'escola), però al final perquè no es tiren pas floretes, precisament, entren dur sense necessitat, no se saluden ni es disculpen, sovint es barallen, van amb la camisa per sobre els pantalons i les mitges baixades, sabates mal cordades i sovint l'ego domina sobre el treball de conjunt i d'equip.

Hauríem de poder canviar això entre tots, perquè és una tasca que ens implica de ple per formar ciutadans adults del poble. Pensem que tots plegats tenim la responsabilitat de treballar per la formació d'aquests homes i dones que són el futur de St. Hilari. El tema és important i transcendent.

Reconec que els temps són una mica més complicats que abans, que la societat ens empeleix a muntar-nos la vida segons les necessitats que ens creem, i no segons els interessos dels nostres fills i filles i, és clar, se'n paguen les conseqüències. Entre altres coses vull dir que la pràctica d'algun esport hauria de tenir una missió bàsicament formativa en aquestes primeres edats. Quan a un nen o nena li agrada anar a córrer cros, per exemple, i queda dels últims, els pares l'han de continuar acompanyant, i procurar que el petit s'ho passi bé, i que es relacioni, o senzillament que salti i corri...

I encara més, moltes de les qualitats que brinda la pràctica de l'esport, es van difuminant, com és el sentit de l'esforç, posem per cas. Us heu preguntat perquè el C.E. Sant Hilari té dos equips d'alevins i sovint té problemes per a fer-en un de juvenils?

L'esport hauria de continuar sent la pràctica d'una activitat, individual o col·lectiva, que permetés un desenvolupament del cos, que exigís esforç i que permetés lluitar, compartir, crear amics, guanyar o perdre, relacionar-se i fer amics, aprendre a superar-se i a ser disciplinat, la serietat d'un compromís i procurar que en aquestes edats el guanyar o perdre sigui accidental.

Sembla que les coses poden anar canviant dins l'àmbit local perquè conec els responsables dels esports majoritaris i també el que pensen sobre el tema i que no és una feina a fer en quatre dies. És important i veig que els responsables dels equips de nens i nenes en edat de formació s'han de convertir en exemple i model per als menuts practicants.

Penso que hi ha coses que, si s'han de fer malament, és millor no fer-les i endegar-les quan s'hagin donat les circumstàncies idònies. Ni crec en el "gràcies que ens ho facin"; sovint per arreglar les coses s'han d'espatllar del tot. I més si

tenim en compte que del que facin els nostres fills als escenaris esportius i de lleure també en dependrà el seu futur.

Volia parlar de l'esport al Sant Josep. Us en faig cinc cèntims. He comentat que al centre l'esport té molta importància, des de temps reculats, perquè sabem que té un paper decisiu en la formació dels nens i nenes. Es procura que siguin variats per atendre la majoria, que hi tinguin cabuda les nenes i que suposin una oportunitat per a tots, no solament per aquells que tenen moltes aptituds.

Al passat curs es podien practicar cross i atletisme, bàsquet, bàdminton, tennis, tennis de taula, patinatge en línia, escacs, natació i fer iniciació esportiva. Per al curs vinent continuarem en la mateixa línia, però hi afegirem voleibol i patinatge artístic, tenint sempre en compte que el que importa és participar.

No voldria oblidar-me, perquè és de justícia, d'alguns alumnes que ho han fet molt bé. L'Arnau Parareda en atletisme, l'Esteve Vilarrasa en tennis taula i la Míriam Fernández en escacs, tots els participants en les finals de Catalunya... també en Xavi Juventeny s'ha integrat a les categories inferiors del Casademont. Cal destacar el paper de diferents equips al 3x3, que quedaren primers provincials.

Aprofito per donar les gràcies a totes les persones i entitats que durant tants anys han estat i estan al darrere de tot el món de l'esport a Sant Josep perquè el guardó que hem rebut fa unes setmanes és un reconeixement a una institució, el Col·legi Sant Josep, però també als pares, monitors, mestres, i és clar, als mateixos alumnes.

Àngel Serradesanferm i Valls

Les fotografies que il·lustren aquestes pàgines són a mena de resum dels bons moments que passaren força pares i mares quan eren petits...

Futbol al pati

Bàsquet 1978

Bàsquet a Caldes

Cros a Riudellots

Bàsquet masculí

Bàsquet femení

Excursió un dissabte al matí

Minibàsquet

Cros a les finals de Catalu

Salt d'altura

Cros a Poblet

Bàsquet al pati 1978

Tennis taula

Fotos que fan història

Primera trobada de convivència de membres del patronat local de la vellesa, 9 de febrer de 1978.
DRETS: D. Cornellà, J. Bosch, F. Juanola, E. Taberner, M. Vila, J.M. Vila, C. Bosch, G. Miralpeix, Mn. J. Tuneu, D. Fuguet, S. Noguera, C. Porta, J. Cano, M. Verdolet, J. Cano.
ASSEGUTS: J. Rossell, ?, C. Ximeno, N. Rodríguez, F. Joanhuix, A. Porta, J. Duran, S. Ridaura, C. Camprodon, J. Pla, J. Aguilà, A. Casas.
(Foto cedida per Carme Porta)

Tertúlia al Tíboli.
Timoneda, Moragas, J. Rosquellas, forasters, J. Rosell, E. Comes i un seu nebot, Drets: I. Puig, Ramon Caseta i dos cambrers

Una processó de Corpus, amb molta quitxalla que es distingeix perfectament. Els abanderats són Jordi Rosquellas, Jordi Clopés i Pere Serras.

Els barracons de les colònies de l'Ajuntament de Barcelona, inaugurats l'any 1934, tot plegat era molt diferent. A la dreta, Can Poldo, a mig fer.

Desfilada de les Majorettes de Sant Hilari, 1974.
(Foto cedida per Carme Miralpeix)

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ

"Entre el Montseny i les Guilleries"

PALAU ROBERT, 15 DE JULIOL a 2/4 de 8 de la tarda

Bé, per fi puc parlar-vos de la inauguració de la proposta de territori "Entre El Montseny i les Guilleries" que va tenir lloc el dia 15 de juliol al Palau Robert, a Barcelona, i que es mantindrà fins l'1 de setembre. A l'article del museu ja us n'he fet cinc cèntims, però ara tan sols m'agradaria dir-vos com va anar, ja que m'han donat l'oportunitat de poder-ho incloure a la revista d'enguany.

L'acte va tenir molt èxit. Hi assistiren unes tres-centes persones. La presentació anà a càrrec de la directora de difusió del Palau Robert, la Sra. Anna Sagués, i a continuació van parlar els quatre alcaldes dels ajuntaments d'Arbúcies, Breda, Sant Hilari Sacalm i Viladrau.

Un agraïment molt sincer al nostre alcalde, Sr. Robert Fauria, que en el seu parlament va fer referència al turisme i als atractius del Montseny i les Guilleries, així com també va recordar el treball aportat pels alcaldes precedents i pels tècnics que han fet possible aquesta proposta tan engrescadora.

En un dia tan calorós, vam poder gaudir de la frescor de l'actuació del Teatre de Guerrilla que, amb les seves paròdies divertides, aconseguiren engrescar tot el públic assistent a l'acte que donava a conèixer el nostre preuat territori.

Finalment, es va fer un tastet de la gastronomia de la zona, regat amb vins del Celler de Montsoriu i amb les aigües de les envasadores d'aquesta zona que també han col·laborat en aquesta exposició. Dins la proposta d'"Entre el Montseny i les Guilleries", també s'hi inclou una activitat de dinamització, que es féu diumenge dia 20 de juliol. Cada poble realitzà una activitat relacionada amb les seves festes. Des de Sant Hilari es representà el Ball d'en Serrallonga i s'oferí un tastet d'aigües de les nostres fonts que en Jaumet repartia amb el seu canti.

Bé, per si no podeu anar a visitar l'exposició al Palau Robert, des d'aquí en podeu gaudir amb les imatges fotogràfiques que va fer en Salvador Bosch el dia de la inauguració perquè se n'ha fet un recull que està exposat al Museu Guilleries.

Anna Agulló i Callic
Museu Guilleries

Mn. Antoni M. Alcover a Sant Hilari

L'any 1995, en una aportació a les pàgines del programa de festa, em vaig referir a la col·laboració de Mn. Ignasi Rovira Coll, de Sant Hilari, amb la tasca lingüística i lexicogràfica de Pompeu Fabra, a través del seu paper com a corresponsal del *Butlletí de Dialectologia catalana*. Com és sabut, el *Butlletí*, iniciat el 1914, tenia per objectiu recopilar i estudiar el material que anaven remetent a les Oficines Lexicogràfiques de l'Institut d'Estudis Catalans els diversos i nombrosos col·lectors que hom tenia distribuïts per la geografia catalana i que, en nombre divers i canviant, anaren aportant la seva contribució a l'estudi i inventariació del lèxic català, de cara a les obres lingüístiques que l'Institut tenia en projecte.

Doncs bé, la participació d'Ignasi Rovira en aquella tasca de col·lector lingüístic s'havia iniciat uns anys abans. El precedent immediat del *Butlletí* fou l'anomenat *Bolletí del Diccionari de la Llengua catalana* que Mn. Antoni M. Alcover, canonge i "home de combat", havia iniciat el 1901 des de Mallorca i que va arribar fins al 1936 (després de la ruptura amb Fabra i amb l'Institut continuà publicant-se). En consultar les seves pàgines apareix ja el 1909 el jove Rovira en contacte amb Mn. Alcover. I no solament això, sinó que ens permet documentar una estada de Mn. Alcover a Sant Hilari i a la zona, cosa que no deixa de tenir el seu interès.

És també ben conegut el fet que la riquesa del parlar muntanyenc i la bellesa aclaparadora de la massa boscosa estimularia personatges com Antoni Busquets i Punset, fill de la vila, estudiant a Ripoll, a Vic i a Santa Coloma i després mestre a diverses poblacions, a recollir en narracions costumistes i poemes, el lèxic i el sabor local de les Guilleries. Mn. Lluís Pons o Mn. Ignasi Rovira, entre d'altres, han deixat escrites poesies diverses de to verdaguerià. Aquest grup d'hilariencs havia rebut, com diem, l'estímul de l'home excepcional que visità Sant Hilari el maig del 1909, Mn. Antoni M. Alcover.

L'entusiasta filòleg mallorquí arribà a Barcelona els darrers dies d'abril i els primers de maig és a Granollers, sempre per entrevistar mainada de les escoles locals i fer enquesta lingüística per al diccionari. El dia 5 de maig para al balneari Vichy Català de Caldes de Malavella i l'endemà amb el tren va a Hostalric i d'allà amb tartana "nos aficam dins les Guilleries, tot muntanyes i valls verdíssimes, endiumenjades esplèndidament de boscos i arbredes, fent la cort a n-el solemníssim Montseny", segons que ens explica en

Mn. Antoni M. Alcover

la relació d'aquesta "eixida filològica" en les pàgines del *Bolletí*. Però, deixem-lo dir. S'atura a Arbúcies, on també entrevista nois d'una de les escoles locals, arriba al vespre a Sant Hilari on resta fins el dia 8, que n'ha de marxar –i desistir d'arribar-se a Vic, com tenia pensat fer– a causa d'una afonia.

A Sant Hilari Alcover s'hostatja a casa de Mn Ignasi Rovira, del qual ens informa que "comanda d les aygües famoses de St. Hilari y se cuyda de l potent Casa Saleta, propietària de les metexes, la pri mera potència de les Guilleries..." Mn. Alcover f bona feina de la seva a la vila. Va a la rectoria, on explica els seus projectes als capellans que hi troba com que hi havia ja una escola parroquial de nor Sant Josep, de seguida posen a la seva disposició u grup de nois per fer-los l'enquesta: "Tot-d'una que'l esplic lo de la conjugació dels verbs catalans, ho com prenen, i ja són partits a conjugar-ne, com-e cadelle de molí. És un gust sentir-los descapdellar. Mos h pegam fins a les dotze, que's fa hora d'anar a dinar. Després de dinar hi torna: "Devers les tres tornam la Rectoria, comparexen de bell nou aquells noys, i an dues o tres hores acabam l'estudi dels punts caporal de la fonètica i morfologia d'aquesta comarca."

Alcover destaca, però, un fet singular d'aquest visita, que té molt d'interès per a nosaltres, com ve rem: "Un d'aquells noys, i dels més petits, pert la po i ja és partit a contar-mos rondalles, i resulta que sap un enfilall, i les conta amv una gràcia inefable, així puc estudiar millor el llenguatje genuí de les Gu lleries." Alcover, que fou un enamorat i un divulgado de les rondalles mallorquines, va veure en les Guille ries un altre jaciment riquíssim de contes folklòric que li permetien de recollir en estat pur el parlar local i que corrien el risc de perdre's.

En ser de nou a Mallorca, el juliol, envia una efusiva carta als amics de Sant Hilari, que publica en portada el periòdic *L'Estiuada* del dia 16 de juliol de 1909 (i que fins ara no havia estat posada de relleu, que sapiguem): **"Les Guilleries! –afirma Alcover en un elogi sense pal·liatius– És de lo més esplèndit i encantador qu'he vist dins Espanya i fora d'Espanya..."** I no deixa de remarcar l'aspecte més rellevant, segons el seu parer de la vista a Sant Hilari: "Una cosa'm cridà fort l'atenció a Sant Hilari: la partida de rondalles que s'hi conserven... Vostès estan a n'el cas de replegar aquexes rondalles i publicarne l'aplec: *Rondalles de les Guilleries*... Nadius de les Guilleries que teniu consciència dels vostes devers... no ho perllongueu pus. Posau-vos-hi tot seguit."

Aquesta feina va quedar per fer. Certament, com ja hem dit, l'obra de Busquets i Punset és, en part, el compliment d'aquest desig o d'aquesta instància de Mn. Alcover. Almenys així apareix, al costat de Rovira Coll, en una carta que Mn. Antoni Griera, un altre dels col·laboradors, remet a Alcover des de Vic el 1912, en què li proposa un seguit de noms de nous possibles col·lectors.

Tanquem de moment aquest text amb la reproducció de la carta que publica *L'Estiuada* i que té un ranci sabor d'època, a més de contenir una de les més belles lloances del paisatge de les Guilleries que fins ara coneixem i una crida insistent a recollir les tradicions i el folklore del país. No cal dir que aquesta qüestió mereixerà el nostre interès en el futur per anar lligant caps i refer la xarxa de relacions personals i intel·lectuals que, sens dubte, tenien Sant Hilari com a nus, a causa de l'estiueig i del paisatge, alhora que generaven estímuls i projectes.

Narcís Figueras Capdevila
Centre d'Estudis Selvatans
i professor de la UOC

"A N'ELS AMICS DE LES GUILLERIES.

Mn. Ignaci Rovira, mon amic coral, me convida de part del director de L'ESTIUADA, per què li enviï quatre retxes per dit periòdic. Velesaquí fetes així com les feynes me fan escriure a correcuyta.

És molt simpàtica l'idea de L'ESTIUADA. Hi ha molt que fer dins el camp que s'ha senyalat. ¡Les Guilleries! És de lo més esplèndit i encantador qu'he vist dins Espanya i fora d'Espanya. Just dos dies hi vaitx porer esser y me'n vatx dur dolsíssimes recordances dels paisatges, però molt més encare dels qui hi habiten. Tant a Arbúcies com a Sant Hilari, vatx trobar totes les portes ubertes y aplanats tots els turons per mos estudis filològics. Una cosa'm cridà fort l'atenció a Sant Hilari: la partida de rondalles que s'hi conserven. Un dels noys e l'escola amb-e qui vatx estudiar la conjugació i fonètica d'aquexa garrida encontrada, me'n contà un enfilall am molta saba. Allà metex vatx dir a n'els amics que'm rodetjaven: –Vostès estan a n'el cas de replegar aquexes rondalles i publicar-ne l'aplec: *Rondalles de les Guilleries*. Axò mete dic ara de bell nou a n'aquells amics i a tots els qui s'interessen per aquexa paradisíaca regió i que'n son moradors. –Vos cal, surta d'ont surta, fer l'aplec de tals rondalles i publicar-les. Fareu un gran servey a la vosta regió, a la literatura pàtria i a Catalunya. Elles en són espurnes, resplandors de l'ànima de la Pàtria.

Nadius de les Guilleries que teniu consciència dels vostres devers com a tals, escoltau la meva veu d'amic i posau fil a l'agulla. No ho perllongueu pus. Posau-vos-hi tot seguit. Axò de demà demà és el gran enemic de la Pàtria.

Antoni M. Alcover
Palma, 2 Juliol 909."

L'estiuada. Periòdich Nacionalista, núm. 16 (16 de juliol de 1909), p. 1

NOTA: Tingueu present que el text es manté en la grafia amb què la redactà Mn. Alcover i que els responsables de *L'Estiuada* també respecten.

L'Any Verdaguer a Sant Hilari

El 10 de juny del 1902 moria a Barcelona Jacint Verdaguer. El 10 de juny del 2002 començava a les comarques gironines un homenatge a la figura i a l'obra del nostre gran poeta. Un seguit d'activitats de gran diversitat, basades totes elles en temes verdaguerians, que durarien fins al 10 de juny del 2003. És el que s'ha conegut popularment arreu com L'ANY VERDAGUER.

A Sant Hilari hem volgut que aquest any fos quelcom especial, tant per la vàlua inqüestionable del personatge com per la relació que va mantenir amb el nostre poble i amb alguns dels nostres convilatans. Podríem recordar la "signatura de pau" amb el bisbe Morgades, que va tenir lloc a Villavecchia, la seva amistat amb Anton Busquets i Punset o que el ple de l'Ajuntament de Sant Hilari, el 27 d'agost del 1902, pocs dies després de la seva mort, va acordar dedicar-li la plaça Verdaguer ubicada, encara que amb alguns canvis, en el lloc actual.

Ha estat la nostra intenció plasmar aquesta relació i, per aquesta raó, hem organitzat un seguit d'actes per homenatjar la figura de Verdaguer. Des de ponències dedicades a estudiosos de la seva vida i obra fins a actes de caire audiovisual amb la finalitat de recordar i de donar a conèixer el vessat més popular de la seva obra.

JORNADES VERDAGUERIANES

Vam iniciar l'Any Verdaguer amb unes "Jorna des Verdaguerianes" organitzades conjuntamen amb el Centre d'Estudis Selvatans, El Patron Francesc Eiximenis de la Diputació de Girona els Estudis d'Humanitats i Filologia de la UOC.

"...l'avinentesa de trobar-nos a Sant Hilari en permetrà aprofundir en la relació entre Verdague i Anton Busquets i Punset, amic i acompanyan de moltes visites a la zona, així com enregistra dor literari d'una època d'aquests territoris. L jornada farà possible també de matisar aprecia cions i aprofundir en la valoració d'aquest aspe te de l'obra de Verdaguer a través de l'intercan entre tots els participants, de les visites a indret verdaguerians o a l'exposició que es prepara (Narcís Figueras i Capdevila).

Les Jornades van començar el 20 de setembr amb una conferència oberta sobre la figura i ob de Verdaguer, a càrrec de Mn. Joan Carreras i Pe estudiós verdaguerià i rector de Tossa de Mar.

L'endemà al matí tres ponències a càrrec d Narcís Garolera *Verdaguer, viatger i excursionis* Llorenç Soldevila *Verdaguer al Montseny* i Jo Vilamala *Verdaguer a les Guilleries.*

A la tarda, visita a Villavecchia, inaugura d'una exposició pròpia i actuació de Josep C

amb un concert memorable sota el títol *Gratitud d'un poble* que més endavant es va enregistrar en CD amb la col·laboració de l'Ajuntament de Sant Hilari.

"L'ARPA DE JACINT VERDAGUER"

Un recorregut musical, amb espectacle audiovisual inclòs, per la vida i obra de Verdaguer, a càrrec de la "Camerata de Cançó Tradicional".

"CONTES EXTRAORDINARIS"

Un espectacle de Titelles Naip, basat en relats de Jacint Verdaguer, per a tots els alumnes d'Infantil i Primària de les escoles de la nostra Vila.

"L'ATLÀNTIDA"

Espectacle audiovisual sobre una de les obres més emblemàtiques de Verdaguer per als alumnes de Secundària i Batxillerat del poble, a càrrec de la Cia. Alexia.

"EL JARDÍ DE LES PARAULES" i "A L'OMBRA DEL CANIGÓ"

A càrrec de Titelles Marduix, per a tots els escolars de Sant Hilari.

"PAISATGES VERDAGUERIANS"

Un excel·lent muntatge audiovisual format per centenars de diapositives amb música i comentaris sobre els llocs més emblemàtics de la faceta més viatgera de Verdaguer.

ACTE DE CLOENDA DE L'ANY VERDAGUER A LES ESCOLES

La primera setmana de juny, la Sala Noble flairava tota de Verdaguer. Totes les escoles van participar activament a les jornades de cloenda. Van comprimir en minuts tot un any de treball, d'esforç i, sobretot, de descobriment de la figura de Verdaguer. No hi ha cap alumne de Sant Hilari que, amb més o menys detall, li sigui desconegut o indiferent el personatge entranyable de mossèn Cinto. Per a mi, sens dubte, l'acte més emotiu de tot aquest Any Verdaguer. Gràcies a tots els alumnes i a tots els professors per la seva implicació, el seu suport i la seva complicitat.

"CONCERT VERDAGUERIÀ"

La coral Nois Alegres va posar punt final a aquest any d'homenatge amb un magnífic concert. Els assistents van poder gaudir tant de les cançons més populars i conegudes del repertori verdaguerià, com d'altres no tan populars però amb el segell inconfusible de Jacint Verdaguer.

Gràcies, doncs, a tots els que heu organitzat algun acte, als que hi heu participat i a tots els que, simplement, hi heu assistit. En definitiva sou vosaltres, amb la vostra col·laboració, els que heu aconseguit un brillant

ANY VERDAGUER A SANT HILARI

Xavier Colon i Auguet
Regidor de Cultura

Resultat de les **eleccions municipals**

25 de maig de 2003

El dia 25 de maig passat, els hilariencs i les hilarienques acudírem a les urnes per escollir aquelles persones que durant quatre anys regiran la vida municipal.
Per primera vegada, i gràcies al fet de superar la xifra de 5.000 habitants, Sant Hilari disposa de 13 regidors, en lloc dels 11 que hi havia fins ara.
Farem una comparació amb els resultats de les darreres eleccions:

	1999		2003	
Núm. electors	3.965		4.052	
Total votants	2.725	(68,73%)	3.006	(74,19%)
Vots en blanc	55		45	
Vots nuls	29		25	

VOTS A CANDIDATURES

PP	199	(7,30%)	PIG	170	(5,66%)
CiU	1.389	(50,59%)	CiU	1.602	(53,29%)
ERC	1.053	(38,64%)	ERC	1.164	(38,72%)

REGIDORS

CiU	6	CiU	8
ERC	5	ERC	5

El veredicte ha estat clar a favor de CiU, que ha obtingut majoria absoluta. Hi ha hagut un 5,64% d'augment de votants, però no s'ha traduït de manera significativa en el suport d'una o altra candidatura, perquè els percentatges ballen entre un 2,30% d'augment de CiU i un 0,08% d'ERC. La formació del Partit Independent de les Guilleries (PIG), no ha obtingut representació.

ERC

PIG

CiU

El nou consistori municipal

NOVES IDEES, MÉS SANT HILARI

És l'hora de celebrar la nostra Festa Major i un any més aprofitem l'oportunitat que se'ns dóna de poder-vos adreçar quatre ratlles per explicar com veiem des de Convergència i Unió el nostre poble i el nostre país.

Aquest any 2003 és un any electoral, que hem iniciat amb les municipals del mes de maig, per les quals hem treballat i els resultats així ho avalen. Voldríem, però, fer-vos cinc cèntims del que han estat.

Convergència i Unió ha obtingut uns excel·lents resultats, ha revalidat la majoria absoluta còmodament. Això vol dir, sens dubte, que la major part dels hilariencs han tornat a escollir el nostre partit, la nostra gent i el nostre programa de govern municipal. Un programa progressista, moderat i nacionalista que, com diu el president Pujol, comporta "fets per a tu, fets per a les persones".

La darrera campanya electoral ha estat molt disputada i hi ha aflorat, per part de l'oposició, una crítica fora de lloc i a remolc de les nostres propostes. Al final, els hilariencs i les hilarienques han optat per un projecte que es fonamenta en realitats concretes i en una manera de treballar que té el bé del poble com a objectiu prioritari.

Convergència i Unió sempre ha treballat de valent per portar a terme els objectius marcats en els programes electorals. I val a dir, que la gran majoria s'han aconseguit. Hem treballat per a millorar els equipaments socials, les infraestructures, l'ensenyament, la sanitat, l'esport, el medi ambient, l'economia, el lleure, etc., és a dir, s'ha treballat per aconseguir cada cop unes cotes més altes de benestar social i econòmic per al nostre poble.

La candidatura que va presentar el nostre partit estava formada per gent jove, amb noves idees, i per gent amb experiència, de manera que s'ha pogut formar un equip de govern equilibrat. Es tracta d'un equip de persones il·lusionades, amb moltes ganes de treballar amb honradesa i de forma racional i moderada, disposat a escoltar i a col·laborar amb la gent i les entitats del nostre poble, dins les possibilitats materials, econòmiques i humanes de l'Ajuntament. Un equip que encapçala el nostre alcalde, Robert Fauria.

Ara, cal que parlem de futur i això vol dir que prelenem situar el nostre poble entre els millors de la comarca i per tant es requereix d'un treball constant per aconseguir-ho.

Però hem de ser sincers; aquestes fites no les aconseguirà ni aquest partit ni cap altre per si sols, sinó que requereix les ganes, l'esforç i la col·laboració de tots els hilariencs que estimen aquest poble.

Aquesta tardor celebrarem les eleccions al Parlament de Catalunya, amb Artur Mas com a candidat a la Presidència de la Generalitat. Es tracta del secretari general de CDC, una persona jove, emprenedora amb moltes ganes de dirigir la tasca al front del govern del nostre país. Tenim un candidat amb un projecte ferm i clar, que implica més autogovern per a Catalunya i que ens porta a la redacció d'un nou Estatut.

CiU té un projecte de país, el país que nosaltres volem: amb un projecte educatiu propi per a fer avançar Catalunya, amb la voluntat de situar-la com a país capdavanter a Europa. Per això ens cal una economia que funcioni, que doni feina a tothom, que innovi i que estigui oberta al món.

Un projecte de país respectuós amb l'entorn, per tal que Catalunya sigui un país de primera fila i que tothom, visqui on visqui, tingui bones oportunitats; i que deixem als nostres fills un entorn natural del que se'n sentin orgullosos.

Volem potenciar les polítiques de progrés social per millorar el benestar, un benestar del qual en participi tota la societat. I, sobretot, vetllarem pel suport a les famílies en tots els seus estadis: en el moment en què es formen, quan decideixen tenir fills i fins que atenen persones grans o amb discapacitació.

En definitiva, volem una Catalunya que continuï sent una nació i que preservi la seva identitat en aquest món global. Pretenem un país de futur, d'emprenedors, un país de benestar, un país tecnològic i modern per a tothom.

Per a tot això us demanem que ens feu confiança i que doneu suport a Convergència i Unió en aquestes properes eleccions autonòmiques.

Per últim, us donem les gràcies de tot cor pel vostre suport i de debò desitgem que passeu una bona festa major en companyia de familiars i amics.

Sant Hilari Sacalm, agost de 2003

ciu
convergència i unió

QUÈ VOLEM SER DE GRANS?

Creiem que el programa de Festa Major és una de les poques publicacions que es llegeix majoritàriament al poble, i que durant dies corre per damunt de les tauletes del menjador, a punt per poder-lo revisar i remirar, una i altra vegada. Tothom espera amb delit la seva arribada a casa per poder veure les fotos, i buscar si hi troba algun familiar o conegut, o bé per llegir algun poema o redacció d'algun escriptor local o, si més no, per saber el que expliquen les diferents entitats o grups, sobretot l'Ajuntament, de les activitats que han dut a terme durant l'any. El que queda clar que s'ha convertit en tot un esdeveniment, ja tradicional, per la Festa Major.

A banda d'això, aconsegueix un caràcter més important quan hom es repassa les diferents publicacions d'anys passats i les va comparant. Sens dubte, és un bon referent per veure l'evolució, no del programa en si, sinó de tot el que passa, el que ha passat, del que s'ha fet o s'ha deixat de fer al nostre poble entre d'altres coses, és clar.

Tot duent a terme aquest exercici comparatiu, pràctica que aconsellem, t'adones que hi ha un munt de coses que no han canviat gairebé gens; d'altres que no han canviat mai, i d'altres que sí que han canviat molt (podríem posar exemples molt clars per a cada cas, però creiem que és cadascú qui ha treure'n les seves pròpies conclusions). Si en fem una lectura acurada i global, ens podem adonar que aquesta evolució del poble amb el pas del temps pot ser un xic enganyosa.

Sí, hem millorat molt la imatge del nostre poble, hem portat a terme un munt de projectes i infraestructures, hem fet un pilot d'activitats diverses, però... hem millorat realment com a poble?

I aquesta va ser la pregunta que ens férem un grup de persones joves del poble, les quals, en no trobar cap resposta positiva, a aquesta i a moltes d'altres, vam intentar posar-hi de la nostra part per a contesta-les i formàrem el PIG (Partit Independent de les Guilleries).

Malauradament, Sant Hilari ha arribat a un punt en què no sap què vol ser de gran. Sant Hilari i la seva gent no tenen clar què volen, ni què necessiten. Sant Hilari està aturat. Canvia, però realment no evoluciona. I de fet no hi ha hagut ningú capaç de donar el tret de sortida cap a un futur millor, amb expectatives reals i positives. Ara podríem caure en l'error fàcil de posar-nos a criticar els nostres governants i els seus actes, com molts de nosaltres fem des de l'oposició, al bar, al carrer, a casa... però, realment tenen ells la culpa de tot? O som la gent de peu, els que deixem que siguin ells qui es carreguin el mort i així poder-nos-en rentar les mans? Realment és fàcil esperar que

Partit Independent de les Guilleries

els altres et facin la feina i si no la fan bé, poder-los criticar enèrgicament i moltes vegades sense escrúpols. (No mal interpretem, no volem defensar els nostres governats, ja que de tots és sabut que són els primers en rentar-se les mans). I així anem.

Res més lluny de la realitat. Dies enrere, La Caixa va fer públic l'Anuari Econòmic 2003 i els esfereïdors resultats ens posaven Sant Hilari com al poble amb l'índex econòmic més baix d'entre les poblacions més grans de mil habitants de tota la província de Girona...

I ens preguntem, altre cop, de qui és culpa? De TOTS.

A Sant Hilari li manca un projecte clar, una direcció, una aspiració real, un voler ser. I això s'aconsegueix amb molt de treball, esforç i sacrifici, i no individual, sinó de conjunt amb totes les part que integren l'estructura social del nostre poble, o sigui, la seva gent. Siguin del costat que siguin, independentment del gremi o ram, estatus econòmic i social, creences,... en definitiva, tota la gent del poble en la seva justa mesura. Però mai no s'aconseguirà amb particularitats, puntualitats sense cap lligam, o bé amb accions sense solta ni volta.

Per això, des del si del PIG, volem fer una crida a totes les persones (ja ho vàrem intentar, precipitadament, durant la campanya electoral) que estiguin o no posades en política, formin part d'associacions o no, que estimin el seu poble, en definitiva tots, que ens unim en l'esforç de tirar endavant Sant Hilari, per tal de fer del nostre poble un POBLE. Però no només en l'àmbit estrictament municipal sinó també, sense oblidar-nos de les nostres Guilleries, dels seus boscos i contrades, rieres i rierols, dolls i fonts i, per descomptat, de la seva fauna.

L'altre dia comentàvem que una de les tradicions que més ens agradava de la Festa Major, era poder despertar-te al matí tot escoltant la cançó de la Trinca sonant pels altaveus del campanar; sí, sí, aquella que diu... "Aquest poble que em contempla..." De fet remarcàvem el tros on la cançó arribava al seu punt àlgid i s'hi podia escoltar la gran frase: "Treu-te la sorde les orelles..." i tots ho fèiem: repreníem la festa i bé la seguíem sense haver-nos aturat.

Per tant, cal que ens traiem la son de les orelles i ens posem en marxa. La gent del PIG ja ho ha fet. Per això ens vam formar, no només per seguir la festa, sinó per treballar amb tots per a tots nosaltres i, en definitiva, per a Sant Hilari.

I per no perdre la tradició, us desitgem bona festa i ens agradaria afegir bon any i fins a un millor reveure...

PIG

Benvolguts hilariencs i hilarienques,

Com cada any, el Programa de Festa Major ens ofereix l'oportunitat d'escriure quatre ratlles. Quatre ratlles que sovint s'aprofiten per fer un balanç, sigui positiu o negatiu, de l'any que hem deixat enrere. Ja sabem que, per a tots, el temps s'escola sense que en siguem plenament conscients i que quan ens arriba aquest programa a les nostres mans, la primera cosa que ens passa pel cap és: "Ja en tenim un altre...".

Per a nosaltres, aquest any també ha passat volant; entre d'altres coses, per tot el trasbals que ha comportat la preparació de la campanya electoral que fins fa poc encara era de plena actualitat. De fet, només han passat tres mesos des que hem acudit a les urnes i, d'aquí a no gaire, ja hi haurem de tornar.

Per no ser diferents, nosaltres, el grup d'ERC, dedicarem aquestes línies a fer una breu reflexió sobre les passades eleccions municipals i, de rebot, de les properes.

Primer de tot, aprofitem, amb més força que mai, per agrair al poble de Sant Hilari, la massiva participació que hi ha hagut a les urnes a diferència d'altres anys. Una participació que, de ben segur, no ha estat fruit de la casualitat, sinó que la nostra feina dels darrers anys i la presentació d'una altra llista, han fet despertar l'interès democràtic i polític de moltes més persones, siguin quin siguin els seus ideals.

Des d'aquí, aprofitem l'ocasió per convidar tots els vilatans i les vilatanes perquè aquesta motivació i participació d'enguany a la cita electoral, no quedi reclosa, surti al carrer i es faci palesa a la vida diària del poble.

En segon lloc, també volem donar les gràcies a tots els votants de la nostra candidatura que, amb el seu vot, han fet una aposta valenta i moderna.

En total, 1.164 hilariencs i hilarienques ens han donat suport i han confiat plenament en el nostre projecte i en la nostra llista, cosa que ens omple d'orgull i que ens empeny amb més energia a continuar treballant per aconseguir el nostre únic objectiu: transformar Sant Hilari, amb els cinc sentits, tal com es mereix.

Aquestes 1.164 persones han demostrat que volen un canvi que avanci cap al progrés i allunyi, d'una vegada, aquesta política obsoleta i anacrònica. Han optat per una altra manera de fer, per una gestió oberta, transparent i honesta, en la qual prevalguin els interessos de tots.

És evident que aquesta gent també s'ha de veure representada al consistori, només així podrem aconseguir que l'Ajuntament sigui un lloc de debat, on hi siguin representades totes les opinions i els diversos punts de vista.

Des dels inicis, la nostra formació ha tingut una línia ascendent a les urnes; una línia que mantindrem i superarem amb escreix, per tal d'arribar a la majoria que volem. Per això, l'endemà de les eleccions, ja vam començar a treballar per tal d'engrescar tota aquella gent a la que no hem sabut arribar.

Presentació de la candidatura

Tot i que algú ho pugui pensar, no estem abatuts ni donem res per perdut; tot al contrari. Continuarem fent una oposició lleial, constructiva i dialogant, però no admetrem ni el joc brut, ni l'especulació, ni la mentida; ni fiscalitzarem la feina mal feta.

Un cop més, el grup d'ERC s'ha ofert al grup de CiU per treballar junts per tal de fer democràtica i oberta la governabilitat del poble. Tenim moltes ganes de treballar. Per això, demanem un canvi d'actitud ja que el nostre interès i el de tots els polítics no ha de ser altre que el de vetllar pel benestar del poble.

No podem seguir quatre anys més fent obres d'aparador, fent propis els projectes privats i deixar de banda el servei social de l'Ajuntament tal com fins ara, mediocre i inoperant. L'actitud de CiU durant l'última legislatura ha ratllat el menyspreu i la ignorància.

És evident que aquest canvi que ha demanat una part important de Sant Hilari també ha quedat dibuixat en el mapa polític català després de les eleccions municipals.

Tot i que no agradi a tothom, estem parlant d'una realitat que no es pot negar. L'ascens d'ERC i d'altres forces polítiques d'esquerra ens han de fer reflexionar, i molt, sobre què és el que realment volem per a Catalunya en els pròxims mandats.

Aquest ascens d'ERC també ens pot beneficiar molt i de prop. La nostra companya, Carme Capdevila, anirà al tercer lloc de la llista a les eleccions per la demarcació de Girona al Parlament. No cal dir que és un orgull, per a nosaltres, que una dona com la Carme, que s'inicià a la política en el grup d'ERC de Sant Hilari, hagi arribat tan lluny gràcies a la seva perseverança i les ganes de treballar que la caracteritzen. Des d'aquí li desitgem molta sort.

I bé, evidentment, no ens acomiadarem sense desitjar-vos una bona Festa Major. A tots ens agrada gaudir de les festes que celebra el poble en aquestes dates.

Però no ens agradaria que oblidéssiu que, dintre d'uns mesos, tindrem unes altres eleccions que seran decisives per al futur de Catalunya i en les que ERC tindrà un paper clau.

Per tant, no ens cansarem de repetir que després d'aquesta Festa Major que se'ns presenta cal que dediqueu un temps a la reflexió política. Una reflexió que ha de ser seriosa, racional i objectiva, que ens ha de servir per no tornar a cometre l'error de deixar la Generalitat en mans dels mateixos. Una reflexió, en definitiva, que faci que cada vot sigui decisiu per tal que s'arribi al canvi que molts esperem.

Us desitgem una bona Festa Major !!

Sant Hilari Sacal
del 28 al 31 d'agost

Festa Major 2003

Actes religiosos

DIJOUS, 28
Tarda, a les 6: Repic de campanes, per anunciar la Festa Major.
Vespre, a 2/4 de 8: Rés de Vespres i Missa.

DIVENDRES, 29
Matí, a les 12: Missa solemne, concelebrada amb els sacerdots veïns. Dirà l'homilia Mn. Ramon Oller, rector de la Cellera i d'Osor. Cantarà la Coral Mixta "Els Nois Alegres".

DISSABTE, 30
Vespre, a les 8: Missa solemnitzada, per pregar per tots els difunts de l'any.

DIUMENGE, 31
Matí: Misses a les 10 i a les 12, la Residència Sant Hilari (ja es dirà l'hora).
Vespre a les 8.

ACTES POPULARS

DIMARTS, 26
Nit a les 10: Actuació del Grup ESCAMPILLEM i DANSAIRES TRADICIONALS. Plaça Verdaguer.

DIMECRES, 27
Nit, a 2/4 d'11: TEATRE al pavelló amb l'obra *"D'oca a oca i tiro perquè em toca"* a càrrec del grup local CIA COM CAL TEATRE.
Nit, a 2/4 d'1: A la carpa jove, Nit de "Sant Fermin conjunt NEOTOKYO amb el TORO MECÀNIC i DJ'S LOCALS "NOIES DE LA RÀDIO".

DIJOUS, 28
Tarda, a 2/4 de 7: PREGÓ de festes des del balcó de la Cooperativa, a càrrec de diferents actors de la sèrie EL COR DE LA CIUTAT.
Seguidament, LLIURAMENT DELS PREMIS del Concurs d'il·lustració per a la portada del Programa de Festa Major, a Can Rovira.
A continuació CERCAVILA per la TUNA DE LA FACULTAT DE FARMÀCIA DE BARCELONA.
Nit, a les 8: PARTIT DE FUTBOL entre el CE Sant Hilari Font Vella i la UE Roses.
Nit, a 2/4 d'11: CORREFOC amb el grup ELS DIABLES DE L'ONYAR i GUILLABLES. Sortida de la plaça Guilleries. Patrocinat per Font Vella.
NOTA: Preguem que no deixin els cotxes aparcats i que tapin les finestres dels habitatges amb cartrons en els carrers següents: St. Benet, Vic, Valls, pl. Jacint Verdaguer, pl. Església, Josep Ximeno, pl. Gravalosa i pl. Josep Moragues.

Nit, a 2/4 de 12: BALL a la plaça Josep Moragues amb el conjunt KUMBES DEL MAMBO.
Nit a les 12: A la carpa jove, NIT DEL ROCK CATALÀ amb actuacions de CATAU, LORIEN i DJ'C LOCAL.

DIVENDRES, 29
Mati, a les 10: TIR AL PLAT (tirada local). Carretera Villavvechia. (Programes a part).
Matí, a 2/4 de 12: CERCAVILA amb els gegants i capgrossos de Sant Hilari, acompanyats pels GRALLERS DE BANYOLES.
En acabar, a la plaça Verdaguer, ESPECTACLE INFANTIL amb el grup FRANSKOKO'S. Patrocinat per Font Selva.
Tarda, a les 4: CAMPIONAT DE BOTIFARRA a la Placeta. (Programes a part).
Tarda, a les 5: CONCERT DE FESTA MAJOR al pavelló, amb l'orquestra LA PRINCIPAL DE LA BISBAL.
Tarda, a les 7: AUDICIÓ DE SARDANES per la COBLA CIUTAT DE GIRONA. A la mitja part, BALL DE GEGANTS (patrocinat per Transports Ricard Moragas i Fills, S.A.). Pl. Verdaguer.
Nit, a les 9: Concentració de colles a la pl. Gravalosa.
Nit, a les 10: SOPAR DE COLLES (pl. Josep Moragues).
Nit, a les 12: GRAN BALL DE FESTA MAJOR amb les orquestres CENTAURO i LA PRINCIPAL DE LA BISBAL al pavelló municipal.

Nit, a les 12: GRAN RUA de les colles cap a la carpa jove amb: COCOANÇA-TAMTUM.
Seguidament NIT JOVE. KILOMBO MANDINGA. FORA DE SEMBRAT. DJ BARTOMEUS (Dj dels 40 principals Barcelona). CANAL OT i MONKEY.

DISSABTE, 30
Matí, a 2/4 de 10: XARANGUES pels carrers de la vila.
A 2/4 de 12: CERCAVILA amb les XARANGUES, GEGANTS i CAPGROSSOS.
Seguidament, a la plaça Jacint Verdaguer ESPECTACLE INFANTIL amb el grup LA SERPENTINA.
Tarda, de 3 a 4: CARREGADA DE CARRETONS a la plaça de Cal Ros i carrer Dr. Morales.
Tarda, a les 5: Sortida del grup musical XAROP DE CANYA.
Tarda, a les 6: Inici de la XXII BAIXADA DE CARRETONS des del pla de les Arenes.
Tarda, a les 7: BALL amb el conjunt TRIFÀSIC i dutxa col·lectiva a la pl. Gravalosa. (Acte patrocinat per Font Vella).
Tarda, a les 7: 3 SARDANES a la plaça General Moragues, amb l'orquestra MARAVELLA.
Nit, a 2/4 d'11: SERENATA per l'orquestra MARAVELLA. Pl. Verdaguer.
Nit, a les 12: GRAN BALL DE FESTA MAJOR, AMB l'orquestra MARAVELLA i el conjunt METROPOL.
Nit, a les 12: A la carpa jove, NIT DE CAP D'ANY. A les 4, les 12 campanades. Amb ESKANDOL PUBLIC, LA SUITE MOSQUITO, DJ'S, LOCALS, EL DJ LLUCIÀ FERRER. A les 7: QUEDAT A ESMORZAR!

DIUMENGE, 31
Mati, a 2/4 de 10: XARANGUES pels carrers de la vila.
Mati, de 2/4 d'11 a la 1: EXHIBICIÓ DE PUNTAIRES, a la plaça Jacint Verdaguer. Acte patrocinat per Pastisseria Masó.
Matí, a les 12: Ball de l'Escuma, a la pl. Josep Moragues, amb el grup SI FA SOL. Patrocinat per INTERMARCHÉ.
Tarda, a 2/4 de 7: Pl. Moragues. FESTIVAL COUNTRY amb THE REVIVAL FACTORY AND THE FARNERS. Durant tota la tarda hi haurà actuacions de robots i mims pels carrers de la vila.
Nit, a les 10: CASTELL DE FOCS ARTIFICIALS per la PIROTÈCNICA TURIS, des del camp de Futbol. (Acte patrocinat per Font D'or).
Seguidament, FI DE FESTA al pavelló amb LA SALSETA DEL POBLE SEC. (Entrada gratuïta).
LES XARANGUES passaran pels carrers i places de la vila el segon i tercer dia de la Festa Major.
Notes: A partir del dia 21 d'agost a les 9 del matí es podran reservar taules per a les sessions de ball al pavelló a les oficines municipals.

Per motius de seguretat, no estarà permès veure els focs artificials des de l'interior del camp de futbol.

Durant els dies 30 i 31 hi haurà una FIRA DE MOSTRES de tradicions populars catalanes, a la pl. Gravalosa, organitzada pel Grup Divulgatiu de Tradicions Populars.

VENDA D'ENTRADES

BALL
6 €
(Tant al Pavelló com a l'Oficina de Turisme)

TEATRE
Anticipada 8 € (a Can Rovira)
Taquilla 10 €

Els organitzadors es reserven el dret de modificar el programa si causes imprevistes ho motivessin.
Organitzen: **REGIDORIES DE CULTURA, JOVENTUT I COMISSIÓ DE FESTES**
Patrocina: **AJUNTAMENT DE SANT HILARI SACALM**
Amb la col·laboració de: **Font Vella SA, Font D'or, Font-Selva, Transports Ricard Moragas i Fills, S.A., ADF, Pastisseria Masó, Jovent de Sant Hilari i Grup Sardanista, Casalxjoveshs, Intermarché, Recuperacions Navarro, Adroher Germans, Electro Stock i CINPA, S.A.**

Resum de l'any

AGOST 2002

- Cada dijous sardanes al llarg del mes a diferents indrets.
- Els dissabtes el CasalxJoves (CxJ) es trasllada a la font del Pic.
- Concert de música tradicional asturiana amb el grup "Mohices", a la sala noble, amb els Amics de la Música (AM).
- Festa dels Quintos, amb sardanes, concert i ball. Elecció de la miss.
- Taller de danses mediterrànies al jardí de can Rovira (CXJ).
- Festa de veïns als carrers Joan Serras i la Piscina.
- Festa major de Santa Maria a la font Picant.
- Exposició *Vitrall pintat i pintures a l'oli*, de Mercè Reverter.
- Diada de recaptació contra el càncer.
- Festa de l'Estiuejant. Visites a diferents llocs del poble, tertúlia i diverses actuacions. Fou distingida la Sra. Enriqueta Sisquella Farriol, perquè fa 69 anys que estiueja a St. Hilari.
- Setmana esportiva, amb la pràctica de diversos esports i bicicletada popular.
- 43 Tallada de Troncs. Amb destral individual guanyà el local Ramon Recasens.
- Astronomia, *Guaita el cel del bosc a Mascarbó*, organitzat per Casa de Cultura (CdC) i Museu Guilleries (MG).
- Exposició de fotografies d'Irene Mir, *ARKHÉ*, a can Rovira.
- Cinema a la fresca, *Amor ciego*, al jardí de can Rovira.
- Inauguració de la plaça del Mil·lenari i del monument a la sardana, obra de Iolanda Triadó.
- XVè Aplec de la Sardana de Sant Hilari-Font Vella a la Placeta. Va rebre l'escut d'or del Grup Sardanista local el compositor de la Catalunya Nord Max Havart. Colles: Ciutat de Girona, St. Jordi i Flama de Farners.
- Exposició d'olis de Joan Mir i de pintures i miniatures d'Antoni Barcelona, a can Rovira.
- Teatre, *La jaula de las locas*, al pavelló, amb Joan Pera i Paco Morán.
- 3x3 de Bàsquet al carrer, amb el CB Sant Hilari.
- Creació d'un nou equip de futbol, *l'Atlètic Guilleries*, a 3a Regional.
- Exposició de flor natural premsada a la Casa de Cultura.
- Amplien el servei de bus entre la costa i l'interior.
- Presentació del primer equip del CE Sant Hilari-Font Vella i partit contra la UE Vic.
- Pregó de la Festa Major amb el Dr. Gonçal Figueras i Figueras.
- Correfoc amb els Diables de l'Onyar.
- 3r sopar de colles a la plaça Moragues.
- Actuacions de grups musicals a la carpa jove de la zona esportiva.
- Gran ball de festa i concert amb les orquestres Maravella, Principal de la Bisbal, Nueva Alaska i Girasol.
- XXI Baixada de carretons.
- Exposició de motos històriques a la Placeta.
- Cloenda de la Festa amb gran castell de focs artificials.
- Butlletí d'informació municipal núm 7.
- Butlletí d'informació d'ERC núm 9.

SETEMBRE DE 2002

- Exposició *Vull ser un nen, vull ser una nena*, sobre els drets de l'infant (CxJ).
- Recital de poesia *Temps de poetes: Antonio Machado, navegante en sueños*, a la sala noble.
- II Fira d'Entitats del poble per diferents carrers i places del centre del poble.

La gent gran escolta el pregó

Inauguració del monument a la Sardana

Des de l'escenari

II Fira d'entitats

Carnaval infantil

La il·lusió dels Reis

Inauguració de la plaça Guilleries

En Robert Fauria, responsable de la comissió d'esports de la Diputació de Girona

- XVIIIa Volada d'Estels per la Pau, al pla del Vent, amb Ça-Calm Exprés (ÇCE).
- Presentació del llibre de fotografies de Salvador Bosch, *Guilleries, terra regalada*, amb textos d'E. Rams i J. Tarrés.
- Jornades Verdaguerianes *Verdaguer al Montseny i a les Guilleries*, a càrrec del Centre d'Estudis Selvatans, el Patronat Eiximenis i l'Ajuntament de St. Hilari. Jornada inaugural a càrrec de Mn. Joan Carreras i Pera.
- Pujada en costa al Pla de les Arenes.
- Taula rodona sobre *Els papers de Salamanca*, encesa d'espelmes i concert de música catalana. Hora Zero. Associació Josep Moragues. Presència del parlamentari Puigcercós, d'ERC.
- Diada Nacional de Catalunya. Ofrena floral d'entitats i diferents actes, amb presència del conseller de la Generalitat Felip Puig, de CiU. Concert amb Santi Vendrell i Pau Ferrer.
- Sortida al centre astronòmic de Sabadell (MG).

  Rutes del patrimoni local, dins la setmana del Patrimoni Cultural Europeu (MG).
- Festa *Torna en Serrallonga*, amb cercavila de colles de ball. Fira barroca, trabucaires, en Serrallonga nou capgròs i actuació teatral de joves locals *El Ball d'en Serrallonga*.
- Aplec a l'ermita de la Mare de Déu de Vallclara.
- Exposició a can Rovira de fotografies del Carnaval de Venècia, de Carles Bonfill.
- Cursa de Sant Hilari Sacalm, organitzada pels Atletes de St. Hilari.
- Bus de la festa per anar a diferents festes majors.
- Acapte de sang a la Casa de Cultura.
- Onada de robatoris a diferents indrets del poble.
- Exposició *Anem a veure llibres*, a la Casa de Cultura.
- Exposició de testos amb plantes remeieres, de gent del poble, a la terrassa del Museu.
- Expedició alpinista al Cho Oyu (8.201 m), amb en Pep Permañé com a integrant.
- V Trobada de puntaires.
- Sortida parroquial cultural a Poblet.
- Mostra d'escultures amb troncs i escorces, de Pere Ripoll al MG.
- Exposició de l'artista Bautista Roca.
- Tercer concurs de guarniment de façanes amb flors.

OCTUBRE 2002

- Neix el Sant Hilari de futbol sala i participa en campionat federat.
- El músic local Miquel Tudela estrena la seva 137 sardana, *Tossa joiosa*.
- Acaba el concurs local de pesca al pantà de Susqueda, amb triomf final d'Àngel Colom.
- Presentació del llibre *Homenatge poètic a Fina Duran, els seus darrers versos i el nostre comiat.*
- Inici del curs de Petits Cantaires i de l'Escola de Música.
- S'inicien diferents cursos organitzats per la CdC i CxJ (balls country, capoeira, tai-xí, i l'art de la comunicació).
- Música tradicional catalana a la plaça Verdaguer.
- X Rally de Sant Hilari de tardor, amb més de 30 inscrits.
- Fira del Bolet, dins la Setmana del Bolet i la Micologia, amb diferents activitats.
- Projecció de les pel·lícules, *Spiderman, Doraemon, Men in black II, 102 dàlmates i Miembro de oro* al cinema Catalunya, organitzada per l'Associació de Pares de Família de St. Hilari (APFSH), Col·legi Sant Josep.
- XIV Festa del Bosc, al prat de la Fàbrega. Diferents actes.
- *L'Arpa de Jacint Verdaguer una vida de poemes i cançons*, amb la Camerata de Cançó Tradicional, al Catalunya.
- Sortida cultural per les rutes de Gaudí, amb la Gent Gran.
- Hora del conte a la biblioteca municipal, la Micra, de Salvat Papasseit.

- Presentació i començament de les classes de l'Escola d'Adults.
- Exposició gràfica sobre Jacint Verdaguer.
- Inici dels cursos de percussió africana, tam-tams, balls d'enve-lat i cuina bàsica. (CxJ).
- Salves d'honor i ofrena floral en el 62è aniversari de l'afusella-ment de Lluís Companys, per ERC.
- Diferents proves de motocròs puntuables pel campionat pro-vincial al circuit dels Cortals.

NOVEMBRE 2002

- Sortida a les fires de Girona amb el bus de la festa (CxJ).
- Exposició de bolets a can Rovira.
- XIV Marxa excursionista *Camins de les Guilleries,* amb 221 parti-cipants (ÇCE).
- L'hora del conte a la biblioteca municipal.
- Exposició *Què pinta la Sida*, per autors de la revista *El Jueves* (CxJ).
- Un grup de joves assisteix al 3r Congrés de la Joventut de Cata-lunya (CxJ).
- El CEIP Guilleries rep el distintiu d'Escola Verda.
- Urbanisme aprova el projecte del complex hoteler rural del grup Serhs, a l'antic camp de tir.
- Creació de la Federació de Comerç de la Seva Interior (botiguers del poble).
- Concert de Santa Cecília, monòleg, *Les quatre estacions,* de Vivaldi.
- Acaba l'open de tennis Sant Hilari amb el triomf de Pere Anfruns (St. Celoni).
- Es canvia el disseny de la revista d'informació municipal núm. 8.
- Castanyada popular a la plaça Gravalosa i als diferents centres escolars del poble.

  Any Verdaguer, *Contes extraordinaris*, amb Titelles Naip, per escolars de C. Infantil.
- Xerrada sobre *Alimentació i càncer,* per la Dra. Montse Salva-chua (AECC).
- Nit Jove al pavelló municipal: vòlei, bàdminton i taller de còctels sense alcohol.
- Dia Internacional per l'eliminació de la violència contra les dones.
- Taller de meteorologia *Les claus del canvi climàtic i el clima a mitja i alta muntanya,* amb el meteoròleg Daniel Ramírez.
- Xerrada sobre *L'art rupestre de Sluguilla Lawaj (Sàhara Occiden-tal), patrimoni de la Humanitat* a càrrec de Joan Escolà.
- Al llarg del mes es projectaren les pel·lícules, *Ice Age, Spirit, El caballero negro, Stuart Little 2, Doraemon i el secret del laberint, Señales, Minority report,* al cinema Catalunya, per l'APFSH.
- 2n Duatló de muntanya de les Guilleries i 1r Duatló infantil (ÇCE).
- Xerrada col·loqui de Pilarín Bayés a la sala noble, organitzat per Gent Gran.
- Diada del soci del Grup Sardanista, amb sardanes, concert i ball. Orquestra Montgrins.
- XX Cross de Sant Hilari, al circuit del Pla de les Arenes. Gil Pardo i Anna Bosch en foren els guanyadors sèniors.
- Aplec a Sant Andreu de Bancells.

DESEMBRE 2002

- Presentació de l'Agenda Llatinoamericana, a can Rovira.
- Dia Mundial de la Sida. Informació i Trivial (CxJ).
- Lliurament de premis del Concurs d'Imatge del CxJ. Premiats Mercè Hortal, M. Pujol i L. Alves, per aquest ordre.
- Racó dels contes a la biblioteca municipal.
- Xerrada informativa sobre la malaltia de Crohn i l'artritis reumatoi-de, Marató TV3 (CdC). Campanya *Mou-te per la Marató,* amb con-certs, campionat de botifarra, futbol de veterans i altres activitats.
- Presentació del llibre *Foc de ponent*, de Lluís Serrano Serrat, per Enric Casasses.
- 25 Anys de l'Escola de Música. Concert *Evelyn Quartet*, sopar i ball. Amics de la Música.
- Assistència al partit Catalunya-Xina (CxJ).
- Butlletí informatiu d'ERC núm 10.

Portada del número 219 de la* Revista de Girona *amb un dossier dedicat a les Guilleries

Sala de les columnes a Susqueda on es presentà el treball de les Guilleries

Alumnes de l'IES visiten el Trueta

Un grup de mares "desmadrades"

Baixada de carretons

Primera pedra de l'IES

La Sra. Enriqueta Cisquella estiuejant de l'any 2002

- Inauguració de l'ampliació del Casal Can Blat, amb la *Sala de la font.*
- Es convoca el 6è Concurs de pessebres.
- Parcs infantil i juvenil de Nadal al pavelló.
- Exposició *El Tercer Món per la pau*, a can Rovira.
- Deixa de publicar-se el setmanari local *Portaveu*, després de 54 números.
- VIa Exposició de Pessebres a can Rovira i a l'església parroquial.
- Caga Tió popular al jardí de can Rovira.
- Sortida cultural al Liceu per a veure l'òpera *Norma* (CdC).
- Festival de Nadal del Sant Josep al Catalunya i diferents cele-bracions nadalenques en els diversos centres escolars.
- Espectacle infantil amb el màgic Raül, a la sala noble, per l'As-sociació de Comerç i també animació infantil amb el grup Gri-pau Blau, patrocinat per la mateixa entitat.
- Teatre per la companyia local amb *El ferrer de tall*, d'Àngel Guimerà.
- Èxit de l'expedició del grup FFF a l'Aconcagua, amb els joves Ferran Rotllan, Pep Vidal, Pep Roura i Pere Obiols.
- Concert dels Petits Cantaires a la sala noble.
- Concert nadalenc amb les corals de Sant Hilari a l'església par-roquial.
- Publicació del butlletí núm 50 del Col·legi Sant Josep.
- Pujada del pessebre a Sant Miquel de les Formigues.
- La coral Amethysta fa un concert de Nadal a l'església.
- Missa del Gall, cantada per la coral Els Nois Alegres.
- Quines organitzades per la Penya Barcelonista, el CB Sant Hila-ri i el CE Sant Hilari-Font Vella.
- Venda de llànties solidàries a la parròquia.

GENER 2003

- Arribada del carter Reial a la sala noble.
- Cavalcada dels Tres Reis pels carrers del poble.
- Lliurament dels premiats en el concurs d'aparadors.
- Foren premiades en el concurs de pessebres les famílies següents: Prat-Bagudach, Mas-Planas, Roura-Miralpeix, Pararе-da-Algilaga i Sastre-Mollfulleda.
- Celebració de la festa dels matrimonis que fan les noces d'or i de plata, organitzada per la parròquia.
- Esquiada a les pistes de Porté Puymorens (CxJ).
- IV Torneig de Reis de tennis taula, CTT St. Hilari.
- Es passen les pel·lícules, *El planeta del tesoro i Muere otro dia, Agente 007,* per l'APFSH, al Catalunya.
- Pàgina del Dominical del *Diari de Girona* dedicada al fotògraf Salvador Bosch, pel seu treball en el món de la postal fotogràfi-ca en color.
- Inici del curs de guitarra clàssica (CxJ).
- Els Nois Alegres canten el Nadal a la Gent Gran.
- Hora del conte a la biblioteca municipal.
- Exposició *El Cucut i el seu ramat*, al Museu.

FEBRER 2002

- El racó dels contes, amb el Centre de Formació Teatral El Galliner.
- Teatre amb l'obra *L'Atlàntida* a càrrec del grup CIA, al Catalunya, per a escolars de secundària del poble.
- Nit Jove amb futbol 2x2 i tennis de taula al pavelló (CxJ).
- La Comissió social de St. Hlari inicia un programa de prevenció de drogodependències a nivell de diferents entitats del poble.
- Sortida cultura de la Gent Gran per una ruta verdegueriana: Fol-gueroles i Rocaprevera.
- Exposició de pintura de Kati Moragas i Anna Moreno.
- Sortida al Teatre Nacional per a veure *El cafè de la Marina,* de Josep Ma. de Sagarra (CdC).
- BTT Guilleries, Marató de muntanya i II BTT escolar a la zona esportiva, organitzat per ÇCE.
- Dijous Llarder, arribada del rei Carnestoltes amb cotxe desca-potable, pregó del Carnaval i botifarra d'ous i vi.
- Butlletí d'informació municipal núm 9.
- Carnaval infantil al pavelló amb *Els grallers del Montgrí*, i el grup *Cavall de cartró*. A la nit rua de Carnaval amb la xaranga *Los labradores.*

- Dimarts de Carnaval, enterrament d'en Carnestoltes amb gresca i botifarra al carrer Rocosa (ÇCE).
- Al cinema Catalunya projecció dels films *Scooby Doo* i *Dragon Hill, la Colina del dragón*, per l'APFSH.
- Teatre amb l'obra *Verdaguerianes* amb el grup de teatre Marduix, per alumnes de primària de les escoles locals.
- Esquiada a Porté Puymorens (CXJ).
- Festa religiosa dels infants batejats durant el 2002 a la parròquia.

MARÇ 2003-07-11

- El racó dels contes, amb l'Escola Teatral El Galliner, a la biblioteca.
- Adhesió de Sant Hilari al Consorci Mediambiental de la Selva.
- Amb motiu del Dia Internacional de la Dona, es fan xerrades sobre el tema *Les dones, i la salut, els seus drets i el món laboral* a la CdC. També es fa el segon Sopar de Dones i festa grossa al pavelló.
- Concentració a la plaça de l'Església en protesta per la guerra d'Iraq.
- Joan Cardona, campió d'esquí de muntanya de Catalunya.
- Exposició *El pastoreig a les Guilleries*, al Museu.
- 165 donants de sang a la Casa de Cultura.
- XXVII Setmana esportivocultural del Col·legi Sant Josep.
- Nova actuació de *Quan les mares es desmadren*, del Sant Josep.
- IV Marxa nocturna *Camins de les Guilleries* amb molta participació (ÇCE).
- Concert a la sala noble amb els Petits Cantaires i la coral Esquitx, de Barcelona.
- Audiovisual sobre l'expedició dels FFF a l'Aconcagua.
- Organitzat pel Moto Club Sant Hilari, campionat social *Osona-Guilleries 2003*.
- Butlletí informatiu d'ERC núms 11-12.
- Projeccció de les pel·lícules *Festival de Mortadelo y Filemón* i *El puding màgic*, al cinema Catalunya (APFSH).
- Exposició de treballs d'estampació i esmalt fets per dones de St. Hilari, a can Rovira.
- Exposició d'escultures de l'artista local Ester Polo, a can Rovira.
- Inici dels cursos d'autoestima, (CdC) i de percussió africana i tam-tams (CxJ).
- Concert trimestral de l'Escola de Música, amb motiu del 25è aniversari a la sala noble.
- Exposició a can Rovira de figures de paper, de Blanca Martín.
- Butlletí d'informació municipal núm 10.

ABRIL 2003

- Consulta popular a la gent sobre la guerra d'Iraq. Gairebé tothom en contra.
- Els Amics de la Música organitzen la 2a Flautada de la província de Girona.
- El racó dels contes, *En Pol al país de les endevinalles*, per la Fundació la Caixa.
- VIIa Exposició de diorames amb temes de Setmana Santa i el Via Crucis Vivient.
- El setmanari *Marxa*, de Vic, dedica dues pàgines a Jordi Planas.
- Presentació de la guia de Sant Hilari, dintre la col·lecció de pobles de la Selva, amb textos d'Àngel Serradesanferm i fotografies de Salvador Bosch.
- VIIè Concurs de Pintura ràpida.
- Via Crucis Vivent de Divendres Sant, pels carrers i places del poble. Molta gent.
- Visites guiades per a seguir el Via Crucis. Fira de productes artesanals.
- Torna a sortir el portaveu.
- Festival de música catalana, amb la cobla Cadaqués i els Nois Alegres (grup sardanista).
- Butlletí informatiu d'ERC núm 13.
- Cantada de caramelles de Pasqua amb les corals Els Nois Alegres i Petits Cantaires.
- Aplec parroquial a Joanet. Celebració religiosa, dinar de germanor i sardanes.
- Nova pàgina web oberta a entitats i empresaris.

Parc infantil de Nadal

En Robert Fauria, alcalde, jurant el seu càrrec

Remullada després de la baixada de carretons

El grup Lorien en l'acte contra el càncer

Carnaval de grans

Alumnes i professors de l'Escola Taller de Turisme

Bàsquet amb cadira de rodes

Anem a veure llibres

- El Departament de Medi Ambient legalitza el circuit de motocròs dels Cortals. ANG presenta recurs.
- Exposició a can Rovira de pintures d'Àngels Estruch.
- Festival *Música i humor contra el càncer* al pavelló per a recaptar fons. Actuació fantàstica d'artistes locals i altres col·laboradors.
- Aplec a Santa Creu d'Horta.
- Inauguració de la plaça Guilleries.
- 100 km BTT per camins de les Guilleries, per Ça Cal Exprés.
- Col·locació de la primera pedra del nou IES de Sant Hilari.
- Gent Gran organitza una sortida a St. Miquel del Fai.
- Cloenda a Bescanó de la campanya *Sardana a l'escola*, amb escolars del Guilleries i el St. Josep.
- Proclamació de tres candidatures a les eleccions municipals de maig; ERC, CiU i PIG (Partit Independent de les Guilleries).
- Celebració del dia de Sant Jordi. Tallers per a secundària, parades de llibres i roses i grup d'animació al pavelló per més menuts. Lliurament dels premis del XXVIIè Concurs de Narració Curta. Guanyen Joan C. Cardona en categoria de grans i Jorgina Busquets en la de mitjans. Hi hagué present el literat Gabriel Janer Manila.
- Col·locació de la primera pedra del Vilar Rural de St. Hilari.
- Segona posició per al CTT St. Hilari a la lliga comarcal d'Osona.
- Edició de la publicació *Trencaclosques* del CEIP Guilleries.

MAIG 2003

- Intensa campanya electoral per a les eleccions municipals.
- Motocròs internacional al circuit dels Cortals, Moto Club.
- Dia de portes obertes al Museu Guilleries amb motiu del Dia Mundial dels Museus.
- II Mostra de Músics a la sala noble. Amics de la Música.
- Cloenda de l'Any Verdaguer per als escolars, amb diferents actes.
- Diferents equips del St. Josep guanyen els provincials del 3X3.
- Exposició de treballs de fi de curs de l'Aula d'Art, a can Rovira.
- Sortida al Palau de la Música (CdC i AM).
- Excursió de la parròquia a la Catalunya Nord.
- Inauguració de la remodelació i ampliació del CAP.
- 25 de maig. Eleccions municipals. En Robert Fauria, de CiU, és l'alcalde. Hi ha 5 regidors d'ERC i 8 de CiU, cap del PIG.
- Curs d'ergonomia i higiene postural (CdC).
- Racó dels contes a la biblioteca. Taller de creps (CXJ).
- El CE Sant Hilari-Font Vella es classifica novè en el retorn a la primera regional.
- L'equip júnior femení del CB Sant Hilari es classifica primer del seu grup.
- Segueixen les exposicions sobre *El pastoreig a les Guilleries* i *Ungüents, ratafia i plantes remeieres* (MG).

JUNY 2003

- Butlletí informatiu d'ERC núms 14-15.
- Dinar de germanor d'alumnes i exalumnes de la llar infantil Les Cent Fonts.
- Xerrada sobre *De les grogues, en parlem*, a càrrec de la psicòloga Eva Masó (CdC).
- Audiovisual *Shisha Pangma, un 8000 al Tibet, tardor de 2002*, a càrrec de Joan Cardona.
- Cinema a la fresca amb el film *Mi gran boda griega*, jardí de can Rovira.
- VI Milla Urbana de St. Hilari a l'entrada de la població. Atletes de ST. Hilari i la col·laboració dels pares dels centres escolars.
- Espectacle infantil amb *Plàstics* a la Placeta.
- *Una exposició de nassos*, amb els treballs dels alumnes de l'Aula d'Art.
- Tastet d'instrument per a totes les edats, Escola Música.
- Edició del butlletí núm 51 del Col·legi Sant Josep.
- VIIIa Trobada de Penyes Barcelonistes de les comarques de Girona i 35è aniversari de la Penya Barcelonista de St. Hilari. Cercavila, esmorzar popular, missa cantada pels Nois Alegres, monòlit, parlaments, sardanes, concert i ball amb la Cobla Cadaqués. Hi assistiren alguns candidats a la presidència del Barça.

- En Lluís Puigdemont, secretari general de Càrites de Girona.
- Inauguració del casal popular *El trabuc*, amb teatre al carrer, sopar popular, cercavila amb Guillables i concert al pavelló.
- *Paisatges de Vedaguer*, per als Amics de la Unesco de Girona.
- Curs de plantes remeieres (CdC i MG)
- La Gent Gran visita Montserrat i Puig-reig.
- Festa major de St. Joan, arribada de la flama del Canigó per encendre els fogarons. Correfoc i estrena oficial dels Guillables, de la localitat. Revetlla popular, sardanes amb la Genisenca, ball a la Sala de la Font.
- *Guilleries Fool Party* a la font del Pic.
- Aplec al santuari de la Mare de Déu del Pedró. Missa, dinar de germanor i sardanes.
- 57è Homenatge a la gent gran.
- Donació de sang, amb 79 donants.
- Constitució del nou consistori municipal. N'és reelegit alcalde Robert Fauria, de CiU.
- Celebracions de fi de curs dels centres escolars locals.
- Joan Mas, campió del torneig de tennis local.
- Acabat el nou polígon industrial de mas Garriga, amb 85.000 m².
- Tradicional aplec a l'ermita del Nen Jesús de Praga.
- Mercat d'Art, des alumnes de l'Aula d'Art.
- Campionat provincial de BTT. Guanyadors, Pep Permañé (MBGili) en contra rellotge, Enric Guinart, categoria elit; Miquel Cullell, sub-23 i en màster-30, Àngel Colom, ambdós de Ça Calm Exprés.
- Presentació de la nova coral jove femenina *Alzeïda*, dirigida per Eva Codinach
- La coral Els Nois Alegres fa un concert amb *Cançons de Verdaguer.*

JULIOL 2003

- Exposició de pintura de Justina Vilà, a can Rovira.
- XXVII Concurs d'il·lustració per a la portada del programa de les Festes.
- Campionat d'estiu de futbol sala al pavelló, CFS St. Hilari.
- Inici de les activitats d'estiu com són casal, casalet i estades esportives, organitzades per l'Ajuntament.
- En Robert Fauria, alcalde, passa a formar part de la Diputació Provincial de Girona.
- Carme Capdevila Palau, membre de l'executiva nacional d'ERC, ocupa el tercer lloc de la llista per a les properes eleccions al Parlament de Catalunya.
- Concentració de motos clàssiques i històriques a la Placeta.
- Sardanes a diferents indrets de la població.
- Festa de Sant Cristòfol, amb missa, benedicció de vehicles, sardanes i ball amb l'Amoga.
- Inici de les bibliopiscines a les instal·lacions municipals.
- Placeta Exprés, per ÇCE.
- Supermercat de teatre de la Selva, al Catalunya, *El Show de Barragan.*
- Mostra fotogràfica *Mirant el Sud, imatges de dos països fascinants*, de Lluís Pallarols.
- Inici dels cursos de graffits, de guitarra clàssica i elèctrica i de brek dance. (CxJ).
- Tram TT al circuit dels Cortals. Moto Club.
- *Mulla't per l'esclerosi múltiple* a les piscines municipals i nit jove.
- Concurs d'imatge del 3x3 de bàsquet, CB St. Hilari.
- Nit jove d'orientació nocturna (CxJ).
- Aplec a l'església de Santa Margarida de Vallors.
- Recollida solidària per San Juan de Limay, de Nicaragua.
- Inici del camp de treball a l'església de Sant Martí de Querós.
- Festa Major de St. Jaume a Sta. Creu d'Horta.
- Concert de jazz a la sala noble amb el grup *Nuages*, Amics Música.
- Exposició conjunta dels museus de Breda, Arbúcies, Viladrau i Sant Hilari al Palau Robert de Barcelona, del 15 de juliol a l'1 de setembre, sota el lema *Entre el Montseny i les Guilleries*. A la inauguració, tast gastronòmic i actuació de Teatre de Guerrilla.
- Concert amb Rosa Badenas i Josep d'Arbós.
- Sur el número 219 de la *Revista de Girona* amb un dossier dedicat a les Guilleries.

Sortida al Teatre Nacional de Catalunya

Lliurament de premis del Concurs Literari amb l'escriptor Gabriel Janer Manila

Inflables a la piscina

"Mirant el Sud", fotografies de Lluís Pallarols

ASSOCIACIÓ
ANT HILARI SACALM
de COMERÇ
al teu costat !

3.000 m² de superfície, amb un servei d'atenció professional i personalitzat al client

Mobles ANDREU
Confeccions ARTOLA
Carnisseria CAN BARNET
Carnisseria CAN CISQUET
Pastisseria MASÓ
A. Fauria RENAULT
Cansaladeria HOMS
Benzinera BP
Bar CHURRY
...ceria PAGESPETIT
CANDY
Botigues ROSSELL
ESPORT-7
Xarcuteria VALLS
Taller de joieria
...QUIM BARDOLET
Can VILAMALA
LA MARIETA
Bar CLUB
Joieria BREIX
...reteria CARDONA
Calçats COMAS
Merceria NOVA
Casa FAURIA
Motos MALET
...i plantes MASÓ
...embotits MASÓ
...J. PALLAROLS
...rreteria CAMO
...ROTLLANT
...COLLSABENA
...MONTSENY

L'**Associació de Comerciants de Sant Hilari** és una associació oberta a tots els establiments del nostre poble. Des d'aquí voldria fer una reflexió i també donar-vos informació de tot el que estem fent i hem aconseguit.

Ja fa tres anys que estem desenvolupant un Pla de Dinamització Comercial, i què vol dir això? Que gràcies a la tasca feta, que ha estat ben feta, hem aconseguit que any darrere any, se'ns anés atorgant un Pla de dinamització des de la Generalitat, que bàsicament consisteix en una sèrie d'accions o programes de reforç del grau de competitivitat dels establiments adherits, per fer front als nous formats de competència apareguts recentment al nostre poble.

En primer terme, se'ns ha establert una comissió de seguiment, a la que hem d'anar explicant les accions que duem a terme, i així ens podem encabir en subvencions de les accions, en alguns casos d'un 50%, i en d'altres fins i tot un 100%.

Les accions subvencionables són totes aquelles que es consideren que comporten un benefici en la millora de la competitivitat dels establiments, tals com senyalització, fidelització de clients, formació, etc, però mai els regals, obsequis o descomptes que donem als nostres clients, d'això se'n fa càrrec directament l'Associació, o sia, els comerços.

L'estratègia o esquema que hem seguit durant aquests tres anys ha estat:

1r any – Reforç de formació dels comerciants i crear una marca de qualitat.

2n any – Targeta de fidelització, senyalització per a tots els comerços o establiments associats i millora de les instal·lacions dels associats amb les primeres reformes subvencionades.

3r any – Reformes subvencionades amb un 20% a fons perdut del 30% dels associats i crèdits tous, formació i consolidació de les accions de fidelització de clients.

Hem aconseguit que l'Ajuntament ens donés suport, i volem agrair-ho, però la tasca l'ha dut a terme l'Associació de Comerciants, i des d'aquí vull reconèixer-los molt especialment el suport tant moral com l'esforç econòmic que han fet els associats. Tot i que encara que no entenem què esperen els altres comerciants o establiments a adherir-s'hi, podem avui confirmar que l'Associació ha crescut en un 25% més d'associats en aquests darrers 2 anys.

L'Associació ha apostat per un Pla de dinamització i no tothom és tan valent. L'esforç, si més no de trobar-nos, de fer reunions de treball per millorar quines accions fem i treballar pel que volem que sigui el nostre poble, encara que només sigui en el sector comercial, és una aportació important, perquè és una part bàsica que dóna vida a Sant Hilari.

Seria molt llarg d'explicar tot el que ha fet l'Associació des dels seus inicis, però sí que us volem donar una pinzellada del que ara mateix tenim al cap, i que són accions que queden per desenvolupar; no les citarem totes, però aquí teniu un avanç:

- Central de compra.
- Un estudi de les necessitats comercials de Sant Hilari.
- Presència a Internet.
- Servei de lliurament a domicili.

Encara queden moltes coses per a fer, i segur que no totes les portades a terme s'han fet bé, però ho hem fet de bona fe i amb il·lusió. Som un sector de la població de Sant Hilari que treballem amb ganes perquè els nostres clients, que sou vosaltres hilariencs i hilarienques, gaudiu de productes de qualitat i d'un bon servei!

Montserrat Pujolràs i Canaleta

Presidenta Associació de Comerciants de Sant Hilari

SERVEIS QUE US OFEREIX L'ASSOCIACIÓ: **Atenció directa al client • Servei a domicili • Pagament en 6 mesos sense interessos • Immillorable qualitat/preu • Servei de crèdit a mida**

ARTICLES: **mobles, carnisseria, xarcuteria, esports, ferreteria, floristeria, calçats, lampisteria, confecció, pastisseria, electrodomèstics, merceria, celler, bar, queviures, agència de viatges, joieria, cereals, granes, articles de regal, llibreria, papereria, benzinera, venda i reparació de cotxes, moda, assegurances, gestoria, bicicletes, motos...**

Bona Festa Major!

festa major SANT HILARI SACALM

El cel de Glasgow

Va demanar una pinta de Guinness freda. El cambrer la hi va servir amb ortodòxia. Va trigar ben bé cinc minuts. Un primer raig matusser va omplir mig got. Des del tamboret, a l'altre costat de barra, el client estrany va poder contemplar com les minúscules bombolles daurades queien, sense pressa ni ordre, cap al cul de vidre. De fons sonaven les noves cançons d'Arb Strap, músics de la terra. Se sentia alliberat, havia deixat moltes coses enrere. En aquell precís instant feia 24 hores que havia trucat a la feina per dir-los que no tornaria mai més. Va esperar a fer la trucada un cop va trepitjar Escòcia; llavors ja seria massa lluny per penedir-se del que estava fent.

Eren les nou del vespre d'un dia especial, que havia començat amb una Girona grisa, com la d'abans. Uns núvols intensos, gruixuts, impedien que la claror solar il·luminés la trama urbana. Es va llevar d'hora per preparar la motxilla. La ressaca contundent va complicar una missió fàcil a priori. No va trigar més de mitja hora i després es va regalar una dutxa, va vestir-se i va fer un glop de cafè fred. "Puaaaagh!". No va tenir temps, però, de fer una última ullada al pis que l'havia acollit els últims quatre anys. Va tancar la porta amb dues voltes de clau. Sabia que ja no es podia fer enrere.

L'aeroport estava ple de *guiris* amb la pell cremada per l'inclement sol mediterrani. Va fer 20 minuts de cua al taulell de Ryanair, on li van facturar la maleta. Embarcaria per la porta 2 i passaria els 45 últims minuts al seu país, bevent una cervesa rere l'altra al bar de la terminal. Va pujar a l'avió mig begut. Sabia que l'alcohol l'ajudaria a dir adéu. Una fotografia aèria desenfocada per culpa dels núvols i l'ordi fermentat seria l'última imatge que retindria de casa seva. Li era igual.

El segon raig de cervesa va acabar d'omplir el got. Es va repetir el descens cadenciós de milers de bombolles i al cap de dos minuts el líquid fosc estava a punt per beure. El glop número u va resultar fantàstic, el número dos, millor. El benestar augmentava a mesura que avançava l'ingesta de líquid negre i, entre glop i glop, aspirava fum d'una cigarreta americana. Encara no s'havia acabat la primera pinta que ja en va demanar una altra. Sabia molt bé què havia vingut a fer a Glasgow. Aquesta vegada, el cambrer li va dedicar unes paraules de cortesia que va poder respondre prou dignament. Fa mesos que no utilitzava el seu anglès regular, però encara conservava prou coneixements per defensar-se amb garanties. "Cheers!". Es va girar i va veure com un avi d'almenys 70 anys aixecava el got mentre li dedicava un fraternal somriure. "Cheers!", va correspondre. Llavors va demanar al cambrer que servís una altra ronda al simpàtic ancià. "La gent de la barriada de Merchant City és molt agradable. Són extravertits amb mesura, sense ser emprenyadors. Al mateix temps, humils i grans bevedors. Combinació difícil. Això diu alguna cosa a favor dels escocesos". Un altre "Cheers!" pronunciat en veu estrident per l'agraït vellet va interrompre la segona copa. Llavors va decidir fotre el camp. "No tinc ganes de parlar amb ningú".

Va enfilar Clyde Street en busca d'un altre temple d'alcohòlics. Va aturar-se davant del Johnny's Public Bar. Un santuari. A dins, un cambrer de rostres quilos oficiava la cerimònia, que només seguien dos clients amb fesomia de bevedors il·lustres. Va demanar una altra Guinness, ben freda. Cantava amb Mike Scott, de The Waterboys. "One forty", va interrompre el cambrer mentre li col·locava la pinta davant dels morros. Va ser incapaç de fer la conversió en euros. A la tercera cervesa, ja s'hi

després el preu. Eren les deu de la nit i el bar estava mig ple. Va esperar que en Bono acabés d'interpretar *One* abans de marxar. Quan va sortir al carrer encara clarejava. Dos borratxos cantaven l'himne del Celtic de camí cap a un altre bar. Ell encara havia de sopar i va escollir una pizzeria que no tancava fins tard, on feien un "haddock and chips" prou bo. En va demanar un plat, que va regar amb una "Foster's" i força vinagre. "We have no Guinness, I'm sorry, Sir", va dir-li la robusta cambrera albina. Mentre menjava, pensava en tot el que havia deixat enrere: la família, els amics, les festes d'estiu, les drogues il·legals, l'Alba. Va demanar una altra cervesa per oblidar una mica més. Havent sopat, va passejar una estona per Buchannan Street. Hi havia molta gent, joves, sobretot. La cervesa corria, enllaunada, com l'aigua. Va trencar per un carrer travesser que el va portar fins a la Modern Gallery of Art, un edifici en forma de temple romà que encara havia de visitar. Tindria temps. Ara anava a la recerca d'una altra barra de pub. No li va costar massa esforços trobar-la. Aquest cop havia triat l'Old Tavern, que estava plena a vessar. No hi cabia un sol escocès més, però ell, estranger, va acceptar el repte. A cops de cul va plantar-se davant del cambrer i, després de cridar-lo vint-i-cinc vegades, va aconseguir que li fes cas.

– One Guinness, please!

– Sorry?

"Au, un escocès torracollons", va pensar.

– One Guin-ness please!

El barman li va dedicar una mirada de menyspreu i va anar cap al sortidor per servir-li la cervesa. Al cap d'uns minuts el foraster borratxo submergia la llengua en un petit mar de suc de malta negrós. "Aaaaah!". Va encendre una cigarreta i va tornar a recordar. A casa havia estat feliç, molt feliç, però necessitava trencar amb el passat. Si no ho feia moriria de patiment. Els bafles del pub escopien amb estil les notes d'una cançó de Radiohead, *A punchup at a wedding*. Va girar la vista cap al local. No hi havia ni una sola taula buida. Vells, joves, no tan vells i no tan joves parlaven en veu alta en un anglès inintel·ligible per a un nouvingut de First Certificate. També reien i bevien i fumaven i tossien. A ell li hauria agradat dur aquest estil de vida.

Va tornar a recordar casa seva. Allà ningú no havia aprovat la seva decisió. Pensaven que s'havia begut l'enteniment. A la feina el van amenaçar quan va comunicar-los que plegava. Li van dir que donarien males referències d'ell. "Patètics!".

Entre pensaments i records va demanar una altra cervesa negra. Eren quarts d'onze. Si s'afanyava a beure encara tindria temps per conèixer un altre pub. Els volia provar tots. Va fer un glop llarg. "N'hi ha cent, de bars, en vull conèixer cent". Unes glopades més i va escurar el vas. Es va aixe-

car i a cops de cul va arribar fins a la porta, mentre en Bob Dylan bramava "Just like a rolling stone!".

A fora, per fi, ja era fosc. Continuava havent-hi molta gent pel carrer. A prop de Central Station va divisar el cartell d'un altre "public bar". Trenta segons més tard ja era dins. Ebri del tot, va mastegar les úniques paraules en anglès que recordava: "one" i "Guinness". Aquest cop el cambrer semblava més amable. Primer raig i cervesa a reposar. Segon raig i cervesa servida. En prendria dues més. Encara no s'havia pres l'última i ja no s'aguantava dret. Queia i perdia el món de vista. "Això és el que em mereixo". Feia pena. El cambrer el va ajudar a sortir del local i va cridar-li un taxi. "Eurohostel! Eurohostel!", escopia l'estranger des del terra, amb el got a la mà. El viatge fins a l'alberg se li va fer etern. "Això és el que em mereixo". El taxista el va acompanyar fins a l'habitació 809. Ell es va adormir.

Intenses fiblades de maldecap el van despertar. Destrossat, va caminar fins al lavabo. Va encendre el fluorescent i es va mirar al mirall. Es feia llàstima. Però era a Glasgow, lluny de tot. Va engegar la dutxa. Vint minuts després, més desvetllat, esmorzava. Va empassar-se un parell de pastilles de paracetamol per parar el cop de la síndrome d'abstinència. Avui tornaria a beure, com la resta dels dies de la seva existència.

Aquesta era l'eutanàsia que havia triat. No era prou valent per un suïcidi ràpid. Només era capaç d'enfrontar-se a una mort menys agressiva. Trigaria mesos, anys, potser, però disposava de diners suficients. Cerveses a 1,40 lliures donaven per molt. L'Alba, la noia que va veure morir, l'observaria, des del cel de Glasgow, amb cara de llàstima. Potser el perdonaria.

Eren les onze del matí. Va entrar a l'OIeary's Celtic House i va asseure's en un tamboret de fusta massissa. "One Guinnes, please". Un primer raig sublim, un segon raig perfecte. Davant seu, una pinta de Guinness negra com el carbó, amb menys d'un dit d'espessa escuma. Va agafar el got amb la mà dreta. "Cheers!".

Pep Taberner. *Periodista*

AULA D'ART MUNICIPAL

L'EDUCACIÓ ARTÍSTICA ja fa temps que va cobrir una etapa que a molts ens va resultar fatal: abans només es pretenia cultivar els talents excepcionals, que només es donen esporàdicament. Els altres, la resta de la societat, restaven incapaços d'apropar-se a ells i ni tan sols de comprendre'ls.

Avui l'educació es generalitza i és a l'abast de tothom: l'educació permanent és una aspiració de la nostra societat. Així l'educació artística, en els darrers anys, ha viscut una eclosió molt forta i ja no és, o no hauria de ser, una educació elitista o de luxe com fins ara era considerada. L'art, així ho pensem, és, abans de tot, un llenguatge que ens serveix per comunicar-nos, però encara estem lluny d'assolir el paper important que li pertoca. Encara es creu que l'art a les escoles no ha d'interferir ni prendre espai a les matèries pensades com essencials. Sí que en l'etapa infantil, s'accepta que els xics facin "ninots" o que "pintin" i que l'art formi part de la seva educació natural. Durant aquesta etapa de l'educació, aquest món màgic de la creació d'imatges ocupa un espai molt important. A poc a poc va desapareixent de la nostra educació i formació i resta com una matèria no essencial i pel tractament que té, més que un luxe, sembla que sigui un pes feixuc que hem de portar en la resta de la nostra educació. L'Aula d'Art vol complir amb aquesta filosofia: posar a l'abast de tothom la possibilitat d'educar-se en l'art.

Sovint considerem l'Art com una cosa allunyada de la vida quotidiana. Com un concepte dels erudits i els potentats per parlar d'articles de luxe, de la compra d'objectes molt cars per guarnir un estil de vida inabastable per a la majoria de la gent. Per això aquí no vull parlar d'Art, sinó de "coses ben fetes".

No cal tenir cap coneixement artístic per saber si una cosa està ben feta, n'hi ha prou amb el sentit comú i aquest no hauria de ser cap luxe.

Tothom sap distingir quan un aparell funciona, quan una eina és adequada, quan un menjar és bo, quan un arbre és bonic, quan algú és atractiu, quan un s'ho passa bé amb la seva feina.

Però massa sovint, potser per cansament o manca de temps, valorem les coses només pel seu preu, per allò que costen, oblidant que les millors coses de la vida no poden

Kati Moragues i Anna Moreno exposaren els seus treballs a Can Rovira

comprar-se: sortosament, no tenen preu. I, si per un cas, aconseguim posar-n'hi "el precio del bollo le amarga al bollo su sabor", perden la seva gràcia. De la mateixa manera que la indemnització d' una assegurança mai pot substituir el que s'ha perdut.

El preu, en la majoria dels casos, només serveix per pagar el material i les hores i, potser, el prestigi de l'autor o el fabricant, però mai garanteix la qualitat del que es compra.

La qualitat i la bellesa sempre són un valor afegit, el fruit de l'amor per l'obra. El reflex del goig en la seva elaboració.

Difícilment pot tenir més valor que el seu preu una cosa que ha estat feta únicament per ser venuda i que, amb la venda, esgota la seva funció: només és diner.

En canvi, el goig, l'admiració, el patiment o la sorpresa davant la vida, per part de l'autor, es comunica en la seva obra cap als altres, que gaudeixen, s'admiren, pateixen o es sorprenen com ho ha fet ell.

Qualsevol és capaç d'analitzar ja que (no cal ser artista), si el que l'envolta o fa un mateix és fruit de la satisfacció o, només, perquè li paguen.

No el "que es fa" sinó "com es fa" és el valor que volem comunicar a l'Aula d'Art de Sant Hilari, intentar, si pot ser, fer-ho amb una mica més de goig del que exigeix la paga.

Si ens en sortim, o no, sou vosaltres qui heu de valorar-ho. També, si en la societat en què vivim, encara val la pena fer aquesta funció.

Josep Nogu

Ah! cal posar-hi nasses. Aquí una important representació dels alumnes de l'Aula el dia de la inauguració de l'exposició de fi de curs. Exposició amb quasi una setantena d'obres exposades de tècniques ben variades: oli, aquarel·la, carbonet, pastel, collage, pintura plàstica. Tots hem d'estar ben contents d'aquesta exposició, la més important en tema artístic del nostre poble. L'Exposició de Fi de Curs va ser un somni, i quin somni! Somnis com aquests fan gran un poble.

dia de la pau al CEIP GUILLERIES

no a la guerra

El dia 10 d'abril ens proposàrem, a l'escola, fer una aturada de 2 hores en contra de la guerra, però nosaltres vam decidir que dedicaríem aquest temps a fer activitats per la Pau.

Vam demanar a tots els alumnes de l'escola que vinguessin vestits amb una samarreta o jersei de color blanc, després també ens vam pintar les mans.

Els de sisè vam llegir un manifest mentre tots els alumnes de l'escola formàvem la paraula PAU i vam cantar la cançó de Lluís Llach *Cançó sense nom.*

Més tard vam baixar a la pista i cada curs cantà una estrofa de la cançó *Tots els nens del meu carrer.*

MANIFEST LLEGIT PELS ALUMNES DE SISÈ

Avui ens trobem tots plegats petits i grans al pati de l'escola, vestits de color blanc i amb les mans pintades de blanc com a símbol de Pau per dir ben fort que volem el món en PAU.

Des de sempre hi ha hagut guerres entre les persones. Els que manen s'empesquen un motiu o altre per engrescar els homes a fer-se soldats i lluitar contra altres soldats, matar i destruir.

TOTS ELS NENS DEL MEU CARRER

Tots els nens del meu carrer
volen jocs, volen somriure:
tots els nens del meu carrer
volen créixer i viure bé.
Un company per fer tabola,
una casa i una escola.
Tots els nens del meu carrer
volen créixer i viure bé!

Tots els nens de la ciutat
volen pares ben alegres
Tots els nens de la ciutat
volen pau i germandat.
Si la pau sempre fa falta
ho direm amb veu ben alta!
Tots els nens de la ciutat
volen pau i germandat.

Cada nen del meu país
obre els ulls amb esperança:
cada nen del meu país
té el desig de ser feliç!
I que es pugui fer una vida
cadascú a la seva mida.
Cada nen del meu país
té el desig de ser feliç.

Tots els nens cantem cançons
perquè els homes ens escoltin:
tots els nens cantem cançons
perquè els homes siguin bons.
Si cantant el pit s'eixampla
també el cor es fa més ample.
Tots els nens cantem cançons
perquè els homes siguin bons.

Tots els nens del meu carrer
volen jocs, volen somriure:
tots els nens del meu carrer
volen créixer i viure bé.
Un company per fer tabola,
una casa i una escola.
Tots els nens del meu carrer
volen créixer i viure bé!

La Guerra no és mai una solució. Sobre les bombes no es pot edificar ni cap convivència, ni cap democràcia, ni cap futur.

S'aplica la llei del més fort: no es pot dialogar, es vol trepitjar el més dèbil.

Ni Bush ni Aznar deuen haver anat a una escola com la nostra, on els conflictes se solucionen parlant, on encara que ens barallem sabem fer les paus, on sabem fer assemblees per arribar a acords...

Per construir la pau és necessari eliminar les injustícies, no dividir el món en bons i dolents.

No volem entrar en aquesta cultura de la violència que suposa que la vida dels altres és menys important que la nostra, no volem un món en el que la justícia es transforma en venjança.

En la guerra es vulneren tots els Drets Humans.

Volem un altre món en clau de pau, drets humans, justícia i dignitat.

Ho hem dit ben clar, ben senzill, ben nostre i fem nostres les paraules del poeta.

"Que el dolor no ens sigui indiferent...
Que el que és injust no ens sigui indiferent...
Que el futur no ens sigui indiferent...
Que la guerra no ens sigui indiferent..."

VII TROBADA DE COLLES CICLISTES SANT HILARI SACALM 2-3-2003

RUTA: Sant Hilari Sacalm - Pla de les Arenes - La Fàbrega - Moragas - Casa Nova de la Fàbrega - La Torre d'en Barraca - Riudecós - Joanet. **Aprox: 22 km.**

El calendari escolar a debat

Pares i mestres hi diuen la seva

Cada curs surgeix el debat sobre el calendari escolar i sobre la conveniència o no que les vacances d'estiu dels escolars s'allarguin des de Sant Joan fins a mig setembre. Enguany, a més, s'hi ha introduït un nou element a partir de la difusió del popularment conegut *Informe Cardús* sobre la conciliació dels horaris escolars, laborals i familiars. La durada de la jornada lectiva, la distribució de les hores extraescolars i els períodes de formació permanent dels mestres són algunes qüestions que hem volgut afrontar a la nostra enquesta, plantejant per igual a pares i mestres les mateixes preguntes.

Nombre d'entrevistats: 194 mestres i 194 pares.

Període de realització de l'enquesta: desembre 2002 - gener 2003.

Univers: mestres i pares de les escoles Vedruna d'Arbúcies, Girona, Malgrat de Mar, Palamós, Palafrugell, Puigcerdà, Ripoll, Sant Hilari i Tordera.

Característiques:
- Els mestres enquestats abarquen des dels de llar d'infants fins als de batxillerat; igualment els pares han estat escollits a l'atzar tot procurant que hi hagi representació de totes les etapes educatives.
- L'enquesta ha estat totalment anònima.

Objectius:
- Treure a debat un tema d'actualitat que, sovint, té molta presència als mitjans de comunicació.
- Realitzant les mateixes preguntes, poder establir comparacions entre el que opinen els mestres i el que opinen els pares.

L'HORARI ESCOLAR PAÍS PER PAÍS

PAÍS	HORARI ESCOLAR	HORES DE CLASSE DIÀRIES	DIES DE VACANCES PER CURS
Alemanya	De 7.30 o 8.30 a 11.30 o 12.30 (de dilluns a divendres o de dilluns a dissabte)	4	58-116
Àustria	De 7 a 11.30 o 11.45 o de 8 a 12.30 o 12.45 (de dilluns a divendres)	4.30/4.45	101
Bèlgica	De 8.30 a 12 i de 13.30 a 15.45 (dilluns, dimarts, dijous i divendres). De 8.30 a 12 (dimecres)	6.15 (1)	110-112
Dinamarca	De 8 o 9 a 14 o 15 (de dilluns a divendres)	6	94
Espanya	De 9 o 10 a 12 o 13 i de 14 o 15 a 16 o 17 (de dilluns a divendres)	5(2)	103-104
Finlàndia	De 8 a 13 o 16 (de dilluns a divendres)	5	99-107
França	De 8.30 a 11.30 i de 13.30 a 16.30 (dilluns, dimarts, dijous i divendres). De 8.30 a 11.30 (dissabtes)	6(3)	112
Grècia	De 8.15 a 13.30 o de 14 a 19 (de dilluns a divendres)	5	105
Holanda	De 8.45 a 12 i de 13.15 a 15.30 (dilluns, dimarts, dijous i divendres). De 8.45 a 12	5.30(4)	94
Irlanda	De 9 a 11.45 i de 12.30 a 14.40 (de dilluns a divendres)	4.55	104
Islàndia	De 8 o 9 a 12 i de 13 a 16 o 17 o de 9 a 14.30 (de dilluns a divendres)	5/5.30	101-113
Itàlia	De 8.30 a 13 (6 dies a la setmana), de 8.30 a 16.30 (5 dies amb obligació de dinar a l'escola) o bé de 8.30 a 12.30 (5/6 dies a la setmana amb classes a la setmana 1, 2 o 3 dies)	4.30 (6 dies) 8 (5 dies)(5)	116
Luxemburg	De 8 a 11.45 i de 14 a 15.45 (dilluns, dimecres i divendres) i de 8 a 11.45 (dimarts, dijous i dissabte)	5.30 (3 dies) 3.45 (3 dies)	115
Noruega	De 8 o 9 a 14 o 15 (de dilluns a divendres)	6	95
Portugal	De 9 a 12 i de 14 a 16 (de dilluns a divendres) o de 8 a 13 (de dilluns a divendres) o de 13.15 a 18.15 (de dilluns a divendres)	5	129
Regne Unit	De 9 a 12 i de 13 a 15.30 (de dilluns a divendres)	5.30	94
Suècia	De 8 a 13.30 o 15.30 (de dilluns a divendres)	5.30/7.30	117

NOTES
1. Els dimecres només fan les 3 hores i mitja del matí.
2. Els centres concertats fan 6 hores diàries.
3. A més, els dissabtes fan 3 hores.
4. Els dimecres només fan les tres hores i quart del matí.
5. Inclòs el temps de dinar, que és obligatori de fer a l'escola.

DIES DE VACANCES ESCOLARS

	TARDOR	NADAL	CARNESTOLTES	SETMANA SANTA	3ER TRIMESTRE	ESTIU	FESTES NACIONALS I LOCALS
Alemanya	5-12	5-14	0-12	6-16	0-10	42	0-10
Àustria	–	14	7	7	4	63	6
Bèlgica	7	14	7	14	0-2	63	5
Dinamarca	7	14	7	7	5	49	5
Espanya	–	14	2-3	7	–	77	7
Finlàndia	1-7	14	7	4	–	70	3-5
França	7	14	14	14	–	63	Alguns
Grècia	–	14	–	14	–	70	7
Holanda	7	14	–	14	7	42	10
Irlanda	7	14	Alguns	8	7	63	5
Islàndia	0-2	14	0-5	7-11	–	77	3-4
Itàlia	–	14	2	4	–	91	5
Luxemburg	7	14	7	14	7	63	3
Noruega	7	14	7	3	–	56	8
Portugal	7	14	7	14	–	77	3-5
Regne Unit	7	14	7	14	7	42	3
Suècia	7	21	7	7	–	70	5

Els mestres fan massa dies de vacances?

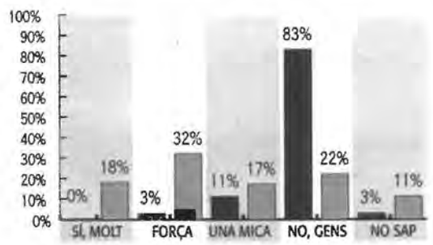

Caldria fer els mateixos dies de vacances però repartint-los de manera diferent al llarg del curs?

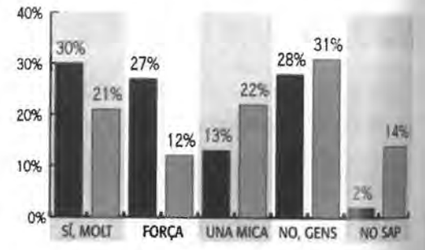

Els escolars fan massa dies de vacances?

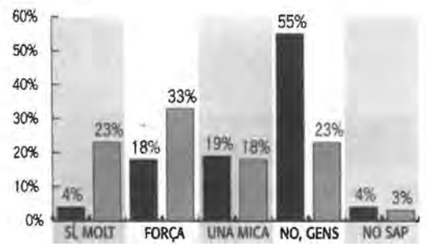

Caldria retallar el període de vacances d'estiu?

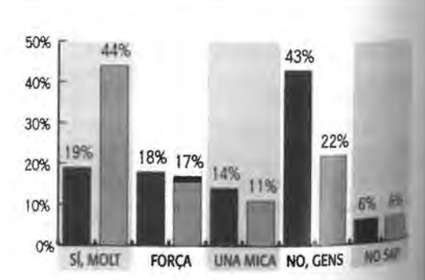

L'horari escolar de jornada partida s'hauria de modificar?

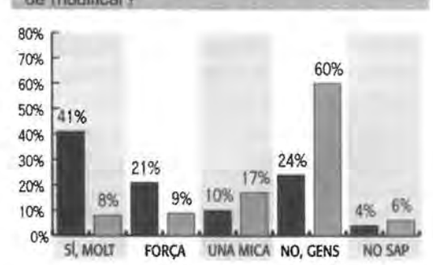

Els mestres necessiten els períodes de vacances per a la seva formació permanent?

Mestres Pares

Els escolars passen massa hores a classe (estudis reglats, extraescolars i classes particulars)?

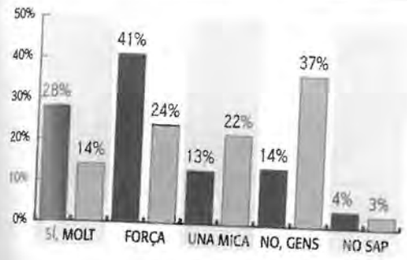

Caldria conciliar l'horari escolar amb el familiar i el laboral?

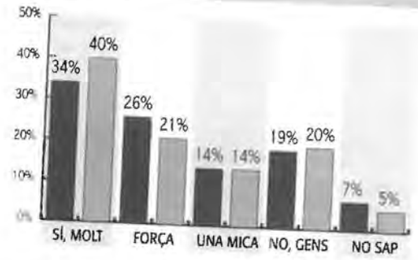

Fer un horari intensiu (de 8 a 2) afavoriria el rendiment escolar?

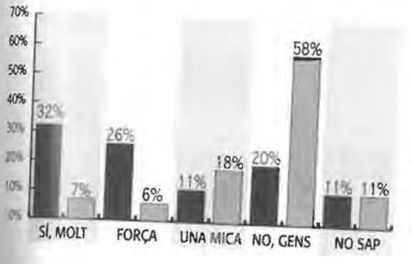

Al llarg de l'estiu, els centres escolars haurien de restar oberts i fer activitats de casal d'estiu?

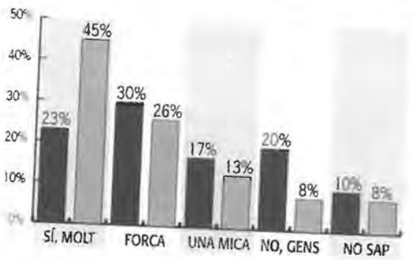

Les escoles haurien d'estar obertes més hores al dia i més mesos a l'any que ara?

COMENTARI

El nombre total de dies de vacances. El resultat és aclaparador. Quan als mestres se'ns pregunta si fem excessius dies de vacances, una immensa majoria afirmen que no, que el nombre de dies festius és l'adequat. Les xifres parlen per elles mateixes: un 94% de mestres està d'acord en dir que el període de vacances és el correcte. En canvi, el punt de vista dels pares és força diferent: la meitat dels pares estan o totalment d'acord o bastant d'acord que els mestres fem massa dies de festa. Només un 22% està d'acord amb l'opinió majoritària defensada pels mestres.

El repartiment de les hores i els dies de classe. Aquí tampoc no hi ha excessiva coincidència entre el punt de vista dels mestres i el dels pares. Una majoria qualificada de mestres propugnen canviar l'horari partit actual i fer una jornada intensiva de matins que permetria dedicar les tardes a altres activitats més de caire lúdic, recreatiu o esportiu; per contra, els pares ja veuen bé l'actual jornada de matins i tardes. En aquest punt, però, cal destacar una coincidència prou significativa: la que fa referència a la proposta de repartir les vacances tot fent una setmana durant la tardor i una altra per Carnestoltes. Tot i que molta gent coincideix que les vacances d'estiu són llargues, una majoria de mestres i pares no estan massa d'acord en fer aquestes dues setmanes a mig curs. Segurament, la falta d'informació sobre què s'oferirà com a alternativa als pares i què és el que tocarà fer als mestres fa que les opinions siguin molt repartides.

L'horari escolar i l'horari laboral. Un dels apartats de major coincidència i un dels temes "estrella" d'aquests últims temps, arran de l'aparició del popularment conegut *Informe Cardús*. Mestres i pares creuen que ha de ser possible la

conciliació d'ambdós horaris. Possiblement, però, ambdós col·lectius no tenim la fórmula màgica que doni la solució a aquest problema i sigui l'administració pública la que ens hagi d'oferir respostes.

Escoles d'estiu. Es detecta un lleuger escepticisme per part del professorat, amb opinions molt repartides sobre la conveniència d'oferir casals d'estiu durant els mesos de juliol i agost. Una anàlisi més detallada a escola per escola, ens faria, donar que depèn molt de l'experiència que cadascú en té; mentre que els centres amb tradició de fer cursos d'estiu valoren molt positivament continuar fent-los, els centres sense tradició o bé que han deixat d'oferir-ne ten-

Juguen els pares i les mares a Joanet

deixen més a creure que l'escola ha d'estar tancada els mesos d'estiu. Els pares, per la seva banda, demanen amb molta força una bona oferta estiuenca que permeti el lleure i la formació dels seus fills també durant les vacances.

No toquem les hores del migdia. Un altre punt de l'*Informe Cardús* suggeria que calia reduir l'hora de dinar del migdia, fer un dinar més lleuger i, en canvi, esmorzar millor i convertir el sopar en el veritable gran àpat del dia, no només en el sentit del que es pugui menjar sinó per ser el moment en què les famílies s'haurien de reunir juntes a taula després de la jornada laboral. Potser pel fet que els centres concertats no acabem les classes a les 12 sinó a la 1 o potser per altres motius que se'ns escapen, pares i mestres estem d'acord que, en cas que la jornada continuï sent partida, la franja de descans del migdia ha de seguir igual.

Per la convivència i a favor d'una escola adaptada al medi. La part final de l'enquesta mostra un acord total de pares i mestres. Tots coincidim que un major nombre d'hores de convivència familiar augmentaria el nivell educatiu i de formació dels escolars i, igualment, hi ha entesa quan es considera que l'escola ha d'estar adaptada al medi on es troba i ha de tenir en compte el clima i els hàbits socials i laborals dels que formen part de la comunitat educativa.

Revista educativa *Vedruna ítem*

Testimoniatge d'unes mares i pares agraïts

Benvolgudes mestres del CEI "Les Cent Fonts"

Hem arribat al final d'una etapa de l'educació dels nostres fills i de les nostres filles. Sovint donem més importància al batxillerat o als estudis universitaris, que a l'educació infantil, fins al punt de qualificar-la popularment com a "guarderia". Nosaltres sabem, però, que aquest qualificatiu és injust. Sabem que l'educació en aquesta etapa, que ara acaba la nostra mainada, és de vital importància. Tenim molt clar que és durant aquests anys, quan es formen veritablement els fonaments de tot allò que esdevindrà en el futur, tant a nivell personal com a nivell formatiu. I encara tenim més clar que al darrere d'aquesta educació hi ha una tasca diària, dura i moltes vegades poc reconeguda, d'un col·lectiu de professores que dediquen una part important de la seva vida a la formació dels nostres fills i de les nostres filles. A totes elles els volem fer arribar el nostre agraïment i la nostra admiració.

El curs vinent hi haurà canvi d'etapa i canvi de centre. Estem convençuts que els nostres fills i filles s'adaptaran a la nova situació, perquè durant aquest període llarg de 5-6 anys hi ha hagut un treball ferm, decidit i constant. Un treball diari, sense concessions i sense fissures. Un treball que heu dut a terme com a tutores d'aquells que més estimem, sense demanar res a canvi.

És per això que volem manifestar-vos el nostre agraïment i la nostra estima més sincers. Volem també animar-vos perquè any rere any continueu desenvolupant aquesta magnífica i impagable tasca que heu escollit.

La mainada de Sant Hilari i tot el poble us ho agrairan.

Gràcies per tot, de tot cor.

Les mares i els pares del CEI "Les Cent Fonts". Curs 02/03

UN! DOS! TRES!... ISARDS!

Un any més, el Club Bàsquet ha tancat la temporada. Sens dubte, ha estat un període intens i ple d'activitat. El volum de la tasca desenvolupada per tots els membres del Club ha estat considerable i molt important per afrontar la temporada vinent en bones condicions.

Vam obrir un període de competició amb onze equips en joc (unes 120 persones), essent molt conscients de la feina i el compromís que aquest fet comportava, i no ha anat gens malament. Hem tingut l'oportunitat de tenir equips en totes les categories, masculines i femenines, i això és imprescindible per poder crear una línia de continuïtat dins aquest món esportiu.

A principi de temporada vam proposar-nos un objectiu amb un caràcter educatiu molt marcat; el nostre propòsit era formar jugadors que, per davant de tot, fossin persones i penso que hem treballat de valent per a fer-ho (sovint és difícil separar el guanyar o el perdre de l'esport i, en especial, de la competició). Hem intentat que, per damunt de tot, els nois i les noies trobessin en el bàsquet una forma de passar-s'ho bé; una manera de fer salut; una oportunitat per evolucionar com a persones en un ambient sa.

Equip Júnior femení
– campió de la seva categoria a la temporada 2002-2003 –

Si bé és cert que un dels objectius és que els/les jugadors/es, entrenadors/es, pares i mares s'ho passin bé, també és veritat que el bàsquet, com tot l'esport que es practica a escala de competició, requereix d'un compromís per part de totes les persones implicades, directament o indirectament. A vegades cal repartir el pes perquè la càrrega resulti més lleugera.

D'aquí a no res, comencem de nou una altra temporada, intentant mantenir el mateix nombre d'equips que en l'anterior i la mateixa il·lusió de quan vam començar. Ens iniciem amb un gran projecte, el Campionat Transversal de Bàsquet; un projecte de gran envergadura que necessitarà de la col·laboració de totes les persones implicades en el nostre club. Esperem la vostra participació en aquest esdeveniment, que tindrà lloc el primer cap de setmana de setembre, i en la resta d'esdeveniments que es puguin succeir al llarg del període de competició.

A tots els que heu donat suport a la nostra entitat, moltes gràcies. A tots aquells que vulgueu practicar i aprendre a passar-s'ho bé fent esport, compteu amb nosaltres. A totes les persones que gaudeixen de l'esport, a l'àmbit que sigui, ànims i endavant. A tothom, molt bona Festa Major!

Un! Dos! Tres!... ISARDS!

LA TERTÚLIA DE LA PLAÇA

Cada diumenge al matí, i des de fa temps, ens trobàvem a la plaça de l'Església.

Primer només érem dos i a estones s'hi afegia algun botiguer amb poca feina i també algun feligrès quan sortia de missa.

Parlàvem una mica de tot i anàvem canviant la nostra posició buscant el sol o l'ombra segons l'època de l'any. Més tard vam ampliar el territori amb la remodelada plaça de Baix.

Amb el temps, el grup s'ha fet més nombrós i ara, entre fixos i eventuals, hem arribat a ser uns quants més. Últimament s'hi han afegit nous elements que són primeres espases en conya marinera i que han millorat la conversa que potser havia decaigut un xic.

Parlem poc de política, no gaire de futbol i menys les darreres temporades, ho repassem una mica tot i, naturalment, parlem de dones, sempre amb el màxim respecte.

Uns diuen que fa temps que no, altres que de tant en tant fan una revifalla escarransida i la resta presumeixen d'estar en plena vigència per a més *inri* dels altres, però ja sabem que es fan moltes coses de llengua, amb perdó.

La tertúlia és oberta a tothom i només demanem estar ben informat, saber fotre's una mica d'un mateix i força dels altres i no explicar més d'una vegada els acudits ni la història de la "mili", encara que sigui veritat.

Aquestes places són poc transitades, principalment a

l'hivern. Si no fos per la gent que va o ve de missa, les festes d'aniversari o els batejos que, per cert, aquest hivern en van fer un en què van tirar "bataiaies", una altra tradició que també hem perdut, no tindrien gaire vida.

Reivindiquem la tertúlia a la plaça tal com havia sigut anys enrere. Fa uns diumenges, per a més reivindicació, i també com a protesta per la manca de bars, vam fer córrer els bancs, vam posar-hi una taula i férem el vermut al bell mig de la plaça de l'Església; naturalment, amb el permís de l'autoritat.

Tal com he dit és una tertúlia oberta i si algú en vol més informació que la demani a can Joan Ridaura.

A tots els 120 socis del nostre club i als que encara no ho són, ens agradaria que aquest petit escrit servís, tan sols, per una cosa: ENGRESCAR-VOS.

Sembla que les jugadores femenines ja han iniciat aquest camí, ja que en el curt període d'un any el número de dones que habitualment practiquen el nostre esport s'ha doblat i tot sembla indicar que aquest creixement no s'aturarà.

Els homes estaven estancats des de fa uns quants anys, però amb l'arribada de joves jugadors, han agafat embranzida i es proposen animar tothom a donar cops de raqueta. A la pilota, és clar.

La mainada també respon i cada any uns 20 nens i nenes participen en cursets i campionats. Això assegura la continuïtat del nostre club.

Per fer-vos cinc cèntims de les qualitats del tennis us direm que és un esport per a totes les edats. El nostre jugador més jove té 6 anys i el més gran passa dels 70. En ser un esport individual només cal posar-se d'acord amb una persona. Es pot jugar a qualsevol hora. Sempre trobareu jugadors del vostre nivell. Si no sabeu amb qui jugar, apunteu-vos als campionats i podreu fer partits amb molta gent. El tennis és saludable, però, sobretot, és molt divertit. A més, a Sant Hilari gaudim de pistes municipals, això fa que els preus siguin molt assequibles, tant de lloguer de pista com de quota de soci. Informeu-vos-en.

El nostre club està obert a tothom i només demanem esportivitat i companyonia.

Per acabar, hem de manifestar que, si bé el futur és esperonador, tenim greus problemes per encabir tota la gent que vol practicar el tennis. Les instal·lacions actuals són insuficients. La majoria de persones el practiquen en acabar la jornada laboral o els caps de setmana i aquesta concentració fa que molta gent trobi les pistes ocupades. En aquest escrit, trobareu un quadre només dels partits oficials, no estan inclosos els amistosos, i us podreu fer una idea de la saturació existent.

El projecte de la nova piscina coberta es preveu construir-la en els terrenys que actualment ocupen les pistes de tennis, per tant, s'hauran de fer noves pistes. És, doncs, el moment de demanar a l'Ajuntament que tingui en compte les nostres necessitats. Tots sabem que els recursos municipals són limitats, però també sabem que unes instal·lacions de què n'han de gaudir els hilariencs durant un munt d'anys no poden néixer amb greus mancances.

Com sempre, volem donar les gràcies als socis, als participants, a l'empresa FONT VELLA, S.A. per la seva continuada col·laboració i molt especialment a l'Ajuntament de Sant Hilari que és qui fa possible que aquest esport arribi a tothom.

ACTIVITAT	PARTICIPANTS	PARTITS OFICIALS ANUALS	HORES D'OCUPACIÓ DE PISTES
CURSET D'ESTIU	25		32
CURSET D'HIVERN	24		200
RÀNQUING CURSET HIVERN	19	178	178
RÀNQUING FEMENÍ	25	240	240
RÀNQUING MASCULÍ	27	205	205
TORNEIG DOBLES FEMENÍ	28	30	30
OPEN INDIVID. MASCULÍ	64	94	141
OPEN DOBLES MASCULÍ	32	28	42
OPEN INDIVID. FEMENÍ	23	43	65

El president, Josep Masó Plenacassa

CLUB TENNIS TAULA SANT HILARI

"Seguim endavant"

Des que una colla d'amics vam arrencar de nou el "ping-pong" a Sant Hilari ja han passant uns tres anys. La veritat és que el temps passa sense gairebé adonar-nos-en i la tasca del dia a dia, de campionat darrere campionat en el nostre cas, fa que ja gairebé no ens recordem de les hores que havíem passat jugant al garatge de la casa d'en Guti. Això era quan tot just parlàvem d'apuntar-nos al campionat comarcal, de quan fullejàvem catàlegs per saber les noves pales que es portaven als campionats i de quan entrenàvem de valent per recuperar el nivell de joc de quan érem més joves del que som ara. Tot fet amb moltes ganes i amb la il·lusió de representar el nostre poble dignament allà on anem a jugar. I ara, fent balanç de tot plegat, la veritat és que la cosa no ha anat malament. Del primer local que ens va habilitar l'Ajuntament al poliesportiu, hem passat a un nou lloc adequat per jugar a tennis taula, també al mateix poliesportiu. Cal que sàpiguen tots els hilariencs i les hilarienques que aquest nou local és d'ús municipal i que tothom pot anar-hi a jugar una estona.

En l'àmbit estrictament competitiu, també s'ha millorat considerablement. En les nostres primeres lligues comarcals vam quedar a mitja taula, però en la passada vam donar un salt qualitatiu molt important quedant en segon lloc. Va ser un gran èxit del qual ens en sentim molt orgullosos i, en certa manera, fou un premi per les hores dedicades. A veure si la temporada que ve quedem primers! A part de la lliga comarcal, també participem en campionats importants com són les 12 Hores de Torelló, el torneig de Sant Quirze i, sobretot, l'Open internacional de Vic que es fa cada any per allà a mitjan setembre. A Sant Hilari, també tenim un campionat que fa tres anys que s'organitza i estem treballant perquè vagi a més en número de participants i en nivell competitiu: és el Torneig de Reis. Aquest any 2003 hem batut el rècord amb una cinquantena de participants i vuit taules muntades a la pista del poliesportiu. Va ser un matí rodó, amb molts participants de fora i quan vam acabar, tots a fer un bon dinar. És d'aquells dies que te n'adones que el tennis taula és alguna cosa més que dos jugadors, una pilota i una taula. És una forma més de reunir gent, vingui d'on vingui, estar a gust i, també, per descomptat, de vendre el nostre poble. Podem assegurar que tothom va marxar amb ganes de tornar l'any que ve, tant per jugar com per quedar-se a dinar!

Pel que fa al Club, també ens hem consolidat com entitat esportiva del poble de forma legal. Som de ple dret una entitat local amb tota la colla d'estatuts, i llestos per fer la declaració de renda l'any que ve! També hem donat un pas més cap al futur del Club, és a dir, els joves han de poder aprendre i millorar per tal que el tennis taula segueixi al poble en el pròxims anys. Un acord amb el col·legi ha fet que tinguéssim cada setmana durant aquest curs canalla jugant i entrenant amb nosaltres. Alguns d'ells han participat en campionats escolars i els seus bons resultats han fet que entre tots ens decidíssim a tirar endavant, per la temporada que ve, un nou equip a la lliga comarcal format només per joves. És l'aposta de futur del Club. Però així com hi ha un present, i un futur, els membres del Club també sabem que hi havia hagut un passat. Quan vam començar, fa tres anys, no ho fèiem del no-res. A Sant Hilari ja es jugava a tennis taula, a un altíssim nivell, per allà al principi dels 80 al local de la cooperativa que és l'actual Sala Noble. Qui sap si entre tots, joves i no tan joves, podem formar fins i tot un altre equip i consolidar una entitat ben forta.

Us desitgem una Bona Festa Major!

festa major SANT HILARI SACALM

ATLETISME
sant hilari sacalm

El grup d'atletes de St Hilari, integrants del Club d'Atletisme Girona-Costa Brava, hem participat durant la temporada 2002-2003 en gran nombre de competicions de tot tipus (cros, ruta i pista) i alhora hem organitzat tres proves atlètiques. Els atletes escolars, de prebenjamí fins a cadet, han participat en els Jocs Esportius Escolars de Catalunya.

Cursa de Sant Hilari
El mes de setembre es realitza aquesta cursa que té un recorregut aproximat d'uns onze quilòmetres. Aquest any es va anar fins a la Font d'en Gurb.

Cros
Enguany el calendari gironí de cros ha estat el següent:

CIRCUIT GIRONÍ DE CROS - GRAN PREMI LA SELVA	
10 de novembre 2002	Sta. Coloma
17 de novembre 2002	XXè cros de St. Hilari Sacalm
24 de novembre 2002	Vidreres
1 de desembre 2002	Girona
8 de desembre 2002	Olot
15 de desembre 2002	Caldes
19 de gener 2003	Salt
26 de gener 2003	Banyoles
9 de febrer 2003	Riudellots (Final Territorial)

L'atleta infantil Miquel Criado es va proclamar subcampió de cros de Girona.
Les proves de cros s'han realitzat en diumenges i el Consell Comarcal ha posat a disposició dels atletes escolars un autocar.
23 i 24 de febrer: cap de setmana a Tàrrega. El diumenge 24 de febrer es va celebrar la Final Nacional de Cros dels Jocs Esportius Escolars a Corbins. Atletes i pares i mares van gaudir d'un bon cap de setmana esportiu.

Atletisme en pista
Prebenjamí i benjamí: S'ha participat en les jornades realitzades a Lloret, Figueres, Girona, Olot i Palafrugell. Aquestes han tingut un caire educatiu i no tan competitiu. S'han realitzat les diferents modalitats de l'atletisme: 60 m llisos, alçada, pes, disc (de goma), 600 m llisos, 60 m tanques (25 cm) llargada, javelina (d'escuma), martell (de goma) i relleus.
Aleví, infantil i cadet: L'Arnau Parareda i en Miquel Criado, atletes infantils de St. Hilari, han participat en les jornades territorials classificant-se pel Campionat de Catalunya de pista a l'aire lliure que aquest any es realitzà a les pistes del GEiEG.
Campionat d'Europa de pista coberta. El mes de març es va celebrar, a Donosti, el Campionat d'Europa de veterans. L'atleta local Isidre Moragas hi va participar en la prova de 1.500 m classificant-se en 20è lloc amb una marca de 4,40".
Campionat de Catalunya de veterans de pista coberta. L'Isidre Moragas, 5è classificat a la prova de 1.500 mll i en Francisco Pareja, campió de Catalunya de 3.000 mll.
Campionat de Catalunya i d'Espanya de veterans de pista a l'aire lliure. L'Isidre Moragas, 3r de Catalunya a la prova de 5.000 mll amb una marca de 17,24" i 4t d'Espanya.
Campionat Gironí Absolut. S'ha realitzat durant el mes de juny en seus diferents (Figueres, Girona i Palafrugell) amb la participació dels atletes sèniors i veterans de St. Hilari.
Lliga Catalana d'atletisme. El CA Girona-Costa Brava ha estat disputant la lliga d'atletisme a primera catalana, tant a nivell masculí com femení i manté la permanència en aquesta categoria.
Milla Urbana. Ja a punt d'acabar la temporada, el dilluns 23 de juny es va fer la VI Milla Urbana, a la rotonda de la Pedra Llarga. En aquesta cursa atlètica, hi va haver una participació d'un centenar d'atletes entre totes les categories. Tots els corredors i les corredores que van acabar la prova van rebre una medalla i una samarreta de record.

Atletes de Sant Hilari, juliol 2003

Associació de Pessebristes de Sant Hilari

PESSEBRE DE LA PARRÒQUIA

Malgrat llur transformació material a través del temps i de l'espai, aquestes figures del pessebre han conservat tota l'íntima emoció, tot el deix de sana tradició i tota aquesta sentor de patriarcalisme i d'agre de la terra que les fa tan nostres. Tot aquest bé de Déu de gent que segles enllà anaven a adorar el Jesuset dintre del temple i cantaven i ballaven en goig i gràcia seva, i tot aquell bé de Déu de figuretes immòbils en llur materialitat però intensament eloqüents i parladores per boca de la gaia cançó, no anaven a adorar aquell Jesuset del llunyà i imprecís Betlem de la Judea, difús i esfumat, sinó aquell altre infantó de la parròquia, de l'esglesiola on els havien regat amb l'aigua sagrada del Sant Baptisme, on havien unit en santes noces a ells i llurs pares, i on havien fet els funerals de la padrina.

El pessebre és viu, ben viu encara, i amb arrel ben pregona en l'ànima de la nostra gent. Cada any reviu en les llars on hi ha infants, puix que és el motiu de fruïció infantil, i tot allò que pren cos en l'ànima tendra dels infants té com un deix de sentor divina que li dóna aire d'eternitat (Joan Amades, *El Pessebre*).

Volem fer un petit resum de les activitats que s'han dut a terme durant la temporada 2002-2003.

Setembre	Participació a la Fira Local d'Entitats
Octubre	Inici dels treballs dels pessebres de Nadal
Desembre	VII Concurs de Pessebres convocat per l'Ajuntament i la Parròquia, amb obsequis per a tots els participants Premiades les famílies Prat-Bagudach, Mas-Planas, Roura-Miralpeix, Parareda-Algilaga i Sastre-Mollfulleda. EXPOSICIONS: **Can Rovira:** 3 diorames memorial Verdaguer i motius del poble. **Església Parroquial:** Diorames de Josep Masaneda, Pepa Masó, Joaquim Planas, Joan Mir, Miquel Prat i Antonio Pedroche de l'Associació de Pessebristes de Sant Hilari i Alfons Vásques de l'Associació de Pessebristes de Girona. **Residència de Gent Gran:** diorama del naixement **Can Blat:** diorama del naixement. **Sala Carbonera de Girona:** diorames de Josep Masaneda i Joaquim Planas. Visites col·lectives a les mostres pessebristes de Sant Pere de Torelló, Roda de Ter i Banyoles.
Febrer	Elecció de la nova Junta que quedà constituïda amb Joaquim Planas, Honest Masnou, Àngel Llopis, Josep Masaneda, Josep Ma Xandri i Miquel Prat.
Abril Setmana Santa	Exposició a l'església parroquial de 6 diorames de la Passió. Hem de destacar que el diorama de l'altar major restà exposat fins a l'Ascensió amb la figura del Crist Ressuscitat, amb nombrós públic visitant.

Agraïm la col·laboració de tots els associats i particulars que ens han ajudat a muntar les exposicions, als visitants i als participants al VII Concurs de Pessebres, així com a l'Ajuntament, la Parròquia, l'Associació de Gent Gran "Can Blat", l'Associació del Via Crucis Vivent, "La Caixa" i la Caixa de Girona que han donat suport a les nostres activitats.

BIBLIOTECA ANY 2002

HORARI:
Obert tot l'any, de dilluns a divendres. Tardes de 16.30 a 20.30.

SERVEIS QUE US OFERIM:
Servei de préstec i consulta de: llibres, vídeos, CD, CD-Roms i cassets.
Odoteca : Informació turística de Catalunya, Espanya i diferents països.
Prestatgeria dels idiomes: Llibres i material amb anglès i francès.
Servei de préstec a domicili en cas de problemes de desplaçament.
Publicacions diàries: *La Vanguardia, Avui, Diari de Girona, El Punt, El Periódico* (en català).
Publicacions oficials: BOE , DOGC i BOP.
Revistes: 60 títols de diferent temàtica.
Servei de préstec interbibliotecari.
Informació mensual de les novetats comprades.

DADES DE L'ANY 2002

Total dies obert al públic: . . 244	Llibres infantils deixats préstec: 2.909
Visitants infantils: 6.238	Llibres adults deixats préstec: 2.746
Visitants adults: 4.858	Material audiovisual en préstec: 300
TOTAL: 11.096	TOTAL: 6.650
Llibres infantils consultats sala: 7.231	Bibliopiscina: . . . . 397 usuaris i 807 obres consultades
Llibres adults consultats sala: 3.569	Usuaris amb carnet a 31-12-2002: 1.899
TOTAL: 14.950	Total llibres a 31-12-2002: 18.594
Usuaris servei préstec:	Noves adquisicions durant l'any: 766
Infantils: 1.915	
Adults: 1.752	
TOTAL: 3.667	

ACTIVITATS:

Hora del conte: Va constar de 10 sessions a càrrec del Centre de Formació de Teatre El Galliner, alguns dimarts d'1/4 de 7 a les 7 de la tarda. Hi assistiren un total de 385 infants i 153 adults.

Exposicions: Material d'informació sobre "l'euro", de l'1 al 15 de gener • Llibres de Camilo José Cela, del 17 de gener al 4 de febrer • Llibres sobre el "Dia Internacional de la dona", el dia 8 de març • Novetats de Sant Jordi del 22 al 30 d'abril • Llibres de Josep Ma Espinàs, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, del 12 al 30 de juny • Exposició "Anem a veure llibres", del 16 al 30 de setembre • Llibres de Jacint Verdaguer, del 20 al 31 d'octubre • Micra sobre Pere Quart, cedida per la Fundació "la Caixa", del 26 de setembre al 24 d'octubre • Llibres sobre la SIDA, del 25 al 29 de novembre • Llibres sobre el Nadal, del 16 al 31 de desembre.

Bibliopiscines: Del 2 al 31 de juliol, a les piscines municipals.

Espectacles: Temps de poetes, amb l'obra *Navegante en sueños* d'Antonio Machado; l'1 d'octubre.

Bibliopiscines 2003

Visita de l'escriptor mallorquí Gabriel Janer Manila a la biblioteca

Temps de poetes

L'hora del conte: «Pepito passacompuguis»

torna En Serrallonga!!

Aquest any, en Serrallonga i la seva quadrilla de bandolers també tornaran a visitar Sant Hilari per convertir-lo durant tot un cap de setmana en un poble d'època, ambientat en el segle XVII, amb mercat d'artesans, música, balls i trabucades. En Joan Sala i Ferrer, àlies Serrallonga, vindrà per fer saber a tothom quina va ser la veritat de la seva història, que és també part de la història de les nostres Guilleries.

L'arribada del cabdill serà l'últim cap de setmana de setembre, data escollida per petició popular, i voldríem aprofitar l'avinentesa per fer una crida a tots els vilatans que volgueu formar part de sa quadrilla perquè aneu a rebre'l pels carrers del poble o al jardí de Can Rovira, on les vostres peticions seran escoltades.

Un cop més, el "Torna en Serrallonga!" arriba ple d'actes, com podreu veure en el programa adjunt. Els que ja caracteritzen la festa com el Ball d´en Serrallonga, el Mercat Barroc, la Trobada de Gegants Bandolers i el Dinar de Cantadors, i d'altres actes més innovadors com els introduïts en la festa de l'any passat, una Ballada Popular i la Cercavila de colles de Balls de Serrallonga de Catalunya. Aquest últim acte el vàrem valorar com un èxit molt important per la nostra festa, ja que suposa fer de Sant Hilari un punt de trobada anual per l'actuació dels diferents Balls de Serrallonga que es representen arreu de Catalunya. Comptàrem amb la participació del Ball d'en Serrallonga de Tarragona, el de Torredembarra i el de Vilafranca del Penedès, aquest últim un dels més antics i arrelats de Catalunya. Enguany també tindrem la seva participació i potser fins i tot la d'alguna altra colla. Cadascun d'aquests balls alternen el teatre de plaça amb les danses tradicionals, amb un mateix fil argumental, la presentació davant d'en Serrallonga dels bandolers aspirants a formar part de sa quadrilla, però cadascun té les seves pròpies característiques. El Ball d'en Serrallonga de Sant Hilari té un estil molt propi i, tot i participar també en la cercavila com a amfitrió de la resta de Balls, culmina la festa amb la representació teatral al jardí de Can Rovira el dissabte a la nit.

Cap a quaranta actors i actrius locals integren el Ball d'en Serrallonga de Sant Hilari, als quals volem agrair molt especialment l'esforç i dedicació que fan que aquest any ja sigui la sisena edició de la festa. Així mateix, també volem agrair la col·laboració de totes les persones i entitats que ens donen suport o fan possible algun dels actes que es porten a terme.

I recordeu, pel setembre, Torna en Serrallonga!

La junta de l´associació "Torna en Serrallonga!"

VIA CRUCIS VIVENT

Fortosament, aquesta vegada el temps ens ha acompanyat! Tothom esperava que el campanar toqués les nou del vespre, que els llums s'apaguessin i que escoltéssim aquella veu: "Sigueu benvinguts un any més!". Un altre cop els nervis a flor de pell! L'espectacle comença!

Feia dos anys que no ho sentíem i ja teníem ganes d'escoltar aquell repicar de tambors, de bombos, el soroll peculiar de les llances en picar el terra, aquell caminar lent i feixuc de Jesús amb la creu, fent llarga processó per les diferents estacions del Via Crucis Vivent, escampades per la vila fins a arribar al Calvari.

Un any més hem pogut continuar amb la tradició de sortir el Divendres Sant pels diversos carrers de la vila, i recordar el camí que Jesús de Natzaret va fer cap a la Creu. Aquest, ja el tenim, ara anem pel Via Crucis Vivent del 2004. Per a moltes associacions, l'estiu és època de màxima activitat. Per a nosaltres, l'estiu és temps de tancar un any i començar a pensar en el vinent.

Visualment, enguany hem fet un parell de canvis. Per una banda, el canvi més important ha estat la decoració de l'escena del Judici a la plaça de l'Església, amb la instal·lació d'una nova cúpula rodona més adient amb el Jerusalem de l'època hebrea. I per altra, s'ha ampliat la tropa amb sis nous armats de llança per fer més llarga la dotació uniformada.

Potser un dels canvis que s'està realitzant, i que des de fora del Via Crucis no es percep, és la renovació de la junta directiva de l'Associació. Actualment, la junta està formada per més de 20 persones, majoritàriament joves d'edats compreses entre els 25 i 30 anys. Des de l'interior de la junta han sorgit dos compromisos: per un cantó, el de continuar endavant amb el Via Crucis Vivent amb l'aportació de noves idees i, per l'altre, vetllar perquè el canvi o la renovació sigui suau i viable. El Via Crucis Vivent de Sant Hilari ja té més de 300 anys d'història i ha anat evolucionant per arribar al que coneixem avui dia, en part gràcies a la renovació d'idees.

Tot i que els actes del Via Crucis Vivent se centren bàsicament en el Divendres Sant, val a dir que també hem participat en la Processó de la Mare de Déu dels Dolors d'Amer, el passat 11 de març de 2003. La citada associació té intenció de fer una trobada d'armats de la província de Girona d'aquí a uns deu anys. Mentrestant, cada any convidarà una representació de cada agrupació de la província a encapçalar la seva processó. Enguany ha estat la primera vegada i hem tingut la sort de ser els escollits d'encapçalar-la amb la nostra, fet que ens dóna renom i importància a Girona.

A més a més, si no hi ha cap imprevist d'última hora, l'any vinent tindrem la sort i l'oportunitat de participar en una de les concentracions més importants d'armats dins l'àmbit de Catalunya. L'acte se celebrarà el pròxim 20 de març de 2004 a la vila de Mataró. Cal dir que esteu tots convidats a acompanyar-nos a l'acte.

De moment, però, el Via Crucis Vivent no és només a Sant Hilari Sacalm. Des del passat 15 de juliol, al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, al Palau Robert de Barcelona hi tenim instal·lada una petita exposició de l'associació, conjuntament amb d'altres entitats locals per fomentar el turisme a la vila.

Finalment, i com cada any, només resta donar les gràcies a totes les persones que d'una manera o altra han ajudat, que un cop més la nostra festa tradicional d'interès nacional tingui un any més d'història.

També volem agrair a les empreses, associacions i entitats locals o foranes que d'una manera desinteressada han fet possible que el Via Crucis Vivent de Sant Hilari Sacalm s'hagi pogut portar a terme un any més.

A tots, moltes gràcies i molt bona Festa Major!

La Junta de l'Associació del Via Crucis Vivent

Escola de Música 25è aniversari

Enguany, a l'Escola de Música de Sant Hilari, hem celebrat el nostre XXVè aniversari, sumant-nos a la ja llarga llista d'entitats culturals i institucions que han sobrepassat aquesta fita, com el grup sardanista, els Amics de la Música, els Petits Cantaires, etc., entitats amb les que compartim molts objectius. Arribar a aquest número significa tenacitat, voluntat i constància i un munt de dificultats superades.

TREBALLEM ELS VALORS

Valors que són fonamentals per a l'estudi de la música: constància, dedicació, esforç, satisfacció, treball de grup, etc. de la mateixa manera que estem convençuts que els nostres alumnes estan més preparats a l'hora d'afrontar qualsevol assignatura gràcies a "l'entrenament" de constància i dedicació que exigeix la música. Crec que a l'Escola de Música podem incidir molt en qüestions com l'atenció individualitzada, la creativitat, la integració social que comporta formar part d'un grup musical, la sensibilitat vers les altres manifestacions artístiques, etc. La música facilita els hàbits d'escolta activa, imprescindibles per aconseguir aprendre qualsevol cosa, ordena el cervell i coordina el moviment perquè comporta dominar amb exactitud els gestos i els sons. Una interpretació musical requereix, a més, una expressió de sentiments. És com la unió de gairebé totes les disciplines: matemàtica creativa, utilització de tots els idiomes, és eina de comunicació, té una història i tradicions, és, en definitiva, un llenguatge universal.

ELS TRETS CARACTERÍSTICS DE L'ESCOLA

L'escola de música és caracteritza per:

- oferir un tipus d'ensenyament basat en la qualitat
- l'atenció individualitzada per part de professors especialistes
- el foment de la pràctica de la música en grup (corals, orquestres, grups)
- la diversitat d'estils de música que s'hi poden practicar, abastant els tres àmbits més importants: clàssica, moderna i tradicional, amb les múltiples variants.

Dia de la inauguració, any 1978

- la diversitat d'instruments que es poden aprendre: acordió, bateria, contrabaix, flauta travessera, guitarra, piano, saxofon, violí, violoncel, etc.
- diversitat d'edats i nivells: han passat per la nostra escola gent de 2 a 80 anys.

UN COP D'ULL AL PASSAT

L'espurna que encengué el caliu la va iniciar el mestre **Lluís Torres** quan a principi de la dècada dels 70 va venir a viure a Sant Hilari. Aquest fet va suposar que les persones que volíem aprendre música ho poguéssim fer. Cal recordar que per aquells temps estàvem pràcticament incomunicats dels circuits i moviments culturals per la nostra situació geogràfica i pel fet d'haver entrat en un clar declivi la pràctica i l'ensenyament musical. Només la coral **Els Nois Alegres** i en **Miquel Tudela** eren com un oasi enmig del desert per aquells temps. Quedaven enrere nombroses agrupacions corals i instrumentals que es van iniciar a la primera meitat del segle XX i que, per causes diverses, van desaparèixer.

A partir de la meitat dels anys 70 la feina feta pel mestre Lluís Torres comença a donar els seus primers fruits: l'any 1976 s'inicia la coral infantil **Petits Cantaires**, el 1977 s'inicien els **Amics de la Música** que pocs anys més endavant endegaran un **Festival Internacional de Música de Sant Hilari** que va durar vint anys i va situar el nostre poble en un punt molt alt en el panorama musical, cultural i turístic del nostre país. El 1978 hi ha l'estrena "oficial" de **l'Escola de Música**, per aquelles dates pionera a la nostra comarca, junt amb l'Escola Sta. Maria de Blanes. Més tard va venir la **Coral Jove** (Petits Cantaires que es van fer grans) i més tard la **Coral Amethysta** (La Coral Jove amb els cantaires ja adults)... De manera que ara ja canten el fills dels primers cantaires i dirigeixen les corals gent que va formar part de la primera generació de cantaires i antics alumnes de l'Escola de Música. Tot aquest fenomen es va reproduir al poble veí d'Arbúcies, com una mena de contagi, on també hi ha aquest esclat de corals i grups des que existeix l'Escola de Música portada pel mateix equip que a Sant Hilari.

Pel que fa als grups d'instruments, ha costat un xic més de reeixir. S'ha intentat fer una banda o ens agradaria poder fer una cobla, però no ha estat possible. Darrerament, però, hem iniciat una nova etapa que ve a superar tots aquests intents fallits: el naixement de **L'Orquestra Jove de la Selva** de la quan en som fundadors i part significativa. L'Orquestra Jove omple aquest espai amb joves que han superat el nivell elemental i amb ganes de millorar i de tocar en grup, oferint una perspectiva de futur engrescadora per als alumnes de nivells inferiors. Aquesta orquestra, a més d'aconseguir l'objectiu de cohesionar culturalment la comarca, permetrà assolir altres reptes més importants com la de donar a conèixer obres dels autors i promocionar estrenes de noves obres fetes expressament, refermant així la tasca dels creadors de la nostra comarca.

EL PRESENT I FUTUR

El present, doncs, està encarrilat, però hi ha molts núvols que enterboleixen l'horitzó: el descens demogràfic, l'allau d'assignatures i activitats extraescolars de la mainada i l'herència de la manca de suport institucional a la nostra tasca. Aquest últim aspecte s'ha reconduït amb l'Ajuntament actual en forma d'ajuts a canvi de concerts. Faltaria, però, que la Generalitat fes allò que tant predica de "l'equilibri territorial" i donés suport a les entitats que, com la nostra, està complint una funció social que, segons el model europeu i català, correspon a les institucions públiques. Catalunya és un país on ens hem acostumat a pagar per tot allò que els nostres veïns tenen gratuït, ja siguin autopistes o escoles de música, i sabem de sempre que la cultura no és una necessitat vital per a molts, però és justament allò que dóna sentit i raó de ser a un país. Esperem poder-ho fer entendre a la societat i així poder continuar amb la feina que més ens agrada: ensenyar música.

Antoni Miralpeix
ESCOLA DE MÚSICA DE SANT HILARI

CORAL INFANTIL PETITS CANTAIRES

Curs 2002/2003

Hem acabat un altre curs amb la satisfacció d'haver portat a terme una feina ben feta i uns objectius superats.

Uns objectius d'allò més diversos, ja que cada grup ha hagut de treballar de valent: el grup de petits ha participat en el "Juguem Cantant" que s'ha fet a l'Auditori de Barcelona, el grup de mitjans ha tirat endavant l'acollida del cap de setmana de la coral "Esquitx" de Barcelona i el grup de grans s'ha preparat d'allò més bé la seva presentació com a nova coral "Alzeïda" (com és llei de vida arriba un punt en què els més grans s'han de començar a independitzar; els desitgem molta sort).

Les nostres activitats han estat les següents:

- Participació en la Fira d'entitats.
- Participació grup de mitjans, Marató de Tv3.
- Cantada de Nadales a la Residència geriàtrica, grup mitjans i petits.

Imatge de la nostra participació a la Marató de TV3.

- Concert Nadalenc, grup grans, mitjans i petits.
- Cantada Missa de Nadal, grup de grans i mitjans.
- Acollida de cap de setmana de la coral "Esquitx" de Barcelona, grup grans, mitjans i petits.
- Caramelles i danses de Pasqua pels carrers i Residència geriàtrica, grup mitjans i petits.
- Cantada Missa de Pasqua, grup grans.
- Participació concert 25è Aniversari Escola de Música, grup grans, mitjans i petits.
- "Juguem Cantant" a l'Auditori de Barcelona, grup de petits.
- Participació 2a Mostra de Músics, grup grans, mitjans i petits.
- Concert de presentació de la coral "Alzeïda".

ASSOCIACIÓ ELS **AMICS** DE LA **MÚSICA** DE SANT HILARI SACALM

Ja començar el 2003 i ben aviat ens vam posar en solfa.

El dia 5 de gener el cor de veus Blanques Lutiana, d'Arbúcies, estrenava una obra nadalenca de Benjamín Britten, amb acompanyament d'arpa a la Sala Noble. Va ser un concert entranyable per a una època de recolliment, il·lusions i bons desitjos.

Els Petits Cantaires van trobar-se amb la Coral Esquitx de Barcelona el dia 30 de març i ens van oferir una cantada plena d'ingenuïtat. Aquestes noies i nois entren a poc a poc en el món musical i en desperten la curiositat als seus companys i parents.

El dissabte 5 d'abril, com a colofó de la flautada organitzada per l'Escola de Música de Sant Hilari, els flautistes Joan Pons, Irene Ferrer i Lluís Batllosera, amb Helena Ginès al piano, ens oferiren un concert memorable, amb peces clàssiques i modernes.

Enguany hem iniciat una col·laboració amb l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Sant Hilari, que es va concretar en una vesprada al Palau de la Música. El diumenge 18 de maig es va fer una sortida al Palau de la Música per anar a veure l'espectacle *De Bach a The Beatles* ofert pel conjunt vocal The Swingle Singers. Aquest grup va oferir un concert amb dues parts ben diferenciades: primer, amb acompanyament de bateria i contrabaix, van cantar diverses peces escrites per a orquestra instrumental. La segona part fou dedicada a música moderna i jazz. Únicament amb la seva veu van emular les millors bandes de jazz.

Amb la pluja com a espectadora vam haver de fer la 2a Mostra de Músics a la Sala Noble. Dotze grups locals hi van participar: Grup Instrumental de l'Escola de Música, Coral Els Petits Cantaires, Coral Jove, els intèrprets de Corda (Vidal Madrià, Xavier Torramilans, Núria Viñals i Laura Madrià), Cor Els Nois Alegres, Família Miralpeix, Grup de Percussió Africana, Anònims, Encara hi Som, Guillables, Catau i Lòrien. La Sala Noble va retrunyir.

L'u de juny va néixer una nova formació musical a la vila. La Coral Jove es donà a conèixer amb el nom de Cor Alzeïda, musa de la música. Els Amics d'aquesta musa vam tenir el privilegi de presentar-la en societat. Format exclusivament per noies, la majoria formades a la Coral Petits Cantaires, el cor ens va oferir un recital de cançons on destacaren diverses mostres de qualitat tant per part de la formació, molt ben conjuntada per les seves directores, Eva Codinach i Elisabet Gubern, com per part de les veus solistes, molt decidides i enèrgiques.

L'estiu musical començà amb música a la fresca. El dimenge 6 de juliol, el Grup Nuages ens oferí *Una història de Jazz* a la plaça porxada.

En el moment de fer aquest resum anual d'activitats encara resten dos concerts d'estiu dels que esperem els arribi un bon record en el moment de llegir aquestes línies. El 20 de juliol, Rosa Badenas i J. Ll. Arbós ens oferiran un concert de piano i saxo a la Sala Noble i el 10 d'agost el Conjunt Orquestral de Girona interpretarà obres de The Beatles i altres clàssics. Orquestracions a la manera dels clàssics d'obres no menys clàssiques de The Beatles.

També resta el Concert de Santa Cecília. El 21 de novembre, divendres, s'oferirà per als alumnes dels centres educatius de Sant Hilari un espectacle musical i educatiu, encara per determinar.

Finalment, es clourà la temporada amb el Concert de Nadal interpretat per totes les corals de la vila.

Agraïm sincerament el suport que ens donen diverses entitats any rere any –Ajuntament de Sant Hilari, Diputació de Girona, Generalitat de Catalunya, Font Vella i la Caixa– i que fan possible aportar una baula més a la llarga cadena d'entitats culturals del poble que, des dels diversos àmbits, refermem uns camins per a la convivència i el benestar de tots els ciutadans a la nostra vila. Tinguem tots una bona FESTA MAJOR 2003!

moto club

Hola, hilariencs i hilarienques.

Com ja ve essent habitual per aquestes dates, ens posem en contacte amb vosaltres a través d'aquesta publicació anual que és el programa de les festes. I com que tenim aquesta oportunitat, l'aprofitem.

Enguany tenim un tema que destaca d'entre tots els altres i és, per descomptat, la legalització del circuit dels Cortals. Finalment, i gràcies a molta gent, i en especial a l'Ajuntament, podem dir que el recinte està legalitzat del tot. Fa ja més de dos anys que hi som pel mig i el que ha costat només ho sabem els que hi estem embolicats. És per aquesta raó, i moltes d'altres, que volem felicitar i agrair a totes aquelles persones i entitats que ens han fet costat, i que han confiat en una de les entitats antigues del poble.

Per altra banda, en el tema estrictament esportiu, podem assegurar que el campionat social que començàrem fa un parell d'anys, conjuntament amb el moto club de Tona, s'ha consolidat i això ha provocat una gran quantitat i qualitat pel que fa a participants. És normal que vinguin pilots de renom com: Arcarons, Joan Roma, Marc Coma, Isidre Esteve, tots ells pilots del París-Dakar, o Josep Alonso i Óscar Lanza, pilots del mundial de motocròs. Per aquesta raó, la revista de caire estatal *Motociclismo* segueix totes les nostres curses i en fa cròniques acompanyades de material gràfic.

També, enguany, a part de les ja clàssiques proves de tram TT i 3 Hores de TT, hem començat a celebrar una cursa internacional que pretenem que, amb el temps, es consolidi i que puguem fer venir a Sant Hilari els millors especialistes mundials. Evidentment, això vol molta feina, moltes despeses i gran dosis d'il·lusió, aspectes que ens obliguen a treballar-ho amb tranquil·litat i constància. De moment hem aconseguit tot el que ens hem proposat.

Una altra faceta del club és donar suport, dintre de les nostres possibilitats, als nostres pilots, com és en Gerard Salavedra, l'únic de Sant Hilari que participa en el nacional de motocròs, i hem de dir que per la seva edat i el material de què disposa, ho està fent molt bé.

Bé, per no allargar-nos massa, ens acomiadem fins a la propera prova, que serà a l'octubre, amb el motocròs provincial, on esperem gaudir de la vostra visita per viure plegats el nostre esport.

Ramon Valls Buhils
President del Moto Club Sant Hilari

Amics de les motos històriques

Enguany hi ha un nou grup que comença a les pàgines d'aquest programa i és el que aplega a aquells que tenen les motos antigues com a joies, són els amics de les motos històriques.

L'any 1997, en Joan Cerver, pioner de les trobades de motos antigues a St. Hilari, iniciava una senzilla mostra d'aquelles que alguns tenien desades i molt ben arreglades; eren quatre motos. Avui aquesta mostra supera el centenar de vehicles, 138 a la del 2002, la qual cosa indica que els afeccionats són molts, encara que no hi hagi una associació constituïda.

Més aviat són una colla que tenen ganes de lluir una moto que amb molt d'esforç i estima han aconseguit arreglar i recuperar, a voltes amb peces de vés a saber d'on. Solen seguir fires típiques per a trobar material mecànic d'altres motos, com a Sils, per exemple, o es poden aplegar a Banyoles per a participar en un rally. Normalment, les activitats d'aquestes colles d'afeccionats solen anar lligades a la gastronomia i és per això que acostumen a organitzar trobades-esmorzar, on s'apleguen aquells que volen mostrar i passejar la moto, compartir una estona i gratificar l'estómac. Aquesta cita tot especial es convoca anualment i els assistents reben un detall per participar-hi.

El món de les motots antigues és apassionant i cada vegada té més adeptes. Consideren que una moto que té 25 anys és clàssica i, al revés de les persones, com més anys té, més apreciada és. Recordeu la recent trobada de les 15.000 Harley-Davidson a Barcelona...

Al final de juliol s'ha fet la ja tradicional i darrera exposició, a la plaça Gravalosa.

TRES DOSOS, UN TRES I... VISCA!

I dia i la nit es donen les mans. I s'hi van afegint altres dies i altres nits sense cap mena d'obstacle, com en una sardana gegantina que dansa al compàs de la rotació implacable del nostre planeta. El temps se'ns escola inexorablement de les mans i els anys se succeeixen un darrere l'altre en un sospir. Ja n'ha passat un altre, ja tornem a tenir la Festa Major al damunt.

Enguany ens agradaria anar una mica més enllà de la típica exposició, obligatòria per altra banda, de tot el que s'ha fet durant l'any que acaba de passar.

A Sant Hilari, la nostra dansa no és d'allò més reeixida, això és ben cert. Potser ens direu que aquesta circumstància es dóna a altres pobles. També és ben cert. Però, de ben segur, que no és cap excusa. Us podem ben assegurar amb coneixement de causa que hi ha pocs pobles de Catalunya que comptin amb un grup sardanista com el nostre, i no ho diem pels membres que formem la junta directiva, ni de bon tros, sinó per la quantitat de socis del nostre grup. Ja ho hem repetit moltes vegades, però no estarà de més tornar-ho a fer: som l'entitat de Sant Hilari amb el nombre de socis més elevat... i amb diferència. Més de 450! Quan fora de Sant Hilari, fins i tot en pobles de gran tradició sardanista, comentes aquest fet, la gent s'esgarrifa. Associacions sardanistes d'altres poblacions que ens dupliquen, tripliquen o quadrupliquen en nombre d'habitants no arriben a assolir aquesta xifra d'associats. On és, doncs, el problema? Els hilariencs volem que la sardana formi part de la nostra cultura, de la nostra tradició, de la nostra història. N'estem ben segurs. Les xifres parlen per elles soles. Aleshores, per què no fem d'una vegada un cop de cap i ens decidim a baixar a la plaça i a participar en les activitats sardanistes? La majoria de mainada i de jovent del nostre poble no té cap problema per seguir dignament una sardana. La campanya "La Sardana a l'Escola" ha arribat a una gran part d'aquest col·lectiu i ha aconseguit l'objectiu de donar a conèixer la nostra dansa tant a escala musical com dins l'àmbit del ball. Ara fa falta el segon pas: la pràctica. Aquí els pares hi teniu molt a dir i, sobretot, hi teniu molt a fer. A Sant Hilari, cada dijous d'estiu, a les deu de la nit, hi ha sardanes en un indret o altre del poble. Agafeu, doncs, els vostres fills i porteu-los a les ballades. Balleu amb ells sense por i sense vergonya. Ja hi haurà qui us compti i qui us reparteixi les sardanes. Cal que us decidiu. Segur que és al vostre abast.

Ara, des del 17 d'agost del 2002, hi ha quelcom que ens recorda gairebé a diari la nostra dansa nacional. Un homenatge del poble de Sant Hilari a la Sardana i quelcom que no deixa d'evocar una part del nostre tarannà. Aquell tarannà d'un poble que avança cap al futur, sense oblidar el seu passat. I, ara més que mai, obrint les seves mans a tothom per fer la rotllana més gran i més ferma. Cada dia, quan entrem i sortim de Sant Hilari per la Pedra Llarga, un monument ens recorda qui som i què volem ser. Gràcies, Iolanda Triadó, per aquest magnífic regal!

El fet de ser catalans i de sentir-nos-en és un conjunt de coses, de detalls, de sentiments... de vegades difícilment explicables ja que surten de massa endins. La nostra història, la nostra llengua, la nostra cultura, les nostres tradicions, els nostres costums... Tot plegat configura la nostra identitat i ens fa ser com som, diferents dels altres pobles en molts aspectes i, sobretot, orgullosos de pertànyer i de

Trobada de cloenda de la campanya "La Sardana a l'Escola" 2003. Tres mil nens i nenes ballant sardanes.

formar part activa d'un país que volem lliure i sobirà. Un país que tots defensem de la manera que ens sembla millor, de la manera que ens diu la nostra consciència, i moltes vegades ens fem retrets els uns als altres pel fet de fer-ho d'una o altra manera i aquest és un dels nostres problemes. Tots plegats necessitem millorar per tal que millori el nostre país. Cal que unifiquem esforços i que anem tots a una. Cal que no ens deixem perdre, de cap manera, les coses que formen part de la nostra identitat, per més minses que siguin. És sabut que a base d'anar perdent petites coses, al final s'arriba a perdre tot. Recordo ara aquell petit conte castellà que vol ressaltar la importància de les petites coses i l'efecte que tenen en un futur no tan llunyà. Traduït, queda més o menys així: *"Per un clau, es va perdre una ferradura; per una ferradura, es va perdre un cavall; per un cavall, es va perdre un general; per un general, es va perdre una batalla; per una batalla, es va perdre una guerra i, per una guerra, es va perdre un país"*. I, després, no ens podrem queixar.

Vetllem, doncs, joves i menys joves, perquè la nostra dansa no desaparegui. Perdríem un dels signes visibles de la nostra identitat i, de ben segur, que n'arrossegaria d'altres en la seva caiguda. Penso que no és tan complicat ni tan dificultós. Cal tenir ben clar que el que no fem nosaltres no ens ho farà ningú més.

La gent sardanista hem procurat aportar el nostre petit gra de sorra per anar avançant o, almenys, per no anar de recules. Obríem la temporada amb el concert de música catalana amb la cobla Cadaqués i la coral Nois Alegres que va incloure un merescut homenatge a l'Escola de Música de Sant Hilari pels seus 25 anys. Els aplecs de Joanet i del Pedró, la Festa Major de Sant Joan, els 35 anys de la Penya Barcelonista, la festa de Sant Cristòfol... són festes consolidades que permeten gaudir de ballades de sardanes.

Les audicions dels dijous de juliol i agost, l'Aplec de la Sardana, les ballades de la Festa Major i de l'11 de setembre completen l'activitat sardanista pel que fa a la dansa a la nostra vila. Però hi ha altres activitats de gran importància en què el nostre Grup Sardanista hi té una gran participació: la campanya de "La Sardana a l'Escola" organitzada per la Diputació de Girona i la Generalitat de Catalunya i coordinada, entre altres, per gent del Grup Sardanista Sant Hilari. Enguany hi han participat gairebé 200 nens i nenes

El Monument a la Sardana, obra de Iolanda Triadó

de les escoles de la nostra població, que també han participat a la jornada de cloenda que va tenir lloc a Bescanó (el Gironès) on es van aplegar més de 3.000 (sí, sí, tres mil) nens i nenes de totes les comarques gironines que van ballar sardanes i van participar en diverses activitats. És allò que us deia més amunt: la base ja la tenen. Ara només falta practicar.

Un altre acte que cal destacar és la "1a Festa del Soci" que es va celebrar el mes de novembre amb audició de sardanes, concert, sopar popular i ball. Tot a càrrec dels Montgrins. Durant el concert es va lliurar l'escut de plata del Grup Sardanista Sant Hilari a en Jaume Fàbregas, en "Jaume Met" que va deixar la junta després de 25 anys, la majoria d'ells com a president. Un merescut guardó per una de les persones que més ha fet per la sardana a Sant Hilari.

També volem recordar que l'Aplec de la Sardana Sant Hilari Font Vella està adherit a l'Agrupació d'Aplecs Sardanistes de les Comarques Gironines. Aquesta agrupació està formada per 33 poblacions de les comarques de Girona que es reuneixen cada mes, de setembre a febrer, de manera rotativa, a cada una de les poblacions que la integren. Dic això perquè el mes de setembre celebrarem la reunió a Sant Hilari. Al voltant d'un centenar de persones, en representació dels aplecs dels 33 pobles de les nostres comarques, ens trobarem a la Vila de les Cent Fonts per celebrar la primera trobada de la temporada d'Aplecs 2003-2004. Benvinguts a Sant Hilari!

I ara sí que arribem al final i no ho volem fer sense donar les gràcies als nostres socis i als nostres col·laboradors. Sense ells no seria possible tot això que acabeu de llegir.

Tres dosos, un tres i...
VISCA LA FESTA MAJOR

Xavier Colon i Auguet
GRUP SARDANISTA SANT HILARI

AMPA Col·legi Públic Guilleries

Un cop més, sense adonar-nos-en, tornem a ser a la Festa Major.

Ara toca repassar tot el que s'ha fet durant aquest 2002-03 i preparar i estudiar noves idees per al setembre que ve.

Els pares que col·laborem en una associació com és l'AMPA, podem dir que l'experiència de treballar per als nostres fills és molt enriquidora, per això des d'aquí animem tots els pares que hi col·laborin.

L'AMPA del col·legi públic Guilleries, durant tot l'any, prepara activitats: festes, cursets, col·labora en fires, activitats lúdiques, esportives, etc.

Per acabar el curs, com cada any, celebrem tota la feina feta amb una gran festa de cloenda. Al matí ens van venir a l'escola "Gargot de Joc" que és un muntatge fet amb jocs, construïts amb materials reciclats, on hi pot jugar tothom. Podem dir que va tenir molt d'èxit perquè tots, petits i grans, vam poder gaudir de la seva originalitat i senzillesa i aleshores veure que per passar-ho bé no cal estar davant del televisor, un ordinador o jugar amb els jocs més cars del mercat. També vam esmorzar amb la xocolatada que ens va fer la Conxita, tan bona com sempre. I a més, vam veure els treballs de plàstica i pintura que estaven exposats a les aules de l'escola. A la tarda, els nens i les nenes que durant el curs es quedaven a complementàries, ens van preparar un festival amb cançons, teatre i balls. I per acabar el dia, es va organitzar un sopar a la fresca amenitzat per un grup musical que ens va fer ballar fins a la matinada. A la mitja part es van rifar un pernil i unes pintures fetes per la monitora de l'aula d'art.

Bona Festa Major a tothom.

BENVOLGUTS HILARIENCS/QUES:

És possible que a aquestes alçades ja sapigueu qui som. Potser heu sentit el nostre nom en alguna conversa o algú ha pronunciat el nostre crit de guerra prop vostre. Potser vau sortir al balcó a veure d'on venia tota aquella fressa la nit de Sant Joan. Definitivament, aquesta Festa Major volem que tothom sàpiga que som aquí i que venim disposats a encendre de rauxa i xerinola els carrers de la nostra vila.

Fa poc més d'un any, una seixantena de joves de Sant Hilari ens vam unir per tirar endavant un projecte ple d'il·lusió: crear una colla de diables i diablesses, una de les tradicions festives més arrelades dels Països Catalans. El projecte era ambiciós: volia moltes hores de dedicació, molt de treball en grup i una bona colla de gent amb ganes de fer-ho possible. Avui podem dir, amb orgull, que aquella idea és ja una realitat, de la capital de les Guilleries surten guspires de foc: som els GUILLABLES.

La formació està constituïda per grups específics: la BANDA DE PERCUSSIÓ, que omplirem les nits amb els ritmes més sonats; els GRALLERS, que alçarem les músiques de la nostra terra perquè se sentin arreu; els CAMALLARGS, que des de les alçades repartirem el poder i la màgia de les nits més clares; els MALABARS, que des de terra controlarem fins la lluna amb les rotacions del nostre foc i els DIABLES que guiarem el foc fins l'entranya més profunda de les nostres festes.

La nostra primera actuació oficial, la nit més curta d'enguany, va ser tot un èxit per a nosaltres: per fi teníem la vestimenta enllestida, el carro ple de petards, els primers artilugis creats amb les nostres mans i la gent del poble disposats a veure'ns i escoltar-nos. Van ser mesos de preparació i moltes hores de muntatge, però l'esforç va ser recompensat: havíem fet el primer correfoc i el poble aplaudia el nostre espectacle.

Aquesta Festa Major, un bateig ritual de la mà dels Diables de l'Onyar, donarà el tret de sortida a la que volem que sigui la llarga trajectòria dels GUILLABLES. A més a més, aquest setembre estem convidats al "FESTIVAL PYRÉNÉES JEUNES", a Saint Laurent de la Salanque (França), en què Sant Hilari, a través dels Guillables, representarà Catalunya en un intercanvi de festivitats dels dos costats dels Pirineus.

A tots vosaltres, moltes gràcies pel vostre suport, esperem la vostra assistència i interacció en els pròxims correfocs. MOLT BONA FESTA MAJOR A TOTHOM!

"QUE TREGUIN FOC LES FORQUES I PELS QUEIXALS ELS NOSTRES DRACS, ÉS L'HORA DE LA BREGA ALS PAÏSOS CATALANS!"

FOC A LA FEIXA !

La Germandat de Donadors de Sang de Girona

La delegació de Sant Hilari de la Germandat de Donadors de Sang de Girona continua amb la seva tasca de fomentar la donació de sang de la nostra vila. Segons el programa previst, que es planifica a principi d'any, a final d'aquest 2003, s'hauran dut a terme els tres dies de donació que es reparteixen entre els mesos de març, juny i setembre.

Estem contents perquè fins ara la resposta dels hilariencs i les hilarienques ha estat sempre positiva. S'ha de dir que es manté l'índex de donants, i, a hores d'ara, podem afirmar que ens trobem entre les cinc poblacions de la província amb més nombre de donacions.

Amb tot, pensem que aquestes podrien i, de fet, haurien d'incrementar-se. Sense tenir a mà estadístiques exactes, hi ha una dada que podríem donar com a certa: el major nombre de donants pertanyen a una franja d'edat que va dels 40 als 55, aproximadament. Sense menystenir la gran quantitat de joves que ja donen sang amb assiduïtat, ens agradaria animar encara una mica més tots aquells que es troben entre els 18 i els 30 anys per tal que mostressin una major predisposició envers aquest oferiment altruista que ajuda a salvar tantes vides. Un esforç tan petit que en res no ens perjudica a nivell individual pot tenir el magnífic efecte d'ajudar a viure algú.

Quan aquestes ratlles vegin la llum, tots els donants de Sant Hilari ja hauran estat convidats al dinar de germanor que aquest

any se celebra el dia 20 de juliol al Parc de Sant Salvador de Santa Coloma de Farners. Com en trobades anteriors, mirarem de superar el miler d'assistents amb gent de tota la comarca.

Pensem en aquest fet: la petita aportació de cadascun de nosaltres es converteix en un gran benefici per a molta i molta gent. Gairebé tothom en algun moment de la seva vida necessitarà una transfusió de sang.

Pensem-hi!

Josep Llopis i Torres
el delegat

Telecalm
Un node de la Xarxa

El teletreball ja és una realitat a Sant Hilari Sacalm. Tot i que encara estem molt lluny del grau d'incidència que té el teletreball en la població activa a d'altres països del nostre entorn, ja hem fet el primer pas, que és el de "trencar el gel".

El Telecalm, amb només un any de vida, ha estat considerat, per la Xarxa de Telecentres de Catalunya, com un dels centres més joves i dinàmics del conjunt. Actualment la xarxa està formada per 23 telecentres de tipologia molt diversa.

La tasca de cada telecentre ha vingut determinada per les característiques pròpies de cada entorn de treball. Per exemple, Televall de Ribes de Freser, a banda de les funcions que realitza com a tal, també treballa com a oficina de turisme local i de promoció d'habitatge rural. El nostre, el Telecalm, funciona, a més, com a centre de recursos informàtics.

No es pot negar que, entre d'altres, una de les característiques més importants per teletreballar és la de poder disposar de noves tecnologies de la informació i comunicació com és l'accés a l'autopista de la informació amb banda ampla.

Tecnològicament, a Sant Hilari no ens podem queixar. Vàrem ser un dels primers pobles disseminats de les grans àrees de població de disposar del ja famós accés ADSL (Línia d'Abonat Digital Asimètric). El problema actual del nostre poble és que només una operadora de cable de serveis d'accés directe és present a la nostra vila i estem "casats" obligatòriament als seus serveis. Esperem que d'aquí a poc, amb la canalització de la fibra òptica pels diferents carrers de la nostra vila, ja podrem disposar d'ofertes d'altres operadores i amb un accés de banda ampla molt més ràpid que l'actual.

El teletreball és una de les millors opcions de què disposen les empreses a l'hora d'externalitzar les seves activitats a professionals compatibles i d'ampliar la seva àrea de treball, creant entorns de treball personalitzats, molt més còmodes que les organitzacions empresarials tradicionals, fora de l'entorn normal d'oficina.

Un dels objectius que es planteja la xarxa de telecentres és el de posar a l'abast de les àrees rurals i de muntanya les tecnologies de la informació de manera que disposin d'un equipament útil per retenir la població en el territori en els casos que es produeix una fugida de capital humà cap a les ciutats, i la de treballar per a la incorporació o reincorporació al món laboral de determinats col·lectius, com dones, aturats

amb especials dificultats, joves a la recerca del primer treball o motivats per aprofitar les oportunitats de negoci que se'n deriven.

Però no totes les activitats professionals són susceptibles de realitzar-se mitjançant el teletreball. Són activitats teletreballables totes aquelles tasques relacionades amb processos de creació i transformació de la informació que impliquen, per tant, un treball intel·lectual i no manual i que, a més, no requereixin un constant contacte directe amb el client final.

Un dels principals obstacles amb què es troba el teletreball és el de les organitzacions empresarials tradicionals que veuen amb recel el fet de no poder supervisar la tasca realitzada directament sobre el seu treballador. Altres obstacles poden ser que part de les gerències actuals de les empreses no tenen els coneixements suficients per poder valorar les tasques realitzades pels teletreballadors, ja sigui per manca de maquinari o programari informàtic o bé per l'actual alt grau d'analfabetització digital.

Un possible objectiu que es podrien plantejar totes aquelles empreses susceptible d'utilitzar els mètodes de teletreball o de les noves tecnologies de la informació i que no les usen, podria ser el de la innovació en els processos de treball. Actualment, des de l'Administració pública i local s'està treballant en tot un seguit de propostes per a les empreses que desitgin incrementar la seva capacitat competitiva i gaudir d'ajudes destinades a la innovació tecnològica.

Fent un breu resum, diríem que per teletreballar cal un reciclatge o una formació adient en matèria de coneixements informàtics bàsics centrats en informàtica, ofimàtica i ús de les noves tecnologies; per altra banda, una innovació tecnològica de les empreses adients per als canvis imparables que es presenten.

David Gubern i Magem
Tècnic Telecalm

CE Sant Hilari - Font Vella

Benvolguts hilariencs i hilarienques,

Com tots ja sabeu, l'equip de futbol de Sant Hilari, després de 25 anys, va tornar a la Primera Regional, categoria on havia estat molts anys, lluitant entre els millors equips de la província.

La temporada passada era un repte. L'objectiu prioritari era la permanència i, com és de suposar, el novè lloc obtingut ens ha deixat més que satisfets i contents. Considerem que, modestament, aquesta és la categoria que pertoca al nostre club, per història i prestigi, i no cal dir que els objectius més immediats i de futur són arribar a situar-se entre els primers llocs de la classificació. Seria gran la il·lusió si això es pogués aconseguir amb la major part de jugadors de la nostra localitat. És per aquest motiu que estem realment interessats ja en la contractació d'un professional, que serà l'encarregat i responsable de la coordinació de tot el futbol base i de la preparació i formació dels entrenadors dels diferents equips.

També us informem de la creació del proper equip del CE Sant Hilari-Font Vella a la tercera categoria regional, perquè creiem que ha de servir de suport del primer equip i de projecció dels futbolistes de base de la població.

Esperem i desitgem que la temporada vinent sigui plena d'èxits per a tots els equips del Sant Hilari i els seus components i responsables.

Bona Festa Major!

La Junta

***Bon ambient** a la grada*

BENJAMINS

ALEVINS

INFANTILS

JUVENILS i CADETS

Els acompanyants

Bojos pel TEMPS

Novament estem en vigílies de la Festa Major i ens posem en contacte altra vegada amb tothom per donar-vos a conèxier una mica les nostres activitats i també com ha anat aquest darrer any. Primerament, donem la benvinguda al nou regidor de Medi Ambient, Carles Testart, que malgrat que ja formava part del grup de meteoròlegs, ara el felicitem per "l'ascens de categoria"; que sigui per molts anys!

Si fem un repàs de l'any, direm que l'hivern no ha estat pas massa dur, ja que les temperatures no han baixat molt. Sí que hem de destacar la pluja, principalment al mes de febrer, aigua que ha estat ben acollida i els pantans han aconseguit un bon nivell. És gràcies a aquest fet que durant l'estiu sembla que no haurem d'estalviar aquest líquid, element tan important per a la nostra vida. La neu tampoc no ens ha empipat gaire, ja que mai n'ha posat massa gruix; en canvi el vent ha bufat fort en alguns jorns i, fins i tot, com s'indicarà més endavant, es va batre la màxima velocitat de l'estació.

Us oferim algunes anotacions de quan es donaren les situacions màximes i mínimes dels diferents elements climàtics i així també podreu tenir la idea de quina és la feina que fem com a equip local de meteorologia.

El Montseny amb capell

Aquestes dades són del primer semestre de 2003.

	gener	febrer	març	abril	maig	juny
Temperatura màxima	18,2°	10,9°	17,4°	21,7°	24,8°	31,3°
Temperatura mínima	-4°	-6°	0,1°	-0,9°	7,3°	11,3°
Humitat màxima	34 dies amb el 100% d'humitat					
Humitat mínima	205 el 22 de juny a les 11,26					
Pluviositat	41,6	280	72,7	32,9	66,3	17,2

El dia de vent més fort fou el 31 de gener, de 82 qm/h a les 17 hores, de tramuntana. La màxima estava en 72, el 6-2-2001, de mestral.

El dia de més pluja, el 26 de febrer, amb 123 litres.

Pressió atmosfèrica màxima, 1.027 hp, el 14 de gener i la mínima 997,7 hp el 6 del mateix mes.

La pluviositat acumulada del semestre és de 520,5 l/m².

Pel que fa als cinc primers mesos de l'any, han estat força normals, però les altes temperatures del juny passat han trencat tots els esquemes, ja que els termòmetres han pujat molt a tot el país i la xafogor també ha aconseguit màximes. Aquí hem tingut la segona temperatura més alta des que tenim l'estació: el 22 de juny a les 14.06 s'arribà a 31,3° (la màxima és de 31,5° del 28-8-2001). Les temperatures mitjanes han pujat 3° respecte al mateix període de l'any passat.

Novament aprofitem el programa per a fer una crida a tots aquells a qui agradin els temes relacionats amb la meteorologia. Com hem dit sovint, és fàcil, només cal observar, anotar i tenir constància. En aquests moments som set membres i ens toca observar una setmana cada dos mesos, tenim uns impresos molt correctes que fa difícil equivocar-se, i si un s'equivoca no passa res, ja que també ho fan els de la tele, i ells cobren i nosaltres no.

Acompanyem l'escrit amb una fotografia d'en Salvador Bosch, en la qual veiem el Montseny amb "barret", la qual cosa indica canvi de temps, com diu el rodolí "Quan el Montseny porta capell, no et fiis d'ell". Aquest és un indici popular, com tants d'altres n'hi ha. Un altre, que diuen força segur, és que les orenetes volen baixes; sabeu a què és degut? Quan dominen les baixes pressions, entre 995-1005 hp és que l'aire pesa més i és a punt de descarregar l'aigua que porta, i com que aquests ocells s'alimenten de mosques, mosquits i altres insectes, el fet que l'aire baixi obliga que ells facin el mateix i per això les orenetes han de volar baix si volen menjar.

Bona Festa Major i fins l'any vinent!

Bojos pel temps

ENCARA HI SOM

Actuació a la Sala Noble

Tot va començar amb la celebració d'una festa de seixanta-cinc anys on alguns components del grup, que temps enrere ja havien coincidit en altres formacions corals o musicals, van cantar un parell de cançons. D'aquesta manera va néixer Encara Hi Som.

Vam escollir aquest nom fent referència a la nostra edat i a la coral Som i Serem de la qual alguns vam ser fundadors i d'altres també en formaren part; precisament l'any que ve farà cinquanta anys de la seva fundació.

Hem procurat cantar cançons senzilles i conegudes, si més no per a la gent gran, i, naturalment, sempre en la nostra llengua.

Sabem de les nostres limitacions i que les actuacions que fem a vegades ens surten bé i de vegades no tant, però podem dir sense cap presumpció que som l'únic grup coral o musical que hem superat el rècord de públic dels concerts que s'han fet a la Cooperativa; potser era la novetat?

També és veritat que gran part de la nostra "clientela" és del "si no fos", una espècie que darrerament és molt abundant.

La majoria del grup som jubilats i els altres els falta poc per a ser-ho, per això, quan una vegada ens van preguntar quins projectes teníem per al futur vam contestar que el nostre no és el mes que ve, ni tampoc demà, sinó que el futur per a nosaltres és avui.

Continuarem cantant mentre puguem anar fent i trampejant la vida encara que sigui amb alguna peça de recanvi.

Fer activitats i tenir alguna ocupació en aquesta edat ens dóna ganes de viure i ens treu les cabòries, ja que per a nosaltres cantar és vida.

I ja plego perquè només sé explicar coses de vells i, segurament, no és el més adient per a un programa de festa major.

Espero que l'any que ve puguem dir que Encara Hi Som tots, vosaltres i nosaltres.

Celebrem una bona festa, especialment aquest any que s'escau en els dies tradicionals.

BONA FESTA MAJOR

RELACIÓ D'ACTUACIONS

Any 2002

28 d'abril	**Cooperativa, concert familiar**
1 de juny	**La Farinera, Batallé-Gol, Riudarenes**
30 de juny	**Cooperativa, presentació Amics de la Música**
25 d'agost	**Cooperativa, patrocinat per l'ajuntament**
15 de setembre	**Els Cortals, festa major Pla de les Arenes**
26 d'octubre	**Cooperativa, festa dels cinquanta anys**
1 de desembre	**Cooperativa, festa dels seixanta anys**
5 de desembre	**Can Rovira, festa multicultural**
8 de desembre	**Església parroquial matí i vespre**
25 de desembre	**Església parroquial**
29 de desembre	**Geriàtric**

Any 2003

6 de gener	**Església parroquial**
23 d'abril	**Pasqua, església**
27 d'abril	**25 anys Escola Música**
27 d'abril	**Pavelló, festival càncer**
25 de maig	**Segona mostra músics, cooperativa**
29 de juny	**Cooperativa, primer aniversari**
5 d'agost	**Casal dels avis, festa de l'estiuejant**

Des del Casal de la Gent Gran "Can Blat"

Aquest any, per l'Associació de Gent Gran "Can Blat" ha estat molt especial, perquè l'Ajuntament ha dotat el Casal d'una magnífica sala polivalent, que ens permet fer tota mena d'activitats sense haver de marxar de casa per a les revetlles, nits de Cap d'Any, conferències, concerts i moltes altres activitats que s'havien de fer en altres llocs. Ara ja es poden fer a l'esmentat recinte, que hem batejat amb el nom de **Sala de la font**. Des d'aquí, tota aquesta associació de jubilats, donem el més efusiu agraïment al nostre consistori.

Fem també moltes altres activitats, ja que encara que siguem gent gran no som vells. Avui un no és vell o vella si un o una no en vol ser. Ens dediquem a fer gimnàstica, manualitats, puntes de coixí, informàtica, berenars setmanals, excursions, ball cada diumenge i en diades especials, a jugar a cartes, a assistir a concerts, conferències o funcions de teatre i tot el que algú ens proposa o bé se'ns presenta. Una de les activitats que té més adeptes i èxit és la gimnàstica, ja que hi ha una cinquantena de socis que en gaudeixen un o dos dies per setmana.

Com que assistim a conferències, voldríem treure algun dels apunts de la que ens donà el **Dr. Sebastià Serrano**, catedràtic de la Universitat de Barcelona, sota el nom de **Secrets de la comunicació i el voluntariat**.

El Dr. Serrano és una persona que ha viatjat molt arreu del món i diu que a Catalunya és un dels països amb més qualitat de vida i més privilegiats. Que hem de practicar l'activitat comunicativa, que hi ha molta gent que viu sola i que té necessitat de comunicar-se; que tothom tingui la seva dosi diària de comunicació, que ens hem d'estimar molt, tant, que fins i tot hem de ser gelosos. Ens comentà que la gelosia la vàrem inventar els humans...

Ens parlà molt del cervell i diu que és l'orgue més complet del cos; que es queda el 20% de l'alimentació, així com de l'oxigen que respirem. També ho féu sobre la necessitat de riure, perquè diu que, quan ho fem, el cervell envia cartes d'amor a tots els altres organismes del cos. Va definir l'Alzheimer com un mal de comunicació i insistí en el fet que hem d'aprendre a comunicar-nos, a riure, a ser feliços. La longevitat serà més llarga i hem d'estar preparats per a viure-la amb qualitat i fer així la nostra vida més agradable i, també, la dels familiars que ens envolten.

De la generació nascuda als anys 1850-60, només un 25% passava de 50 anys i en canvi la nascuda cent anys més tard, hi ha la possibilitat que un 30% passi dels 100 anys.

Cal tenir i practicar el sentit del tacte, allò de saber dir i fer les coses sense ofendre, pensar en les altres persones i posar-se al seu lloc. Hem de ser agradables i respectuosos amb tothom, només així podrem demanar que ho siguin amb nosaltres.

Convé que estem atents en mirar les coses de la vida ja que, segons va dir, el cos humà està fet per a mirar les coses; que el primer que busca un nen quan neix és veure una cara bonica i sentir una veu agradable. Podem fer totes les coses que vulguem, però amb voluntat i una elevada part de sacrifici. Per això fem nostra aquella poesia de Mn. Cinto Verdaguer, del qual enguany hem celebrat el centenari de la seva mort. Diu així:

Poeta i llaurador sóc
i en tot faig feina tan neta
que llauro com un poeta
i escric com un llaurador.

Molt feliç Festa Major!
La junta

Aconcagua 6.962 m

Forces, Forts i Ferms

Els que formen el grup excursionista Forces, Forts i Ferms ja fa uns quants anys que escriuen unes ratlles en aquesta publicació. Això és un símptoma de bona salut i reflecteix la consolidació que estem experimentant, ja que des del 1997 en què vam recuperar l'associació, aquesta ha anat augmentant en nombre de socis i projectes.

Creiem que la millor manera d'iniciar aquest escrit és continuar en el punt on vàrem deixar-ho l'any passat. Recordeu que us explicàvem un projecte, per nosaltres ambiciós, que volíem portar a terme i que ens agafàvem amb molta il·lusió. Ens va comportar un gran esforç, no només físic, sinó que fou una experiència llarga, de mesos de preparació de viatge, material, permisos, informació,... però va valer la pena. Ho vam aconseguir. El grup format per en Josep Roura, Ferran Rotllant, Josep Vidal i Pere Obiols va assolir el sostre d'Amèrica, el cim de l'Aconcagua (6.962 m) el desembre passat. Creiem que fou una fita històrica pel nostre grup i una revitalització del muntanyisme del nostre poble, que tants èxits ha assolit. Això no s'acabarà aquí, ja que ja existeixen projectes de superació que estan germinant i, que si tot va bé, segurament en aquest mateix espai del proper any us els podrem presentar.

A part d'això, el grup ha anat treballant i col·laborant en diferents actes lúdics i esportius.

Veiem que pot ser important per al nostre poble i l'excursionisme a les Guilleries el nou GR-178 (Sender de Gran Recorregut) i en el que hi vam participar marcant la variant 178B que uneix Sant Hilari Sacalm amb Can Serrallonga de Querós, residència del mític bandoler Joan de Serrallonga. Aquest sender fou proposat pel Centre Excursionista Farners, que cada any organitza la Ruta d'en Serrallonga i que surt de Santa Coloma cap a Osor, Serrallonga i baixa al pantà de Sau on enllaça amb el GR que passa per allà. En aquest sender es van marcar dues variants. La que parteix d'Anglès, i està marcada pels Amics de Santa Bàrbara, i la B que és en la que hem treballat.

Escalada al Bages

Liskman 4.538 m

Un altre projecte en què ja hi estem posats és en la formació d'un centre de muntanya. Ens explicarem. L'Ajuntament ens va cedir el local de la Font del Pic, que hem convertit en la nostra seu social. Aquí hem destinat una sala per realitzar una biblioteca de muntanya, un lloc on es puguin anar a consultar llibres, revistes, publicacions, catàlegs de material i, sobretot, que pot ser el més interessant, les nostres pròpies rutes. És a dir, hem comprat mapes de les zones més concorregudes a nivell excursionista i anem arxivant unes fitxes de les sortides que realitzem d'aquella zona, on marquem el recorregut, el temps utilitzat, la "dificultat" i les recomanacions de qui l'ha feta. No cal dir que és el nostre millor intent d'apropar la muntanya a tothom qui li interessi i pot ser un bon punt de partida per no iniciats. Volem convidar tothom a qui li interessi la natura i la muntanya a provar-ho i a endinsar-s'hi, per això us fem saber que cada dilluns ens trobem al local a 2/4 de 10 per parlar de muntanya i realitzar les funcions de l'associació. Hi esteu convidats.

Només ens cal desitjar-vos una molt bona Festa Major i esperem compartir més cims amb vosaltres.

F. F. F.
Forces, Forts i Ferms

ELS NOIS ALEGRES

Una vegada més, la coral Els Nois Alegres aprofita l'oportunitat que ens ofereix aquest programa de festes per donar a conèixer algunes de les activitats que hem portat a terme en un any.

De ben segur que enguany ens heu escoltat pels carrers durant les tradicionals caramelles, en alguna celebració religiosa o, fins i tot, heu assistit a algun dels nostres concerts; han estat uns mesos plens d'actuacions.

Una de les col·laboracions que més recordem és l'actuació al cinema Catalunya, on vàrem cantar, entre d'altres cançons, la sardana *Girona m'enamora,* interpretada per la cobla Cadaqués.

També oferírem el concert "Cançons de Verdaguer", amb textos de Jacint Verdaguer, el 22 de juny passat, a la sala noble de la Cooperativa. El públic en sortí molt entusiasmat i ens plantegem repetir-lo a la tardor.

La coral agraeix la confiança que ens han demostrat diferents entitats o associacions locals com: la Penya Barcelonista, els organitzadors de la festa dels matrimonis i els de la festa de la gent gran, el Grup Sardanista i els que promogueren la festa local contra el càncer.
Gràcies a tothom i Bona Festa.

Actuació a la Sala Noble

Som els joves del carro del mam i, com cada any i com moltes altres entitats del poble, col·laborem en aquest programa de la Festa Major. Aquest any, però, ho fem de manera més satisfactòria perquè per fi, després de molts esforços i hores de feina, ja som una entitat i estem orgullosos de poder dir que som la primera entitat juvenil del poble. De tota manera, des d'aquí us assegurem que després de tot estem molt contents de la nostra feina i us animem a tots a participar i col·laborar amb nosaltres.

Un altre cop, començarem la temporada amb la Festa de la Cervesa, que enguany serà la quarta i, com ja deveu saber, és una de les festes més esperades per tots els joves de la nostra vila, ja que el bon rotllo n'és la base principal i si l'acompanyem amb cervesa ja és "la boooomba".

Per la Festa Major continuarem amb els mocadors que probablement s'han convertit en un dels símbols de la Festa. I com sempre, aquesta colla de joves que passegem el "CARRO DEL MAM" per tots els racons del nostre poble regalarem diversió i disbauxa i, per descomptat, vi per a tots els vilatans.

Com ja és sabut, l'Associació Juvenil Carro del Mam no només es dedica a fer festes per als joves, sinó que també es preocupa per temes d'actualitat, com les malalties que es tracten en la campanya la "Marató de TV3". És per aquest motiu que ens agrada col·laborar en aquesta Marató, ja que creiem que el nostre petit esforç és un gran pas per ajudar en la investigació de malalties que poden afectar qualsevol de nosaltres. Considerem que tots hi hem de participar!

Per acabar, només volem donar les gràcies als Guillables perquè, gràcies a joves com ells, veiem que el poble encara té vida i ens han demostrat que no estem sols a l'hora de fer Sant Hilari més gran i més ric culturalment.

Carro del Mam

PENYA BARCELONISTA DE SANT HILARI SACALM

Ara fa un any, dèiem en aquest mateix programa que el primer equip del F. C. Barcelona no ens havia fet gaudir gaire. Aquest any hem de tornar-ho a dir, i amb escreix, ja que ha estat un any horrible quant al futbol que ha fet el primer equip. Només han sabut mantenir el pavelló barcelonista els equips de les seccions de bàsquet (tricampió, amb la Copa d'Europa, la Copa del Rei i la Lliga), del d'handbol i el d'hoquei patins.

Però, malgrat tot això, hem de dir que, per a la Penya Barcelonista de Sant Hilari, aquest ha estat un any d'allò més mogut i que de feina no ens n'ha faltat.

Una de les nostres fites per aquest 2003, tal com anunciàvem l'any passat, era poder organitzar la VIIIa Trobada de Penyes Barcelonistes de les Comarques Gironines, que coincidia amb el XXXVè Aniversari de la fundació de la Penya Barcelonista de Sant Hilari. Un cop aconseguit que la Junta Provincial ens adjudiqués l'organització de la Trobada vam començar a treballar. Comptàrem amb el suport de l'Ajuntament, dels comerços i la indústria del poble i d'un patrocinador oficial (el diari *Mundo Deportivo*).

Inauguració del monòlit de la placeta

La Trobada se celebrà el 8 de juny i ara ja podem afirmar que fou un èxit. El fet que coincidís amb les eleccions a la presidència del Barça va fer que el poble s'omplís amb moltes penyes d'arreu, a més d'alguns candidats a la presidència, i, en conseqüència, un munt de periodistes i càmeres de televisió. Gràcies a tot això, part de la festa es va retransmetre en directe pel Canal 33 i per TV3.

Amb motiu de la Trobada, es van organitzar diversos actes; entre ells, la col·locació d'un monòlit de pedra commemoratiu al sortidor de la plaça Gravalosa. Es feren els parlaments de les diferents personalitats que van assistir-hi (entre ells, el president en funcions del Barça) i es donà un record a totes les penyes participants.

Però, durant l'any també hem dut a terme altres activitats. Com ja és tradicional, hem organitzat la Quina de Nadal i el Torneig de 24 Hores de Futbol Sala.

Per últim, només ens queda donar les gràcies a l'Ajuntament per tot el suport rebut al llarg d'aquest any tan especial per a nosaltres, a tots els comerços i indústries pel seu patrocini en totes les activitats i a tots els socis i sòcies de la Penya Barcelonista de Sant Hilari per la seva participació.

VISCA EL BARÇA I VISCA CATALUNYA!

La Junta

Ja HEM FET CINC ANYS MUSEU GUILLERIES!

museu guilleries
SANT HILARI SACALM

El cinc de juliol ha fet cinc anys que el Museu Guilleries va obrir les seves portes des de la seva nova seu, la Cooperativa de Roders de Sant Hilari Sacalm. Durant aquests cinc anys ens han visitat 29.350 persones; l'any passat, el 2002, ho feren 6.500.

I com sempre, des de la perspectiva de ser un museu d'un territori, de les Guilleries, en els vessants del medi natural i de l'home i el medi, volem ser un centre cultural actiu, i per això programem activitats de dinamització que depassin l'espai físic del museu. El nostre objectiu és fer que el museu sigui viu i actiu i que surti més enllà del recinte que ocupa, d'acord amb els apartats del nostre projecte museològic. Aquests darrers anys hem estat treballant en activitats de dinamització com:

- Activitats amb escoles.
- Activitats amb grups i agències.
- Participació en la festa de Torna en Serrallonga (activitat sobre les gestes d'en Serrrallonga) i en les Jornades del Patrimoni Europeu a la Comarca de la Selva, fent rutes guiades.
- Participació en les Jornades Micològiques de la Mediterrània del 2001.
- Posada en marxa de la nova proposta de la fira del bolet i la setmana de la micologia a Sant Hilari Sacalm.
- Col·laborem, amb qui ens ho ha demanat, en treballs i estudis del nostre patrimoni natural. Sempre es pot consultar el nostre arxiu, cada cop més gran, gràcies a les vostres aportacions.
- Hem fet les exposicions al primer pis de can Rovira i exposicions dins el mateix museu, intentant implicar-vos perquè col·laboreu en la conservació del nostre patrimoni: vocabulari, costums i tradicions. Aquest estiu, el primer dia de festa major, inaugurarem l'exposició de plantes remeieres i cistelleria. Tothom que hi vulgui col·laborar pot portar un test amb una planta remeiera per a la terrassa del museu. El dia de la inauguració estareu invitats al còctel de ratafia de la guilla Mugui.
- Hem fet les "Rutes de bosc i aigua" i també la ruta guiada "Un passeig de bosc i fonts", que aquest estiu farem cada divendres a la tarda. També l'activitat d'un dia, "Un passeig de bosc i fonts" i un descans d'aigües termals, amb la participació de Magma i dels restaurants de Sant Hilari Sacalm.
- Organitzem cursos amb la Casa de Cultura de plantes remeieres i astronomia, i com cada any el taller de fer ratafia i ungüents, amb la col·laboració de la Pepeta Estragués (aquest ha estat el tercer any).
- Participem en les comissions de patrimoni del Consell Comarcal de la Selva i també en el projecte europeu Equal (apartat de sostenibilitat).
- Promocionem Sant Hilari i la nostra cultura a programes de ràdio, de televisió, articles a diaris i a revistes(*Descobrir Catalunya* i, darrerament, en els *Quaderns del Museu d'Història de Catalunya*, Núm. 5)
- I, finalment, en aquests moments en què estem escrivint aquest article, estem molt enfeinats per portar a terme l'exposició al Palau Robert, de Barcelona, que denominem:

"ENTRE EL MONTSENY I LES GUILLERIES."

Des d'aquí us en fem cinc cèntims, o potser més:

Des de l'any 2001 funciona un projecte de coneixement del territori que té les bases en les propostes expositives de quatre museus situats a la zona, quatre propostes que representen, sumades, el compendi d'una realitat que pretén superar les realitats segmentades proporcionant un coneixement integral d'aquests dos espais naturals, el Montseny i les Guilleries: Museu Etnològic La Gabella d'Arbúcies, Museu Aragay de Breda, Museu Guilleries de Sant Hilari Sacalm i Centre Cultural Europeu de la Natura de Viladrau.

ENTRE EL MONTSENY I LES GUILLERIES és una proposta de difusió del patrimoni en un espai de comunicació important de Catalunya: el Palau Robert de Barcelona.

Es presenta el territori definit per quatre poblacions, a través de la iniciativa dels quatre ajuntaments: Arbúcies, Breda, Sant Hilari Sacalm i Viladrau ubicats entre el Montseny i les Guilleries.

Aquesta realitat es basa en una exposició al Palau Robert, del 15 de juliol a l'1 de setembre de 2003. Que sol acollir una mitjana de visitants de 25.000 persones al mes. En l'acte d'inauguració, el 15 de juliol a 2/4 de 8 de la tarda, col·laborarà el grup de Teatre de Guerrilla i també hi haurà un tastet gastronòmic de la cuina d'entre el Montseny i les Guilleries(Arbúcies, Breda, Sant Hilari Sacalm i Viladrau). Quant a l'acte de presentació de l'activitat de dinamització, porta el títol de:

UN ANY DE FESTA ENTRE EL MONTSENY I LES GUILLERIES i es farà el 20 de juliol al Palau Robert. Consistirà en la presentació d'algunes de les mostres tradicionals com ball d'en Serrallonga, ball de Garlandes, ball del Ciri i hi haurà un tast d'aigües, tot amenitzat amb gegants i grallers. Durant el temps en què l'exposició estigui oberta, gaudirem dels mitjans de difusió del Palau Robert que són:

Nou emissores de ràdio. Un paper destacat en la nova web del Palau Robert. Un butlletí electrònic. Premsa, agendes. Articles a *Descobrir Catalunya* i, a "Què fem?" de *La Vanguardia*.

Bé, com sempre, moltes gràcies a tots. Us hi esperem, ja sabeu que el cor del museu sou vosaltres.

També, des d'aquí, moltes gràcies a tots els alumnes, monitors i mestres del Taller de Turisme que l'Ajuntament de Sant Hilari ha dut a terme a través del Consell Comarcal de la Selva, amb l'Oficina de Turisme de Sant Hilari. Gràcies per la vostra companyia durant aquests dos anys. També una abraçada a la nostra col·laboradora del museu Sònia Aguilà que ha deixat la capital de les Guilleries per anar-se'n a Barcelona (l'amor ha pogut més).

I per a tots un petó de bosc i una abraçada d'aigua.

Anna Agulló i Callicó

Escola visitant el Museu

Visitants al Museu

Darrera exposició temporal dins al Museu «El pastoreig a les Guilleries»

Visitant la terrassa de Plantes remeieres

Amb la Pepeta Estragués fent ratafia i ungüents el 21 de juny de 2003

Sortida a la Font d'en Gurb amb el Casal de Gent Gran de Can Blat i els nens de 3r i 4t. El 19 de març de 2003

Recepta de la ratafia

de la guilla Mugui feta com cada any amb la Pepeta Estragués:

INGREDIENTS: Tres litres d'aiguardent, dos cents grams de sucre roig i dos cents grams de sucre blanc, herbes del bosc (camamilla, taronjina, poliol, menta, marialluïsa, grana de fonoll, estrelles d'anís, comí, nou moscada, fulles de taronger, pela de llimona i taronja, una nou verda petita per cada litre d'anís), dues barretes de canyella i 1/4 de litre d'aigua.

ELABORACIÓ: poseu en una garrafa de vidre totes les herbes tallades i els ingredients en maceració amb l'aiguardent. Han d'estar quaranta dies a sol i serena. Després, ja es pot colar i guardar en ampolles. Salut!

Si voleu, la guilla MUGUI us invitarà al còctel de ratafia el primer dia de la festa major, després del pregó!

Classificant bolets per l'exposició de la fira del bolet i la setmana de la micologia. 11 d'octubre de 2002

Explicant el conte de la gota d'aigua, la guilla Mugui i en Jaumet. Març 2003

Divendres Sant al vestíbul del Museu

ASSEMBLEA SALVEM LES GUILLERIES

Hilariencs i hilarienques, ja fa temps que les Guilleries estan deixant de ser el que eren i la cosa pot empitjorar si la gent del poble no canvia d'actitud.

— Deixarem que el nostre poble i municipi perdi el seu entorn natural i cultural?

Tenim exemples al nostre voltant de zones degradades, com la Plana de Vic amb la sobreexplotació porcina i industrial i la contaminació de les aigües, la gran especulació urbanística de la Costa Brava, l'actual i present agressió a la Garrotxa (túnel de Bracons...).

— Que no tenim prou agressions?

— No són suficients la pèrdua de biodiversitat i massa autòctona forestal, la sobreexplotació dels aqüífers, la fragmentació dels espais naturals amb grans infraestructures viàries i elèctriques?

I, a més a més, la "Red Eléctrica Española" (REE) i l'Estat espanyol ens volen imposar una línia d'alta tensió que travessarà les Guilleries i altres territoris catalans, deixant-nos com a únic benefici una zona de gran risc d'incendis, electropol·lució, electrocució d'aus, i un gran impacte paisatgístic i ambiental, amb "autopistes pelades" al mig de boscos...

— Permetrem una nova i greu ferida a les nostres muntanyes?

Creiem que hem d'evolucionar cap a un progrés racional i sostenible, sense hipotecar el nostre futur i el del notre entorn natural.

ASSEMBLEA SALVEM LES GUILLERIES

E-mail: salvemlesguilleries@catalunyamail.com

Una de les línies d'alta tensió de 110.000 volts que travessa el terme de St. Hilari Sacalm

>> Per a l'home blanc una part de la Terra és igual a qualsevol altra, ja que ell és un estrany que arriba de nit i s'empara d'allò que necessita de la Terra.

La Terra no és la seva germana, sinó la seva enemiga, i quan l'ha conquerida, torna a cavalcar.

Abandona la tomba dels seus avantpassats i tant li és, roba la Terra dels seus fills, i res no li importa.

Tracta la seva mare, la Terra, i al seu germà, el Cel, com si fossin coses que es poden comprar i arrabassar, i que es poden vendre, com ovelles o perles brillants.

Famolenc, s'empassarà la Terra i no dixarà res, tan sols un desert.<<

MISSATGE DEL GRAN CABDILL SEATTLE AL PRESIDENT DELS EU D'AMÈRICA any 1855

Manifestació a Perpinyà el 31 de maig de 2003 en contra de l'autopista elèctrica Sentmenat- Bescanó-Baixàs. Hi assistiren 13.000 persones, amb els alcaldes i consellers dels pobles afectats

ACTUACIONS MUNICIPALS

Al llarg de l'any, a Sant Hilari, es duen a terme moltíssimes activitats i això és un senyal inequívoc que tenim un poble viu i amb nombroses inquietuds. Moltes vegades, però, gran part dels nostres convilatans, per diverses raons, no s'assabenten d'aquest moviment. És per això que el Programa de Festa Major assumeix un protagonisme especial: el de donar a conèixer a tots els hilariencs i les hilarienques l'activitat que les entitats han desenvolupat durant l'any. L'Ajuntament també vol aprofitar l'avinentesa per fer arribar a totes les llars les actuacions més destacades que s'han dut a terme.

ALGUNES DE LES ACTUACIONS REALITZADES O EN FASE D'APROVACIÓ

- Any Verdaguer, amb nombroses activitats.
- Supermercat de Teatre de la Selva.
- Inauguració de la plaça Guilleries.
- Inauguració del Centre d'Atenció Primària.
- Ampliació del Casal de Gent Gran "Can Blat" amb una sala polivalent.
- Edició de la Guia de Sant Hilari.
- Cobriment de la pista exterior de la zona poliesportiva. Nou marcador al Pavelló.
- Remodelació dels vestidors del camp de futbol.
- Millora del parc mòbil de la policia municipal i de la brigada d'obres. Augment del cos de policia local.
- Projecte 4 museus. Presentació al Palau Robert.
- Parc Infantil de Nadal amb nit jove.
- Nova zona d'ordinadors a la biblioteca.
- Millora de l'enllumenat de la Placeta.
- Promoció de la petita empresa amb el programa Equal i col·laboració en el Pla de Dinamització del Comerç.
- 1a Fira del Bolet.
- Participació com a membres de la Fundació Orquestra Jove de la Selva.
- 2a Fira d'Entitats.

Plaça Guilleries

Nous bancs i nou enllumenat a la Placeta

II Fira d'entitats

ACTUACIONS MUNICIPALS

I pel que fa als projectes de futur immediat volem destacar-ne els següents:

PISCINA CLIMATITZADA

S'ubicarà on es troben les pistes de tennis actuals. Constarà d'un vas de 25x12,5 m i un altre de 12,5x6 m. També disposarà de jacuzzi, sauna, bany de vapor, sala de musculació i sala d'aeròbic. Un espai que podem qualificar de ludicoaquàtic obert a totes les persones i a totes les edats.

URBANITZACIÓ CAL SASTRE

Una zona que permetrà la construcció de nous habitatges i que configurarà noves perspectives de futur.

NOU IES

El nou Institut d'Ensenyament Secundari i Batxillerat està situat a la zona que ocupaven els antics campaments. La seva inauguració està prevista per al curs escolar 2004-2005.

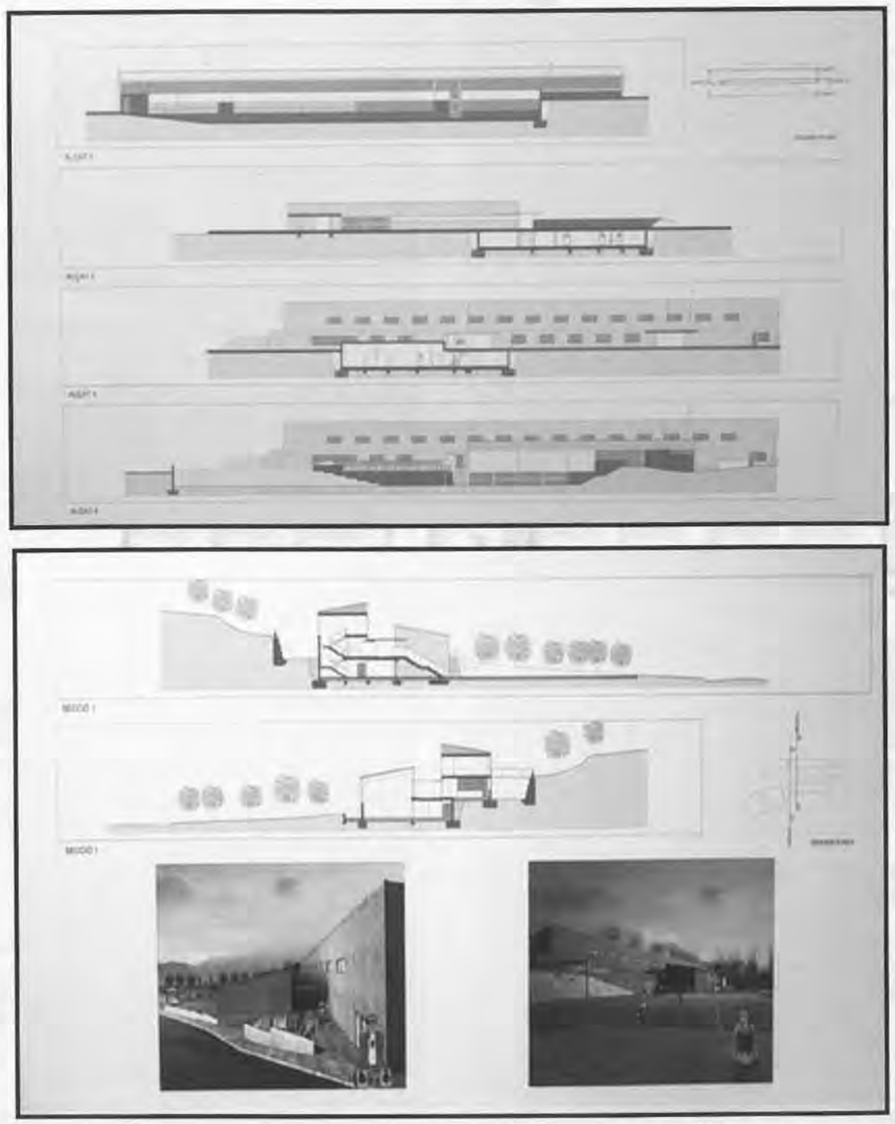

Plànols del que serà el nou IES

Obres d'ampliació del CAP

Cobertura pista exterior

Can Culí

HABITATGE JOVE A CAN CULÍ

Un espai al bell mig del poble que permetrà al jovent disposar d'habitatges dignes i gaudir de la llibertat i independència que reclama. L'espai ja ha estat adquirit per la Generalitat de Catalunya i properament s'iniciaran les obres de construcció. No cal dir que també constituirà una bona opció dinamitzadora del centre de la població.

AMPLIACIÓ DE LA RESIDÈNCIA DE GENT GRAN

La Residència de Gent Gran ha tingut una gran acceptació. És, sens dubte, una gran obra d'interès social i familiar. Ara, amb aquesta ampliació, es disposarà de 32 places addicionals. Aquest augment repercutirà en el benestar de la nostra gent gran i en el de moltes famílies.

CONSTRUCCIÓ DEL NOU HOTEL RURAL

Una construcció de la cadena SEHRS que portarà nou turisme a la nostra vila i la donarà a conèixer a tot el país. Aquesta iniciativa, complementada amb el Pla de Dinamització Turística i amb els nous serveis de que disposarà el nostre poble, contribuirà a què Sant Hilari sigui un referent en el marc del turisme familiar de muntanya.

RECUPERACIÓ DE LA FESTIVITAT DE SANT HILARI

Volem que el poble de Sant Hilari torni a celebrar la festa del seu patró. Anys enrere havia estat festa gran, amb multitud d'activitats de tot tipus. Intentar recuperar les velles tradicions és un deure envers la població i envers el país.

ZONA INDUSTRIAL

Un gran projecte de futur. Noves empreses es podran instal·lar a la nostra vila i empreses locals es podran reubicar per augmentar el seu operatiu. Tot això incidirà, de ben segur, en la creació de nous llocs de treball per a la nostra gent.

ACTUACIONS MUNICIPALS

Projectes presentats, en fase d'aprovació:

AJUNTAMENT VIRTUAL

Aquest projecte permetrà als hilariencs i hilarienques realitzar a través d'Internet els tràmits administratius més corrents. Partides de naixement, permisos d'obres, certificats d'empadronament... es podran tramitar còmodament des de casa i recollir els documents a la data pactada. Tot això no exclou el servei presencial o telefònic que es ve realitzant fins ara. Es tracta d'agilitar els serveis amb noves prestacions.

DOTACIÓ DE L'ADREÇA nom_usuari@santhilari.org

Amb la intenció que les persones i entitats que ho desitgin puguin gaudir d'una adreça electrònica personalitzada que els identifiqui com a habitants de Sant Hilari, farem les gestions oportunes per tal que tothom pugui disposar d'aquesta adreça en el termini més ràpid possible.

GESPA ARTIFICIAL AL CAMP DE FUTBOL

La gespa artificial ha arribat a un grau de desenvolupament tecnològic que la fa cada vegada

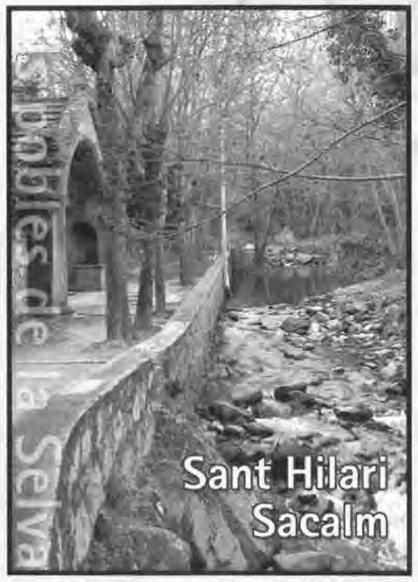

Guia de Sant Hilari

Aspecte parcial de la nova zona industrial

més semblant a la gespa natural pel que fa a l'aspecte i a l'ús. L'avantatge de la gespa artificial respecte a la natural resideix en la utilització. Mentre que la gespa natural requereix una gran cura i unes condicions climàtiques adequades, la gespa artificial permet la seva utilització 24 hores al dia i durant totes les èpoques de l'any amb un mínim de cura.

INFORMATITZACIÓ DEL FONS BIBLIOTECARI MUNICIPAL

Provablement, quan llegiu aquestes línies ja s'haurà iniciat el procés de digitalització del fons bibliotecari. Una aposta per les noves tecnologies amb la finalitat de facilitar el treball dels nostres tècnics i alhora disposar d'un major control i d'un millor accés al material disponible.

MILLORA DE LES DEPENDÈNCIES DE L'AJUNTAMENT

Està prevista una remodelació de l'edifici de l'Ajuntament per ampliar les dependències i millorar els espais d'atenció al públic. Dependències com els locals de la policia municipal o l'arxiu municipal tindran una nova ubicació i estaran més a l'abast de les persones interessades.

Ajuntament de Sant Hilari Sacalm

Música i humor contra el càncer

Tot va començar en una conversa entre dues persones molt sensibles a la problemàtica del càncer, aquesta malaltia que afecta tantes persones, de totes les edats, llocs i estaments socials.

¿Què podien fer per aportar un granet de sorra a la lluita contra aquesta malaltia, des de la posició personal dintre de la nostra comunitat de Sant Hilari? I fou així que, amb el seu esperit i esforç, junt amb el suport i la generosa ajuda d'un munt de gent, va sorgir i es tirà endavant el projecte del festival a favor del càncer, que es batejà amb el nom de *Música i humor contra el càncer*.

L'èxit, com tots ja sabeu, fou extraordinari i no solament per la recaptació econòmica, sinó per la resposta de tot el poble i rodalies, amb grans mostres de solidaritat i generositat en tots els àmbits.

Són importants els recursos per a lluitar contra la malaltia, evidentment, però no n'hi ha prou; es necessita la sensibilitat de tots, el suport moral, la comprensió i l'estar al costat de les persones que la pateixen i també de les persones i famílies que les envolten.

Cada dia hi ha nous avenços científics i tecnològics que suposen esperances per fer front i vèncer aquesta lacra dels nostres dies, però el que més importa és l'esperit de superació, el plantar-li cara i lluitar junts i units. El fet de manifestar i compartir aquests aspectes, considerem que va ser el millor i major èxit del festival celebrat.

El nostre poble, com tots els pobles, és format per un conjunt d'homes i dones amb diferents valors ètics, tendències polítiques i religioses i diversa situació econòmica, però Sant Hilari va demostrar que la seva gent és solidària i que sempre està al costat d'aquells que passen dificultats. Creiem que això és el que importa i és el que ha de mostrar la nostra imatge de com som a tothom.

Un cop més, gràcies a tot el poble i demanem, des de la junta local contra el càncer, la col·laboració de totes i tots per trobar noves idees que ens il·lusionin per tirar endavant aquest tipus de projectes.

La junta local de l'AECC

Moviment demogràfic

naixements TOTAL: 41

Marcó Masramon, Jordi	10-1
De Ribot Abril, Clara	20-1
El Haik Jatti, Sofain	24-1
Rojano Muñoz, Raúl	28-1
Bayés Caballero, Pau	1-2
Linares Valls, Sergi	11-2
Corominas Romero, Carles	22-4
Casals Masó, Eudald	28-4
Rovira Masó, David	15-4
Vidal Soler, Ona	2-5
Rovira Miralpeix, Pere	7-5
Lucín Jara, Jordi A.	21-5
Bayés Costa, Berta	22-5
Reis Gómez, Xènia	28-5
Brugarola Corpas, Elsa	27-5
Tsyurupalevych Semochko, Alina	31-5
Arboleas Iglesias, Marc	25-5
Peracaula Estragués, Clara	4-6
Mayorga Molina, Paula	20-7
Juan Cortina, Anna	22-7
Da Silva Silva, C. Miquel	24-7
Pimpao Martins, Luis M.	10-8
Vlad Garbea, Andreea	16-8
Ferreira Villa, Ivan	31-8
El Asri Mohsine, Hafsa	14-9
Canals Pujol, Montserrat	19-9
Carreras Tornés, Estel	19-9
Jiménez Jiménez, Álex	16-9
Montilla Joanhuix, Eloi	28-9
Valls Huerva, Marc	12-9
Carreras Bienvenida, Carlota	6-10
Llopis García, Pau	21-10
Gallifa Macián, Eric	23-10
Soldevila Miquel, Núria	4-11
Tubay Calero, Roser	11-10
Marouan Ouriasghli, Wiam	15-11
Rojas Ripoll, Gerard	19-11
Gharbaoui Messari, Nada	6-12
Rossell Torres, Anna	8-12
Crehuet Font, Alba	15-12
Lupas Brezán, Bianca	18-12

matrimonis (canònics i civils) TOTAL: 14

Joan Baronat Albós Maria Teresa Heredia Barba	14-3
Joan Gubern Solà Maria Àngels Brugalora Pujol	20-4
Andreu Arteaga Medina Maria Carme Masferrer Rivera	1-6
M. Dos Santos Ferreira Pinto María Ángeles Valera Pérez	8-6
José Reguera Vicedo Fca. Redondo Pérez	15-6
Rafael Merino de Diego Anna Pujol Gómez	15-6
Santiago González Merino Mónica Pareja Ballesteros	28-7
Marcos Cebrià Ortega Iolanda Cornellà Mesonero	3-8
J. Antonio Hueso Liébana Yolanda Garrote Vivet	17-8
Joaquim Valls Mas Iolanda Crous Fernández	24-8
Jordi Serrano Jiménez Dolors Belmonte Font	31-8
Josep Planas Parareda Eva Suñé Roma	14-9
Jordi Donadeu Masó Núria Soler Codina	5-10
Josep M. Illamola Flores Marta Camps Castanyer	5-10

defuncions TOTAL: 50

Luque Linares, Santiago	3-1
Auladell Balcells, Josep M.	5-1
Fauria Miralpeix, Maria	10-1
Rossel Serras, M. Mercè	14-1
Masó Rovira, Dolors	2-2
Riera Busquets, Isidre	9-2
Masmiquel Nogueras, Josep	22-2
Busquets Molàs, Dolors	26-2
Fauria Miralpeix, Rita	26-2
Raset Talleda, Dolors	11-3
Moragas Fontanet, Josep	13-3
Samaranch Nogué, Sofia	15-3
Kachouti Abdelkader	22-3
Carreras Timoneda, Carme	29-3
Gelada Blasi, Dolors	8-4
Obiols Serrallonga, Joan	8-4
Montalat Matamala, Rita	14-4
Guinart Colomer, Emília	29-4
Donadeu Matamalella, Maria	1-5
Ribas Estadella, Joan	7-5
Rodríguez Alaya, M. Josefa	21-5
Torrents Gudayol-Busquets, Mercè	31-5
Panadés Borbón, Enriqueta	7-6
López-Llauder Pàmpols, Núria	10-6
Carminda Da Graça Alves, Felix	26-6
Camps Fauria, Antoni	10-7
Casanova Bruch, Josefa	12-7
Masó Juní, Antònia	12-7
Barrabés Menal, Esteve	18-7
Muntal Clos, Emili	25-7
Cardona Tornés, Salvador	31-7
Ramon Masmiquel, Montserrat	31-7
Engracia Juana, Dolores	2-8
Busquets Busquets, Isidre	25-8
Barcía López, Armando	1-9
Rabionet Arimany, Josep	2-9
Miret Sabater, Josep	3-9
Cigarrán Martínez, M. Carmen	5-9
Cardona Masagué, Joan	25-9
Jiménez Martín, Concepción	1-10
Muntal Comerma, Àngel	30-10
Criado López, Joaquín	17-11
Fernández Martínez, M. Candelas	24-11
Marouan Mihamed	28-11
Coll Codinach, Antònia	29-11
Bayés Rovira, Caterina	1-12
Torres Cudinach, Teresa	11-12
Andreu Miró, Isabel	13-12
Garrote Macías, Vidente	15-12
Busquets Masnou, Josep	21-12

Moviment demogràfic. Si ens atenem a les xifres, és evident que el creixement natural de la població és negatiu, perquè tenim una natalitat del 8‰ i una mortalitat del 10‰ i, per tant, hi ha dos punts negatius, que vol dir que si només tinguéssim en compte els naixements i les defuncions, la població de St. Hilari disminuiria. Sí que hi ha un creixement real de la població a causa del fet migratori. Pel que fa a matrimonis, augmenten les parelles de fet i disminueixen les contractuals, o sigui, les civils i les canòniques.

Font: Llibres de registre de l'Ajuntament

Agraïm la col·laboració de totes aquelles firmes que ajuden a fer possible l'edició d'aquest programa

NOTA: Aquesta llista de COL·LABORADORS està feta amb tota bona voluntat. Acceptem que hi pugui haver algun error, però és totalment involuntari i demanaríem que es comuniqués a les oficines de l'Ajuntament per tal d'esmenar-ho en propers programes de festes. S'entén per col·laborador aquell que té ganes de sortir al programa i pagar una petita quota.

AGÈNCIES DE VIATGES

Rossell 972 86 80 79
Viatges Laietana
(Angelina Bosch) . . . . 972 86 89 17 / 972 87 74 85

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Guilleries 972 86 84 57

ARQUITECTES I ARQUITECTES TÈCNICS

Isabel Font 972 87 20 41
Josep M. Labara 972 86 93 06
Maria Cerver 972 86 93 06

ASSEGURANCES - CORREDOR - AGÈNCIA

Agència Suy 972 86 88 33
Gestoria A.C.A. J. González 972 87 21 75
Jordi Vilabella Pecondón 972 86 81 82
Mapfre – G. Assegurdor. 972 86 90 50

BARS

Bar Aquari 972 86 93 69
El Cau 972 86 91 76
Bar Club 972 86 80 43
Bar Chapete 972 87 22 19
Bar Churry 600 42 19 00
Bar el Groc
Bar Fèlix 972 86 88 18
Bar Florida 972 87 21 48
Bar Granja Tívoli 972 86 80 42
Bar Juani 972 86 83 69
Bar Les Voltes
Bar Líquid 972 86 92 41
Bar Montseny. 972 86 80 70
Bar Tequila 972 86 96 22
La Selva

CAIXES DE CARTRÓ

Embalatges Salvador 972 86 87 75
Manipulats La Selva. 972 86 80 51

CARNISSERIES I CANSALADERIES

Àngels Homs Valls 972 86 82 92
Can Barnet 972 86 87 47
Can Cisquet 972 86 82 67
Can Micalic. 972 86 83 38
Cansaladeria Porta 972 86 80 29
Carnisseria Belmouden 972 86 80 30
Carnisseria Pagespetit. 972 86 94 76
Jaume Masó Rosquellas. 972 86 82 41
Pernils Jordi 653 30 13 93
Xarcuteria Valls (Can Cabré) 972 86 82 11

CENTRES D'ENSENYAMENT

Centre Formació Permanent d'Adults. . . 972 86 86 56
CEIP Guilleries 972 87 87 29
Col·legi Sant Josep 972 86 81 46
Escola de Música de St. Hilari 972 87 22 22
Escola Natura Les Guilleries. 972 86 91 27
I.E.S. Sant Hilari 972 86 93 58
Llar Infantil "Les Cent Fonts" 972 86 80 61

CLÍNICA DENTAL

Clínica Dental Sant Hilari, S.L.. . . . . 670 27 45 42

CLÍNICA VETERINÀRIA

Clínica Veterinària
Albert Díaz Olalla . . . . 972 87 73 76 / 670 27 65 58

COMERCIALS

Comercial Màiquez 972 86 91 28
Comercial Serrats, S.L.
(productes per a fleques i pastisseria) . 972 87 23 23

COMESTIBLES

Àngels Homs Valls 972 86 82 92
Can Molas 972 86 83 12
Casa Mimó 972 86 80 52
Congelats i Pesca Salada Alcira Llana . . 972 86 80 64
Majorista J. Valls Juvanteny
(Patates i cereals) 972 86 82 02
Queviures i Pollastres a l'ast Rotllant. . . 972 86 82 47
Queviures Joan Valls Juvanteny 972 86 82 02
Super Avui Iolanda 972 86 87 10
Supermercat Condis 972 86 85 61
Intermarché 972 86 97 10

CONFITERIES

Fornés 972 86 80 85
Pastisseria Duran 972 86 81 14
Pastisseria Malet-Torrent 972 86 93 08
Pastisseria Masó 972 86 94 85
Pastisseria Torrent i Ca l'Enric 972 86 80 04

CONSTRUCTORS D'OBRES I PROMOTORS

Antoni Brugué 972 87 21 25
Busquets Bosch, S.L. 972 86 89 17
Construccions Àngel Toro 972 86 92 43
Construccions Germans Miralpeix, S.L.. . 972 87 20 75
Construccions Joan Carrillo 972 86 92 93
Construccions, Obres
i Reparacions Vilà, S. L. 972 86 92 56
Disseny de Llars S.L. 972 87 20 30
Germans Prat . . . . . 972 86 85 50 / 972 86 92 25
Jordi Lahoz (César) 972 86 92 55
Lluís Verdaguer Tarrats 972 86 91 18
Obres "La Selva", S.L.. . . . . 972 86 83 52
Obres Molist, S. L. 972 86 87 18
Obres Montseny, S.L. . . . 972 86 93 83 / 972 87 22 07
Promotora Hilarienca, S.L. 972 86 92 07 / 972 86 80 70

CONSTRUCCIONS METÀL·LIQUES

Cayo 972 86 82 66
Moca 972 86 80 81

CONSULTORIS DE BELLESA

Àngels Suy 972 87 23 56
Elvira Carrasco. 972 87 22 31
Estètica Carme 972 86 84 70
Isabel Sorroche 972 86 89 82
Matilde Soler Tarrats. 972 86 82 65
Maria Roquet 972 86 84 14

DIETÈTICA

Joan Torres, dietètica 972 86 89 42

ELECTRODOMÈSTICS

Botigues Rossell-Expert 972 86 87 63
Can Vilamala, S.L. 972 86 93 14
Porcel (Reparacions) 972 86 87 42
R. Fauria Miralpeix (Watt's) 972 86 81 24
Ramon Planiol 972 86 88 93

ENTITATS BANCÀRIES

Banco Popular Español 972 86 81 75
Banesto 972 86 82 25
Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona . 972 86 80 23
Caixa de Girona. 972 86 89 00
Caixa Penedès 972 86 93 50

ESPECTACLES

Cinema Catalunya 972 86 81 46
Club Villaret. 972 87 28 47

ESPORTS

Botiga Esport-7 . . . . . 972 86 95 94
Gimnàs Km-26 . . . . . 972 86 49 13

FARMÀCIES

Farmàcia Broto C.B. 972 86 80 98
Xavier Muntalt Brugués 972 86 90 49

FERRETERIES

Camó-Ridorsa "Can Jombo" 972 86 83 08
Ferreteria Cardona 972 86 91 45

FERROS FORJATS I ALTRES

Art Català. 972 86 82 91
Montse Vila (serres) 972 86 89 94
Serralleria d'alumini Sacalm 972 86 96 18
Serralleria Solà, S. L. 972 87 21 57
Serralleria Toni Juvanteny 615 152 062
Taller Nou Sant Hilari, S. L. 972 86 91 88

FLEQUES

Antiga Casa Forner Nou S.L.(Josep i Carme) 972 86 80 39
Can Castellà 972 86 80 05
Cal Pep Penet P.S.L.. . . . . 972 87 21 07
La Dama d'Ayma 972 86 94 12

FLORS, PLANTES, JARDINERIA I CULTIUS FORESTALS

Cultius Miralpeix Bosch 972 86 89 26
Floristeria Sant Hilari 972 86 80 64
J. Valls Juvanteny (Productes fitosanitaris) 972 86 82 02
Jardineria Masferrer-Aguilera 972 86 90 98
Vivers Tortadès 972 86 87 30

FOTÒGRAFS

Irene Mir 972 86 90 70
Rossell 972 86 80 79

FUSTERIES I MOBLES

Andreu, S.L. . . . . 972 86 90 29 / 972 86 83 49
Bellmoble 972 86 81 86
Fusteria Pujol. 972 86 93 89
Joan Masó Pla 972 86 86 75
Joan Jumbert Solé. 972 86 87 66
Miquel i Rovira, S.L.. . . . . 972 86 82 48
Fusteria Tècnica Àngel Andreu i Fills . . . 972 87 21 21
Ramon Llopis, S.L. 972 86 87 14
Fusteria Viladelbosch 972 86 91 09
Joan Muntalt 972 86 90 99
Roura Decoració, S.C.. . . . . 972 86 80 65

FUSTES

Fustes Sant Hilari. 972 87 21 80
Fustacalm 972 86 83 50

HOTELS, HOSTALS, FONDES, CASES RURALS I RESTAURANTS

Can Cames "La Brasa" . . 972 86 80 46 / 972 86 91 39
Casa rural Les Clotas . . . 972 87 20 87 / 669 50 03 21
Els Cortals 972 86 87 95
Fonda Rita 972 86 80 09
Hostal Fugarolas 972 86 80 38
Hostal Ma Verdolet 972 86 81 06
Hostal París 972 86 80 19
Hostal Torras 972 86 80 96
Masia Cal Sastre (turisme rural) 625 46 60 01
Restaurant "Ca la Marta" 972 86 89 18
Restaurant "La Bàscula". 972 86 85 38
Restaurant "La Pedra Llarga" 972 86 86 77
Restaurant la Rovira (Espinelves) 93 743 01 81
Restaurant l'Isard 972 86 96 09

GRÀFIQUES

Impremta Johil 972 86 80 15
Gràfiques Anna 972 87 21 82
Gràfiques Montseny 972 86 84 06
Gràfiques Offser, S.C.P. 972 86 87 75

INFORMÀTICA

Electrònica i informàtica Sant Hilari . . . 972 86 22 82

JOIERIES I RELLOTGERIES

Joieria Gràcia 972 87 21 76
Joieria i Rellotgeria J. Breix. 972 86 80 57
Joieria Fortuna- Fina Font 972 86 93 54
Taller de joieria Joaquim Bardolet 972 87 23 57

LAMPISTES I MANYANS

Hidroserveis Guilleries, S.L
(Bombes d'aigua i instal·lacions) . . . 659 43 08 64
Instal·lacions Carreras. 972 86 81 43
Instal·lacions J. Pallarols, S.L. 972 86 81 64
Joan Campeny. . . . . 670 287 336 / 972 86 88 65
Joan Moner. 972 86 81 93
Josep Vilamala 972 86 93 14
Lampisteria Insteny, S.L. 972 86 81 04

LLENYA

Germans Pagès, S.L. 972 87 21 94

LLIBRERIES, COPISTERIES I PREMSA

Can Joan Ridaura 972 86 87 52
Casa Fauria 972 86 82 57
Copisteria Sant Hilari 972 86 91 07
Can Rossell. 972 86 87 63

MANANTIALS EN EXPLOTACIÓ

Fontdor 972 86 86 91
Font Selva 972 17 80 15
Font Vella 972 86 82 50

MECÀNICS I COMPRA-VENDA DE COTXES

Antoni Fauria – Renault 972 86 82 35
Autoreparacions TGB
(Mecànica de cotxes) 972 86 95 06
Garatge Trima, S.L.
Seat (Grup Volskswagen) 972 86 83 28
Garatge Guilleries- Citroën 972 86 88 73
Josep Malet Torrent – Motos 972 86 90 38
Motos Antoni Masachs 972 87 23 83
Motos Villegas 972 87 22 12
Planxisteria i pintura Toni Masó, S.L.. . . 972 86 94 23
Taller Casas-Güell – Opel – Suzuki . . . 972 86 80 95
Taller Montseny – Peugeot - Nissan . . . 972 86 84 64

MERCERIES I CONFECCIÓ

Can Joan Ridaura 972 86 87 52
Confeccions Artola "Montse" 972 86 94 02
La Marieta 972 86 96 16
Merceria "Nova" 972 87 21 91
Maria Ripoll, S.L. 972 86 82 08
Pell i Complements Venezia 972 86 95 73

Tot Moda 972 86 93 71

OBJECTES DE REGAL

Can Cardona 972 86 91 45
Can Rossell 972 86 80 79
Objectes de regal Ca la Quimeta 972 86 96 21

ÒPTIQUES

Estrada Centre Òptic (aparells auditius) . 972 86 95 42
Òptica Sant Hilari 972 87 20 57

PERRUQUERIES

Àngels Suy 972 87 23 56
Carme Cullell 972 86 89 11
Carme Garriga 972 86 80 20
Carme Ramon 972 86 89 51
Josep M. Rovira 972 86 85 08
Louan 972 87 21 50
Maria Roquet 972 86 84 14
Montserrat Mas 972 86 89 97
Perruqueria Elvira 972 86 83 20
Perruqueria Josmay 972 86 93 48
Perruqueria Styl – Home - Dona 972 86 82 70
Rosa Maria 972 86 89 49

PEIXATERIES

Peixateria Dolors 972 86 81 47
Peixos "Pere" 972 86 83 21

PINTORS

J. Jiménez 972 86 91 82
Miquel Cullell 972 86 83 73
Teodoro Arteaga, S.L. 972 86 88 04

SABATERIES

Calçats Comas 972 86 95 26
Calçats Masó 972 86 87 93
Sabateria Pas a Pas 972 86 96 00

SERRADORES

Fustes i plafons de castanyer, S. L. 972 86 87 98
Salvador Cornellà 972 86 82 65

TAXIS

Taxis Guilleries 972 86 84 57

TORNERIES

Àngel Ripoll, S.A. 972 86 82 75
Antoni Moner 972 86 94 25
Artesania Danés, S.L. 972 86 87 97
Artesania Teixeira 972 87 23 03
Artidisma, S.L. 972 86 82 14
B.R. Producció "Can Brugarola" 972 86 87 25
Debric, S.L. 972 86 90 09
Indústries Puigderrajols, C.B. 972 86 82 84
Fiam 972 86 81 72
Fusteria i Torneria Solà, S.L. – Jordi Puig . 972 86 88 55
Fustorn Serrat, S.L. 972 86 92 86
Francesc Gol Busquets 972 86 88 39
Artonisa, S.L. 972 87 23 27
Indústries Joaquim Ripoll, S.A. 972 87 23 04
Linden art, S.L. 972 86 81 00
M.D.C., S.A. 972 87 22 26
Manufactures Sacalm 972 86 90 41
Torneria Artística Batlle, S.L. 972 86 81 45

TRANSPORTISTES

Fontmaràpit, S.A. 972 87 21 26
La Hispano Hilarienca, S.A. 972 24 50 12
Transports Corominas 972 86 88 27
Transports Arborueda, S.L. 972 86 90 83
Agència Transports Sacalm, S.L. 972 86 94 39
Transports Floriach 972 86 81 44
Transports J. Valls . . . . . 699 57 33 82 / 972 87 20 52
Transports Jordi Comas . . 605 24 71 03 / 972 86 84 93
Transports Josep Canaleta 972 86 92 01
Transports Josep Elias 972 86 83 75
Transports Maria Moragas (Ponet) . . . 972 86 90 58
Transports Ruíz-Ruano 972 86 91 01
Transports Ricard Moragas i fills 972 86 90 94
Transports Soler 972 86 83 74

VARIS

Autoescola Vial-2 . . . . . 972 86 88 38
Casa Rural Les Clotas 972 87 20 87
Estació Servei Sant Hilari, S.L. 972 87 20 30
Estanc Duran 972 86 80 05
Fedor, S.A. 972 86 82 00
Germans Pagès, S.L.(Excavacions) 972 87 21 94
Jaume Pallarols Canaleta
(Enginyer Tècnic Industrial) 972 86 81 64
Loteries i Llamins Masvi 972 86 80 10
Ma Carmen Saurina Porta (Decoradora) . 972 86 81 65
Parcosa, S.L. 972 86 89 85
Quim Busquests "Envernissador" 972 86 94 11
Pizzeria La Teca 972 86 89 08
Portaveu de Sant Hilari
Sacalm . . . . . 659 44 64 69 / 972 86 80 96
Rostisseria Masó 972 86 87 89
Multipreus Guilleries 679 95 79 80
Tapisseria Cuberta 972 86 83 33
Tintoreria Destaca 607 70 11 13

VINS I BEGUDES

Bernabé Hernández 972 86 84 71
Chapetón (Vins i Caves) 972 86 88 52
Joan Valls Juvanteny 972 86 82 02
Representacions "Jaume Masó" 972 87 21 44

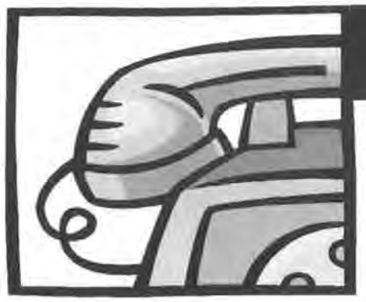

Telèfons d'interès

AJUNTAMENT

Oficines	972 86 81 01
Fax	972 86 89 76
Pavelló Municipal d'Esports	972 86 89 89
CasalxJoves	972 86 88 79
Casa de Cultura	972 86 86 56
Oficina de Turisme	972 86 96 86
Museu Guilleries	972 86 94 47
Ràdio Sant Hilari	972 87 23 00
Can Rovira	972 86 96 86
Residència de Gent Gran Sant Hilari	972 87 28 00
Telecalm	972 86 84 44

SERVEIS DIVERSOS

Llar Infantil "Les Cent Fonts"	972 86 80 61
Col·legi Guilleries	972 86 87 29
Col·legi Sant Josep	972 86 81 46
IES Sant Hilari	972 86 93 58
Casal d'Avis "Can Blat"	972 86 87 32
Correus	972 86 94 00
Parròquia de Sant Hilari	972 86 82 22

SANITAT

Àrea Bàsica de Salut de Sant Hilari (CAP)	972 87 22 02/03
Farmàcia Muntalt	972 86 90 49
Farmàcia Broto	972 86 80 98
Ambulàncies Guilleries	972 86 84 57
Ambulància Creu Roja	972 86 04 04

SEGURETAT CIUTADANA

Policia Municipal	972 86 81 23
Mossos d'Esquadra	972 84 27 57
Mossos d'Esquadra (urgències)	088
Bombers	085

ADRECES INTERNET

Ajuntament	sthilari@ddgi.es
Casalxjoves - PIJ	casalxjoves@santhilari.org
Casa de Cultura	ccshs@santhilari.org
Telecalm	telecalm@santhilari.org
Museu Guilleries	museuguilleries@santhilari.org
Oficina de Turisme	turismeshs@santhilari.org

CONTINGUT

Pàg.		Pàg.	
3	Salutació de l'alcalde. *Robert Fauria i Danés*	78	Testimoniatge d'unes mares i pares agraïts. *Les mares i els pares del CEI "Les Cent Fonts"*
4	Pregó de la Festa Major 2002	79	Un! Dos! Tres!... Isards!
8	XXVII Concurs literari de narració curta	79	La tertúlia de la plaça
12	1953 fa 50 anys. *Àngel Serradesanferm i Valls*	80	Club Tennis Sant Hilari (1982-2003). *Josep Masó Plenacosta*
16	No podem oblidar. *Lluís Puigdemont i Reverter*	81	Club Tennis Taula Sant Hilari. "Seguim endavant"
18	Sant Hilari sota les bombes. *Àngel Serradesanferm i Valls*	82	Atletisme Sant Hilari Sacalm. *Atletes de Sant Hilari*
24	Mn. Cinto Verdaguer i Sant Hilari. *Mn. Carles Giol*	83	Associació de Pessebristes de Sant Hilari
25	Associació de Pares de Família de Sant Hilari (APFSH). *Ma. Àngels Collbatallé*	84	Biblioteca any 2002
26	Societat de Pesca esportiva la Gorga	85	Torna en Serrallonga!! *La junta de l'associació "Torna en Serrallonga!"*
27	Casa de Cultura	86	Via Crucis Vivent
29	Sardana i literatura. *X.C.A.*	87	Escola de Música, 25è aniversari. *Antoni Miralpeix*
31	Lluís Lloansí i Marill. Escut d'Or del Grup Sardanista Sant Hilari 2003. *X.C.A.*	89	Coral Infantil Petits Cantaires
32	Casalxjoveshs	90	Associació Els Amics de la Música de Sant Hilari Sacalm
35	La Vila de Sant Hilari. *Maria Pla i Molins*	91	Moto Club. *Ramon Valls Buhils*
37	Poesia	91	Amics de les motos històriques
39	Coherència. *Joan Coma*	92	Tres dosos, un tres i...Visca! *Xavier Colon i Auguet*
39	Una societat opulenta? *Joan Castells Roca*	93	AMPA Col·legi Públic Guilleries
40	Apunts de l'IES. Resum del curs 02/03. *Anna Bayés*	94	Guillables
44	Coses del col·legi Sant Josep. *Àngel Serradesanferm i Valls*	94	La Germandat de Donadors de Sang de Girona. *Josep Llopis i Tarrés*
48	Fotos que fan història	95	Telecalm. Un node de la Xarxa. *David Gubern i Magem*
50	Inauguració de l'exposició "Entre el Montseny i les Guilleries". *Anna Agulló i Callicó*	96	CE Sant Hilari - Font Vella. *La Junta*
52	Mn. Antoni M. Alcover a Sant Hilari. *Narcís Figueras Capdevila*	98	Bojos pel Temps
54	L'Any Verdaguer a Sant Hilari. *Xavier Colon i Auguet*	99	Encara hi som
56	Resultat de les eleccions municipals	100	Des del Casal de la Gent Gran "Can Blat". *La Junta*
57	CiU. Noves idees, més Sant Hilari	101	Forces, Forts i Ferms
58	PIG. Què volem ser de grans?	102	Els Nois Alegres
59	ERC	102	El Carro del Mam
60	Sant Hilari Sacalm. Programa Festa Major 2003	103	Penya Barcelonista de Sant Hilari Sacalm. *La Junta*
62	Resum de l'any	104	Ja hem fet cinc anys. Museu Guilleries. *Anna Agulló i Callicó*
69	Associació de Comerciants de Sant Hilari. *Monserrat Pujolràs i Canaleta*	106	Assemblea Salvem les Guilleries
70	El cel de Glasgow. *Pep Taberner*	107	Actuacions Municipals. *Ajuntament de Sant Hilari*
72	Aula d'Art Municipal. *Josep Nogué*	111	Música i humor contra el càncer. *La junta local de l'AECC*
73	Dia de la pau al CEIP Guilleries	112	Moviment demogràfic
74	VII trobada de colles ciclistes Sant Hilari Sacalm 2-3-2003	113	Col·laboradors
75	El calendari escolar a debat. Llar Infantil "Les Cent Fonts". *Revista educativa* Vedruna ítem	117	Telèfons d'interès

A la darrera pàgina, a l'esquerra, el segon premi d'Anna Valls Creixans i el tercer de Jordi Saurina Cros.

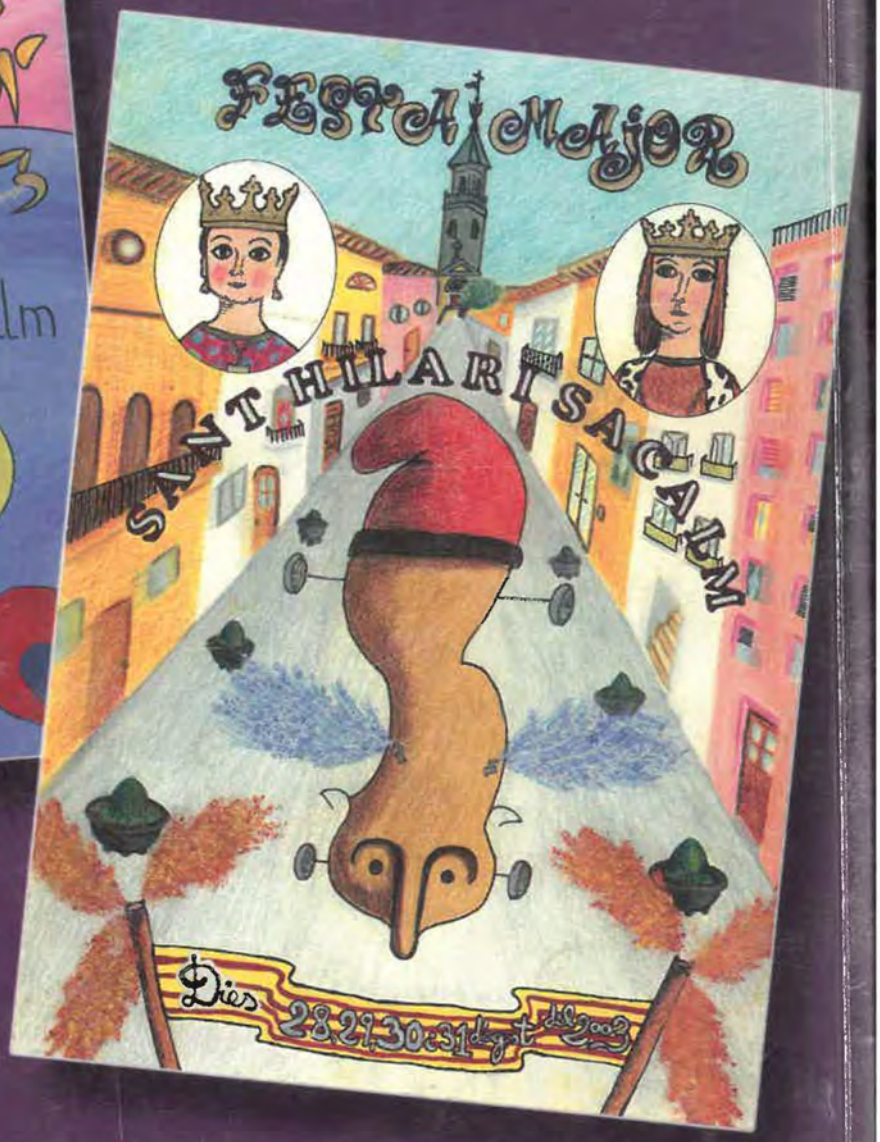

AJUNTAMENT DE SANT HILARI SACALM